

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 39

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 12 de juny del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Sotmetiment a la consideració del Ple del dictamen de la Comissió de Medi ambient i Ordenació Territorial del text harmonitzat del Projecte de llei RGE núm. 1244/12, de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible. 1835

Declaració institucional contra el comerç d'armes. 1783

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 4251/12, de l'Hble. Diputat Sr. Xico Tarrés i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a derogació del Decret 41/2004. 1783

2) RGE núm. 4490/12, de l'Hble. Diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transport aeri. 1784

3) RGE núm. 4475/12, de l'Hble. Diputat Sr. Jaime Fernández i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Fira de Noves Tecnologies. 1786

4) RGE núm. 4481/12, de l'Hble. Diputat Sr. José María Camps i Buenaventura, del Grup Parlamentari Popular, relativa a protecció de la posidònia. 1786

5) RGE núm. 4483/12, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Escola Graduada de Maó. 1787

- 6) RGE núm. 4487/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a suport als equips directius. 1788
- 7) RGE núm. 4479/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a col·laboració de la comunitat educativa. 1789
- 8) RGE núm. 4918/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a si el Govern convocarà als redactors dels plans de viabilitat per evitar el tancament dels hospitals Joan March i General previst en el Pla d'equilibri econòmic. 1790
- 9) RGE núm. 4491/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a relació política amb el Sr. Ouriaghi. 1791
- 10) RGE núm. 4477/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades econòmiques el primer trimestre. 1792
- 11) RGE núm. 4489/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reactivació de l'economia. 1793
- 12) RGE núm. 4915/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'incompliment de la sentència del Tribunal Superior de Justícia en relació amb l'increment de sous dels metges. 1795
- 13) RGE núm. 4482/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a renovació efectiva de zones turístiques. 1798
- 14) RGE núm. 4480/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a temporada turística a Menorca. 1798
- 15) RGE núm. 4914/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a rescat de la Unió Europea. 1799
- 16) RGE núm. 4478/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a llei de transport i mobilitat de les Illes Balears. 1801
- 17) RGE núm. 4484/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades d'ocupació a les Illes Balears. 1801
- 18) RGE núm. 4485/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a incompatibilitat del president. 1802
- 19) RGE núm. 4492/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a primer any de govern. 1803
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 4236/12**, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a política de segregació lingüística. 1805
- III. MOCIÓ RGE núm. 4365/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política del govern en la gestió de l'ens públic de Radiotelevisió de les illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3687/12. 1810
- IV. Debat de les esmenes a la totalitat presentades al Projecte de llei RGE núm. 1853/12**, de modificació de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears:
- 1) RGE núm. 3306/12, de devolució**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. 1816
- 2) RGE núm. 3666/12, amb text alternatiu**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. 1818
-

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats, per favor, si volen seure al seu escó començarem el plenari d'avui.

Abans de començar hi ha una proposta d'alteració de l'ordre del dia. D'acord amb l'article 73 del Reglament del Parlament, aquesta presidència, havent escoltat els diferents portaveus, proposa alterar l'ordre del dia d'avui en el sentit d'afegir-hi un altre punt consistent a sotmetre a la consideració del Ple el text harmonitzat del Projecte de llei RGE núm. 1244/12, de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible. Aquest debat seria el darrer d'aquesta sessió. D'això ja en vàrem parlar a la Junta de Portaveus.

Per tant, puc entendre aprovada per assentiment l'alteració de l'ordre del dia? Moltíssimes gràcies.

Declaració institucional contra el comerç d'armes.

Un altre tema, també d'acord amb tots els membres de la Junta de Portaveus la nostra secretaria primera llegirà una declaració institucional, estan tots d'acord sobre el tema que ens ocupa? Si hi hagués qualche tema que no anàs bé, per favor, basta que m'ho indiquin.

Secretaria primera, si és tan amable.

LA SRA. SECRETARIA PRIMERA:

Gràcies, Sr. President.

“Tenint en compte que des de 1989 hi ha hagut 128 conflictes armats en els quals hi ha hagut almenys 250.000 morts cada any i es calcula que cada any es cometen uns 300.000 homicides en conflictes no armats.

Reconeixent que l'absència de normes internacionals establertes de mutu acord per a la transferència d'armes convencionals a fi de fer front, entre altres coses, als problemes relacionats amb el comerç no regulat d'armes convencionals i la seva desviació al mercat il·lícit és un factor que contribueix als conflictes armats, el desplaçament de persones, la delinqüència organitzada i el terrorisme, menyscabant la pau, la reconciliació, la seguretat, l'estabilitat i el desenvolupament econòmic i social sostenible.

Considerant que en més del 60% de les violacions de drets humans documentades per Amnistia Internacional en una dècada es van utilitzar armes petites i lleugeres.

Extremadament preocupats pel fet que nens i nenes soldat han participat de forma activa en conflictes en forces governamentals o grups armats no estatals en 19 països des de 2004.

Considerant la destrucció d'infraestructura socioeconòmica i de mercats, la corrupció i el desviament de fons públics, que neguen l'accés a les persones empobrides a assistència mèdica, aigua, aliments, habitatge i educació.

Acollint amb satisfacció el fet que en 2009, la comunitat internacional va acordar iniciar les negociacions per crear un tractat que regulés de forma efectiva el comerç internacional d'armes.

Considerant especialment que la Resolució 64/48 de l'Assemblea General de l'ONU demanava als estats membres de les Nacions Unides l'establiment d'un tractat ferm i sòlid per crear un instrument eficaç que contengui les normes internacionals comunes més elevades possibles per a la importació, exportació i transferència internacional d'armes convencionals.

Tenint en compte que el juliol de 2012 se celebra una conferència de negociació sobre un Tractat sobre el Comerç d'Armes.

Per tot això, el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat al fet que, mitjançant la intervenció del ministre d'Afers Exteriors i Cooperació, es donin les instruccions perquè la delegació espanyola en la propera conferència de negociació del Tractat sobre el Comerç d'Armes defensi els següents principis:

Primer. Introduir els elements continguts en l'anomenada regla d'or del Dret Internacional dels Drets Humans i del Dret Internacional Humanitari perquè el Tractat estableixi que les transferències d'armes siguin coherents amb els compromisos vigents dels Estats parts de conformitat amb el Dret Internacional, de manera que aquestes transferències no fomentin la violació dels drets humans al país de destinació final.

I segon. Una major regulació en els sistemes de concessió de llicències d'exportació i en els controls sobre el material objecte d'exportació, en línia amb els criteris de la posició comuna de la Unió Europea sobre la matèria.”

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, queda aprovada aquesta declaració institucional? Molt bé.

Començem el primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 4251/12, de l'Hble. Diputat Sr. Xico Tarrés i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a derogació del Decret 41/2004.

Primera pregunta RGE núm. 4251/12, ajornada a la sessió anterior, relativa a derogació del Decret 41/2004, que formula el diputat Sr. Xico Tarrés i Marí del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tots els diputats i les diputades. Sr. Vicepresident, fa un parell de setmanes vàrem preguntar a la consellera de Salut referent al que hi havia aparegut en el Pla econòmic financer que vostès han tramès a Madrid, que deu tenir damunt la taula el Sr. Montoro en aquests moments, i la preocupació que teníem les illes menors, Formentera, Menorca, Eivissa, per aquella gent que està malalta i que s'havia de desplaçar a Mallorca per ser atesos, la possibilitat que hi hagi unes retallades importants per a aquesta gent. Nosaltes, des de les illes menors, sempre hem mostrat la nostra preocupació perquè això pugui ser així. Crec que no és cosa de cap tipus de govern que es pugui consentir que la gent que té aquests tipus de necessitats puguin veure retallada la seva qualitat assistencial.

Per tant, quan vàrem fer la pregunta a la Sra. Consellera ens va donar a entendre, i ens va dir literalment aquí, que mentre ella fos consellera no es retallaria cap prestació a cap malalt de cap illa menor i, per tant, només ens quedava fer-li la pregunta a vostè ja que aquest és un document que ha sortit del seu departament o així ho entenem. Per això, li repetim o li feim una pregunta similar a la que férem a la consellera en el sentit de si considera el Sr. Vicepresident que la derogació del Decret autonòmic 41/2004, pel qual es regulen les compensacions per desplaçaments d'usuaris de l'ib-salut, afavoreix la igualtat entre tots els ciutadans de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Diputat. Miri, no hi ha cap intenció de derogar cap decret, com va dir la consellera fa unes setmanes. Es tracta bàsicament de fer una proposta dins el Pla d'equilibri econòmic que consisteix que els especialistes de cada vegada més es desplacin des de Mallorca a les Illes, i això evitaria desplaçaments de malalts des de les Illes a Mallorca.

Efectivament, jo li diria que hi ha un error tipogràfic, on diu "derogació", ha de dir "modificació". Modificació, modificació, modificació perquè és en aquest sentit l'estalvi. No hi ha res més.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Miri, en principi hauria de quedar una mica més tranquil si vostè em diu que hi ha un error i on diu "derogació" hauria de dir "modificació", jo no tenc perquè no creure'l a vostè, el que passa és que tot aquest temps que portam de legislatura tots començam a portar darrera una

història de dir, no retallarem, no farem això, donarem aquesta assistència, no haurem de pagar, ... aquesta sèrie de coses, i ja ens començam a preocupar una mica.

Cregui'm, Sr. Vicepresident, que voldria tenir tota la confiança en vostè i voldria que allò que em diu fos realitat, però clar, per exemple, a Eivissa des del mes de gener que vostè va venir i que va dir que s'anirien fent els pagaments d'allò que es deu als consells, que cada mes es reduiria un milió d'euros o s'enviaria un milió d'euros per compensar allò que es devia al consell i veim que avui no ha estat així, quan ens parlen d'un decret com aquest tenim els nostres dubtes. Per tant, demanaríem que això que ens diu vostè doncs s'enviàs per modificar directament al ministeri.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Miri, Sr. Diputat, la veritat és que venim d'una situació, com hem repetit tantes vegades i podem tornar a repetir, el fet és que el deute amb les agències de viatges, el deute amb els consells es redueix. Evidentment, no es pot llevar d'un dia per l'altre, però sí que es fa una feina de posar en ordre tots els procediments i totes les formes perquè aquest deute cada dia sigui més petit, i en aquest sentit hem de continuar, hem de continuar reduint aquest deute que no es podrà llevar d'un dia per l'altre perquè és tan gran, tan considerable que fa falta fer una feina de dia a dia, matí i horabaixa, contínuament, perquè realment sigui així. I li puc dir que té resultats perquè, ja li dic, tant amb agències de viatges com amb els consells, que són aquests dos temes que a vostè li preocupen avui, el deute es redueix.

Gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 4490/12, de l'Hble. Diputat Sr. Damià Borràs i Barber, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transport aeri.

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta, RGE núm. 4490/12, relativa a transport aeri, que formula el diputat Sr. Damià Borràs i Barber del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Bon dia. Tots els grups hem presentat iniciatives per tal d'instar la necessària rebaixa de les taxes aèries. Empresaris, cambres de comerç, sindicats i plataformes ciutadanes l'han reclamada amb insistència. Fins ara, però, hem predicats tots i sempre en el desert. Però el Senat ha aprovat, amb l'abstenció del PP, una moció de Coalició Canària, esmenada pel Grup Socialista, on es demana, entre altres millores, la congelació de les taxes a l'estiu, la rebaixa a l'hivern i l'establiment de bonificacions d'estímul a les

companyies. Com valora el Govern les mesures aprovades en el Senat sobre el transport aeri?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. La valoración que hacemos es muy positiva y esperamos que a medida que vaya produciéndose la recuperación económica del país se puedan materializar.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Esperem que el Govern del Sr. Rajoy l'escolti, Sr. Conseller, perquè fins ara hem perdut massa oportunitats, oportunitats i turistes. El primer quadrimestre Menorca ha perdut 16.000 turistes, el 80% espanyols. Crisi sí, però també greus problemes de connectivitat. Eivissa ha perdut 25.000, el 65% espanyols. Problemes també de connectivitat. Mallorca, que no té gaires problemes de connectivitat, ha perdut només un 1,9.

S'havia de fixar la rebaixa de les taxes en el pressupost, no s'ha fet. El Grup Popular hi havia de presentar una esmena, tampoc no s'ha fet. Però sí ho han fet el Grup Socialista i el PSM via Compromís. Es poden aprovar aquestes esmenes? Es podrien aprovar, però els diputats del PP varen votar en contra, i açò que el que es votava és exactament el mateix que el PP ha votat i ha demanat aquí, en aquesta cambra.

Previsiblement al senadors del PP també hi votaran en contra, fins i tot la senadora nomenada per aquest parlament, si no, no hauria presentat una esmena *in voce* un cop exhaurits tots els terminis. Tots els esforços lloables, sense dubte, del Govern fins ara només s'han vist recompensats amb l'anunci, només anunci, d'aquesta difusa esmena *in voce* feta a la correguda que tot just permetria una rebaixa de la pujada prevista i no només a l'hivern. És a dir, a l'hivern les taxes pujarien, però no tant com diuen els pressuposts i es mantenen els dos increments d'estiu.

Vostès sol retreure moltes vegades que aquests últims anys les taxes han pujat, miri però què diu el secretari d'Estat de Transports, Sr. Català Polo, *Diari de Sessions* de la Comissió de Foment del Congrés, dia 17 d'abril: "*las tasas de AENA en la década pasada apenas han tenido incremento*". Ho diu el secretari d'Estat, no jo.

Encara, Sr. Conseller, ens queden dues oportunitats, una, l'aplicació efectiva de l'esmena aprovada o que els senadors del PP votin d'acord amb allò que vostès han votat aquí. Li deman que facin vostè i el Sr. President un altre esforç per convèncer els senadors del PP i el Sr. Rajoy, si fa falta, que la connectivitat és vital per a les nostres illes i per a la nostra economia. D'oportunitats ja no ens queden gaires, de turistes cada vegada manco.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, presidente. Gracias, Sr. Diputado. Bueno, oportunidades nos quedan las que nos den tres años de Gobierno. Ustedes agotaron los cuatro años sin hacer absolutamente nada, con lo cual nos queda bastante más tiempo que a usted.

En cualquier caso, yo sí le diría que, como usted sabe, tenemos mayoría en el Senado, podíamos haber evitado la aprobación, nos abstuvimos para que esto saliera y el motivo de la abstención fue, en primer lugar, porque no queríamos que se destinaran 3 millones de euros para mejorar el transporte entre El Hierro y Tenerife porque los 3 millones de euros podían haber venido para aquí. Ese fue el primer motivo de abstención. El segundo, porque no se añadió la coletilla "en virtud de las disponibilidades presupuestarias", que era lo que queríamos añadir.

Dicho esto, usted sabe perfectamente porque hace unos meses yo entendía que con ustedes era posible llegar a determinado acuerdos en temas de la conectividad aeroportuaria, estoy empezando a ver que es realmente complicado. Usted sabe que estamos trabajando en el primer punto aprobado, que es la estrategia específica en materia de transporte aéreo, con los comités de rutas, con las peticiones de la cogestión aeroportuaria, cosa que ustedes no hicieron nunca, y realmente con el anuncio de la ministra de Fomento de que los comités de coordinación aeroportuaria, que van en la línea de la cogestión, se iban a crear de forma inmediata.

En cuanto a las medidas económicas de abaratamiento, es cierto, estamos trabajando, estamos trabajando en la bonificación, en la mejora de las tasas en temporada baja y seguimos trabajando en ello y esperamos conseguirlo. En cuanto a las bonificaciones de las nuevas rutas esperamos hacerlo, pero siempre evitando la competencia ruinosa y siempre que las compañías apuesten durante todo el año por las Islas Baleares. El seguimiento de las tarifas lo hacemos desde la dirección general y lo hace la ministra de Fomento con la creación de un observatorio de precios.

Y en cuanto al 80% de bonificación de las tasas de la OSP estamos totalmente de acuerdo y va en la línea de la OSP, pero no se debe olvidar usted de una cosa, nosotros hemos trabajado durante un año, ustedes trabajaron durante varios años, en temas de OSP no nos pueden dar lecciones porque les ganamos dos a cero, nada más que dos a cero. Lo que pasa es que usted nos está exigiendo el primer año todo lo que ustedes no hicieron durante cuatro años.

Muchas gracias, Sr. Diputado.

(*Alguns aplaudiments*)

I.3) Pregunta RGE núm. 4475/12, de l'Hble. Diputat Sr. Jaime Fernández i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Fira de Noves Tecnologies.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta, RGE núm. 4475/12, relativa a fira de noves tecnologies, que formula el diputat Sr. Jaume Fernández i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. FERNÁNDEZ I JUAN:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Sr. Vicepresidente del Govern, el pasado jueves 17 de mayo, día de internet, la Fundación Illes Balears d'Innovació Tecnològica, el IBIT, organizó una jornada de profesionales PràctiCs, en el Parc Bit, con el objetivo de que fuese un punto de encuentro de empresas tecnológicas con empresas no tecnológicas que necesitan incorporar las tecnologías de la información y la comunicación y utilizarlas de forma más provechosa.

Desde el Grupo Parlamentario Popular consideramos que las nuevas tecnologías, y en este caso más concreto las tecnologías de la información y la comunicación, son una herramienta básica y cada vez más importante a la hora de optimizar recursos en las empresas y conseguir que éstas sean más ágiles a la hora de trabajar y gestionar, a la vez que se les otorga la posibilidad de que su repercusión en el mercado aumente.

Por todo ello, nos interesamos en conocer el balance que hace el Govern de les Illes Balears sobre esta primera feria de nuevas tecnologías así como la repercusión y aceptación que ha tenido esta iniciativa entre las empresas que han participado, ya sean las que ofrecían nuevos productos como las que acudían en búsqueda de más herramientas para desempeñar su trabajo. Por tanto, Sr. Vicepresidente, ¿qué conclusiones puede extraer después de la primera feria de nuevas tecnologías celebrada recientemente?

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sr. Diputat. Aquesta primera fira és, com la paraula diu, primera fira i, per tant, és intentar posar en marxa tot un programa per posar en coneixement, crear una xarxa d'empreses que ja treballen amb internet amb aquelles que encara no s'han introduït. És evident que les noves tecnologies, les tecnologies de comunicació, són un pilar fonamental cap al futur i es tracta de començar a caminar en aquest sentit.

Tenim que varen participar al voltant de 60 empreses en aquesta primera fira, que es va fer una difusió a través de mitjans bàsicament digitals i que s'han fet les primeres passes perquè en anys successius, en anys progressius puguem arribar a moltes més persones. És important, sobretot, que la nova mobilitat que sorgeix de tot el tema de telecomunicacions i comunicacions *on line* que abasta o arribarà a totes les empreses del nostre aparell productiu i, per tant, donar-lo a conèixer, crear fòrums de discussió, crear un contacte permanent per millorar és una cosa molt important. Ja dic, és la primera i com a primera doncs encara no ha arribat a tots els que nosaltres voldríem, però és una passa important que ha de tenir continuïtat anys propers.

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 4481/12, de l'Hble. Diputat Sr. José María Camps i Buenaventura, del Grup Parlamentari Popular, relativa a protecció de la posidònia.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta RGE núm. 4481/12, relativa a protecció de la posidònia, que formula el diputat Sr. José María Camps i Buenaventura del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. CAMPS I BUENAVENTURA:

Gràcies, president. Diputats i diputades. Per tal d'ampliar la informació i de conscienciar de la importància de la posidònia, avui preguntam al conseller sobre aquest tema. S'ha parlat molt durant els últims anys del manteniment i de la protecció de les praderies de posidònia, sobretot pels fondeigs en època estival, que cada dia són més freqüents i més abusius sobre el litoral de Balears.

Ara per ara ja no tenim cap dubte que la posidònia exerceix una considerable tasca en la protecció de la línia de la costa, de l'erosió. Dins ella viuen molts d'organismes, animals i vegetals, que troben a les praderies aliment i protecció. A la posidònia se la considera un bon bioindicador de la qualitat de les aigües marines costaneres, encara que personalment pens que la posidònia és més sensible a la temperatura de l'aigua per poder sobreviure, és a dir, és més sensible i és molt més devastador per a la posidònia l'augment de la temperatura de l'aigua i, per tant, víctima del canvi climàtic, i els arrossegaments, per

multitud de fondeigs, són la segona amenaça per a la posidònia al litoral.

Sense cap dubte la posidònia és sensible a qualsevol canvi que puguem exercir sobre ella. Per aquest motiu, avui demanem si pot informar el conseller sobre el nou marc legal i propi que té previst desenvolupar per protegir la posidònia a les Illes Balears. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, la protecció de les praderies de posidònia i de regulació de fondeigs que s'estableix des de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori en dos vessants, en dos nivells, un és que afecta llocs d'interès comunitari, els llocs d'interès comunitari tenim pràcticament uns 28 llocs d'interès comunitari, LIC marins, dels quals hi ha 14 plans de gestió redactats des de l'any 2006, en aquests plans de gestió el que es fa és establir també els llocs de fondeig lliure, els llocs de fondeig regulat i prohibit.

Dins aquest nivell tot el que afecta els LIC nosaltres hem establert tota una pauta d'actuacions, una sèrie de mesures, que consisteixen en la instal·lació de les boies ecològiques, que ja es feia històricament; hem posat en marxa un sistema de vuit barques que vigilen totes aquestes zones en pla, sobretot, informatiu. Estam actualitzant les cartes nàutiques i cartografia, precisament perquè no estan ben adaptades ni definides. Hem posat en marxa ja una aplicació de l'*smartphone*, és a dir qualsevol persona dins una barca amb un *iphone* podrà veure si està en un lloc on està prohibit fondejar i on està permès. També hem fet uns fullets en els quals en cinc idiomes s'informa del que ha de ser una bona gestió en tot el que és la navegació responsable.

En un segon nivell, ho feim regulant tot el que és la resta de posidònia que no està inclosa dins aquestes zones de llocs d'interès comunitari. Aquí hem de dir que des de febrer de l'any passat, del 2011, es va incloure al llistat d'espècies silvestres en règim de protecció especial i se'ns dóna la potestat de fer una regulació des de la comunitat autònoma.

Amb aquesta regulació tocam pràcticament quatre o cinc punts, uns, protegim set esculls barreres que hi ha dins les nostres aigües determinant també les condicions amb les quals estarà permès fer el fondeig, prohibim també les instal·lacions d'aqüicultura, extracció d'àrids i abocaments damunt praderies de posidònia i després regulam la retirada de restes de posidònia, l'alga que hi ha per damunt les platges fent tota una sèrie de prescripcions tècniques en relació amb la maquinària que es pot utilitzar, els mètodes de retirada, etc. En definitiva, aplicar un codi de bones pràctiques a la retirada de l'alga de damunt les platges. Gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 4483/12, de l'Hble. Diputat Sr. Manuel José Monerris i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Escola Graduada de Maó.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta, RGE núm. 4483/12, relativa a Escola Graduada de Maó, que formula el Sr. Manuel José Monerris i Barberá del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MONERRIS I BARBERÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, el Col·legi Públic Sa Graduada, abans Primo de Rivera, és el col·legi públic més antic de Maó. Va ser la primera escola graduada que es va posar en funcionament a la ciutat i el primer edifici construït expressament per a una escola. L'any 1927 el rei Alfons XII va posar la primera pedra i es va inaugurar l'any 1929. Fins l'any 70 l'edifici va mantenir la seva estructura original, almenys exteriorment, posteriorment se li varen afegir noves aules per adaptar-lo al model d'EGB i així poder atendre l'augment de matrícules de l'alumnat. Després de més de 80 anys de funcionament com a escola del centre de Maó continuen vigents els serveis que presta com a col·legi d'educació infantil i primària.

S'han fet molts de projectes sobre el seu futur i la seva destinació i finalment es va donar per tancat el debat després de la visita a Menorca que va fer en data 6 d'agost del 2011 l'actual conseller d'Educació, Sr. Rafel Bosch. En ocasió d'aquesta visita, una de les primeres efectuades pel conseller Bosch després de celebrades les darreres eleccions autonòmiques del 22 de maig, es va mantenir, conjuntament amb el regidor de l'Ajuntament de Maó i actual conseller del Govern Simó Gornés, una reunió amb l'associació de pares i mares d'alumnes de Sa Graduada i es va arribar a un definitiu acord i es complí d'aquesta manera la promesa electoral del PP de Maó en les darreres eleccions municipals i autonòmiques.

Sa Graduada es mantindrà com a centre d'infantil i primària en la seva ubicació actual. Era una notícia esperada i desitjada pels pares i mares dels alumnes del centre. En l'actualitat l'Escola Graduada té una matrícula de 313 alumnes i un claustre de professors d'infantil i primària conformat per atendre professionals dels quals un 50% són estables.

Desenvolupa projectes tan interessants com el projecte (...), projectes de convivència, a causa de les característiques del centre, hi ha un 25% dels alumnes immigrants i un 20% d'alumnes NESE amb tot el que això representa.

Amb la reforma per a la seva adaptació a les exigències que demana la legislació vigent en relació amb instal·lacions educatives, es mantindria el caràcter d'escola quasi centenària com a valor històric i (...) per adaptar-la al temps que vivim.

Sr. Conseller, en quina situació es troba actualment la reforma i adaptació de l'Escola Graduada de la junta de Maó?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, Sr. Diputat, efectivament, com vostè sap molt bé de quan vàrem treballar junts i mirar les possibilitats que tenia Sa Graduada quant, diguem, al trasllat del centre o renovació i creació d'un nou centre, s'han d'assenyalar un parell de qüestions importants per fer un poc de memòria respecte de la situació actual.

El 2008 hi havia una situació de mancança de centres i una previsió de creixement en el mapa escolar de Menorca que, d'acord amb la creació d'un centre i el manteniment de Sa Graduada com a centre d'adults, podria donar solució a aquesta situació. La realitat és que a hores d'ara no només són necessàries les dues línies del nou centre que si Déu vol entrarà en funcionament el proper setembre, és que es necessita una línia més, primera qüestió.

Segona, la plataforma que va defensar un centre de Maó viu, va reclamar i hi va haver un debat polític i social a Maó en tant en quant era important que si era possible es mantingués l'escola al centre, com a nucli vital, perquè hi hagués població al centre de Maó, hi hagués parelles joves, hi hagués infants, hi hagués vida i no fos un centre només comercial.

El Reial Decret 132/2010, de l'anterior administració socialista, va flexibilitzar el 1004/1991, de requisits mínims d'un centre, per la qual cosa li he de dir que, primera qüestió, a partir de 2010 ens trobam en situació de poder mirar si aquest centre pot complir els mínims d'un centre educatiu i l'he d'informar, afortunadament, que al darrer informe emès l'abril passat de 2012 l'IBISEC ens confirma que el centre pot complir, tot i tenir una parcel·la inferior a la que demanam avui en dia, els requisits mínims.

Segona qüestió, s'han de fer tota una sèrie d'arranjaments quant a gimnàs, quant a instal·lacions d'Infantil i quant a barreres arquitectòniques, quant a sortides d'incendis, però ho podem fer. El valor aproximat d'aquest avantprojecte seria d'1.900.000 euros, aproximadament.

Creim que val la pena fer-ho, no només per allò que és Sa Graduada per a Maó, sinó per la possibilitat de tenir una línia més, la qual cosa ens permetria afrontar els propers cinc anys l'escolarització de Maó en una circumstància més favorable.

Per tant, la intenció és, primer, posar en marxa l'avantprojecte d'adaptació del nou centre de Sa Graduada a, diguem-ne, les necessitats bàsiques d'un centre d'infantil i primària a l'any 2012.

Segon,...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.6) Pregunta RGE núm. 4487/12, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a suport als equips directius.

Passam a la sisena pregunta, RGE núm. 4487/12, relativa a suport als equips directius, que formula la Sra. Esperança Marí i Mayans del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, just permeti'm deu segons del meu temps per recordar que demà es dona el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes a Josep Massot i Muntaner, que és la màxima distinció dins la literatura catalana.

(Alguns aplaudiments)

A partir, per tant, de demà mateix el nom de Josep Massot i Muntaner acompanyarà d'altres il·lustres illencs com Francesc de Borja Moll, Josep Maria Llompart, Marià Villangómez i també Baltasar Porcel. Vull pensar que aquest govern i aquest parlament hi estaran representats al seu màxim nivell.

Dit això i quant a la pregunta que li vull formular, és difícil gestionar aquests temps, aquests darrers anys, no només enguany, sinó també els darrers anys, tot allò - diríem- que és l'apartat públic de l'administració, també per tant, l'educació. Dins aquesta tasca d'organitzar, de gestionar són una peça fonamental els equips directius.

Per tant, quines mesures -us pregunt, conseller- de suport heu arbitrat o teniu pensat organitzar per donar suport als centres educatius de les Illes Balears que en aquests moments tan difícils n'estan tan necessitats?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Moltíssimes gràcies, Sr. President i Sra. Diputada. Efectivament, estam molt contents i orgullosos d'aquesta distinció a un ciutadà d'aquestes illes i lògicament farem el possible per combinar les agendes perquè demà l'inform que aquest conseller és a la Junta Rectora i al Consell de Direcció del Ramón Llull a Barcelona.

Segon punt, passem a la pregunta si li sembla, li puc dir que del que més satisfet està, dins les múltiples insatisfaccions que pot tenir un conseller d'Educació respecte de les moltíssimes tasques que té i a l'interès que aquesta comunitat funcioni el millor possible dins la situació econòmica actual, és que s'han tengut reunions amb tots els equips directius -tots els equips directius- de centres de secundària, batxiller i FP i centres d'infantil i primària per tal d'informar de cadascuna de les accions a programar respecte del curs que ve en allò que feia referència a les necessitats d'ajustar l'oferta educativa a les possibilitats pressupostàries i, tal com queda certificat a la recollida d'informació -i em pot guardar de mentir si ho comenta amb qualsevol- tot i que s'expressa clarament la preocupació, no hi ha ni un centre educatiu que no estigui dispost a fer un esforç important perquè es dugui endavant una adaptació dels recursos disponibles a l'oferta educativa que de qualitat pot tenir aquest sistema.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, gràcies, no he dubtat en cap moment que els centres directius estiguin disposats a fer un esforç i el fan cada dia, conseller. Jo el que li deman és la conselleria, com acompanyarà aquest esforç que ja fan els equips directius?

Des del meu punt de vista i també de molts equips directius allò que es veu és que s'ha practicat, aquest final de curs i de cara a organitzar el proper curs, un cúmul de despropòsits, moltes de les coses que heu dit o la majoria de les coses que heu dit que faríeu o que s'havien de fer o que ja haurien -ara, en aquests moments- d'estar fetes, no és així.

Cap instrucció per com organitzar aquest desgavell en l'elecció de llengua, endarreriment en l'inici de la matrícula, endarreriment per tant en les quotes, ni idea de quina plantilla quedarà als centres de primària i de secundària, amb tot el malestar que això crea dins els equips directius i per tant, dins els centres d'ensenyament de les Illes Balears.

Per tant, tot va endarrerit i encara s'està endarrerint més. Les directives no saben com actuar. Ben recentment vàreu reunir-vos a Eivissa en concret i els vàreu passar un *power point*...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

... que va ser la rialla perquè era un *power point* de l'any passat ...

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Amb tot el respecte als meus antecessors, les rialles varen ser l'any passat, les rialles varen ser l'any passat, penoses determinades reunions a determinats instituts amb pancartes, penoses, penoses les circumstàncies de deixar solars plens d'herba i prometre als pares "pel setembre aquí hi haurà una escola". A això, jo li dic penós, penós, ... aules prefabricades, perquè les coses són les que són i no la història que ens agradaria que fos. Penós, dir a un pare "això estarà arreglat en..." i encara hi ha les aules prefabricades fa anys.

Per tant, què vol que li digui?, cada vegada que em recordi que l'ordre d'escolarització surt una setmana després perquè ha passat pel Consultiu amb suport massiu, és que m'honora, una setmana després!, quan realment es matricula el 28 de juny. Amb els mitjans informàtics que hi ha, hi ha temps de sobra.

Segon, les instruccions referents a primera llengua surten molt properament, però és que no faria falta que sortissin, com després explicarem a la interpel·lació, és que fa més de deu anys que ja existeixen, que estan recollides -o hi haurien- als projectes lingüístics, és que resulta que discutim...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

...una cosa que està vigent.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.7) Pregunta RGE núm. 4479/12, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a col·laboració de la comunitat educativa.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta, RGE núm 4479/12, relativa a col·laboració de la comunitat educativa, que formula la Sra. Aina Maria Aguiló i Garcías del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, ja li vaig fer una pregunta el mes de març sobre els actes polítics reivindicatius als centres. Ara, Sr. Conseller, m'agradaria demanar-li sobre l'altra cara de la moneda.

Un bon professional docent, que és la immensa majoria de la nostra comunitat autònoma, no utilitzaria mai el seu ascendent sobre els alumnes per arrossegar-los a actes reivindicatius, m'agradaria mostrar-li aquesta fotografia. Aquí l'únic que reivindicuen els nins és poder tenir una camiseta verda i sortir a la fotografia, res és, aquesta és la màxima il·lusió dels nins de 3 i 4 anys. La immensa majoria del cos docent pensa com jo, que implicar els alumnes és fer una acció aberrant i menyspreable. "Mamà, no volia que la mestra m'agafàs mania", li explicava un nin a la mare quan va arribar a casa seva i la mare li va demanar per què duia un llaç a la camiseta.

Fa uns dies s'ha condemnat un menor per tallar els frens del cotxe d'una professora, en aquest cas hi ha danys materials visibles i podrien haver existit danys personals visibles, però, no troben vostès que aquesta acció és comparable amb la coacció i l'adoctrinament als centres per part d'una minoria de mestres cap als alumnes?

Uns tallen frens, rompen retrovisors o ratllen cotxes als seus professors, però hi ha professors que retallen la llibertat d'expressió, rompen la impol·luta i asèptica relació entre els professors i l'alumne i deixen ratllades per sempre la llibertat i la independència sobre el que han de créixer els nostres ciutadans més desprotegits. De tot això, tal com hem dit en moltes ocasions, només hi participa una minoria existent.

Sr. Conseller, senyors i senyores diputades, una gran majoria de professionals docents que, tant si estan d'acord com si no amb les mesures conjunturals adoptades, primer, mai no implicarien els seus alumnes a les seves reivindicacions; i segon, fan la seva feina amb els mitjans que tenen, intentant que els seus alumnes es vegin el més mínimament afectats per les mesures, suplint amb el seu esforç personal i vocacional la falta de recursos en col·laboració amb els centres i amb la conselleria.

Això ho creu aquesta diputada que és mestra igual que vostè, Sr. Conseller, i és per això que el Grup Parlamentari Popular li fa la següent pregunta: confia el Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Universitats en la col·laboració de la comunitat educativa per salvar aquest moment de crisi econòmica que ens ha tocat viure?

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, Sra. Diputada, evidentment aquest conseller -i qualsevol persona que faci feina en educació- està absolutament convençut que la clau per sortir-ne, en aquest cas en el sistema educatiu, un curs més endavant amb una circumstància que dia a dia es complica més perquè el que no vulgui veure que la situació econòmica espanyola és complicada, que estam en situacions en què no importa anar, no, perquè no hem de defugir del debat economia i educació, educació i economia.

I economia i educació és un debat que tal vegada no haviem hagut de fer, però que ara feim i sens dubte en sortirem amb la bona manera de fer feina d'uns professionals que actualment hi ha a les escoles i que evidentment es troben en unes circumstàncies, a les quals hem pogut arribar perquè distints governs de distint signe polític hi han posat cada vegada més recursos.

Actualment, no n'hi ha tants. Actualment, no n'hi ha tants, però no és que no n'hi hagi, n'hi ha moltíssims, n'hi ha moltíssims, molts més que quan vostè i jo començarem a donar classe, que varem veure entrar el primer professor de suport a la nostra escola, molt més que mai no es pensava aquesta comunitat quan va fer la transferència, molt més, i sembla que no en tenim ni per arribar a l'enfront.

Tenim uns grans professionals, mai no n'hi havia hagut tants, una ràtio de nombre d'alumnes per professor, especialment a secundària, bastant més baixa que a la resta de l'Estat i un caramull d'experiència professional. Comprenc que no els interessi recordar allò que és veritat i que estadísticament és veritat.

És clar que confii en el sistema, és clar que confii en els directius, és clar que confii en els professors que creuen que no només hi ha un projecte que és llengua i escola, com jo he sentit dir a una taula rodona a ONA Mallorca fa uns mesos en la qual participava, l'escola no es construeix entorn a la llengua, l'escola es construeix entorn a un projecte educatiu, un currículum i també la llengua.

(Algunes aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 4918/12, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a si el Govern convocarà als redactors dels plans de viabilitat per evitar el tancament dels hospitals Joan March i General previst en el Pla d'equilibri econòmic.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta, RGE núm. 4918/12, presentada en substitució de la pregunta RGE núm. 4486/12, relativa a si convocarà el Govern els redactors dels plans de viabilitat per evitar el tancament dels hospitals Joan March i General previst al Pla de reequilibri econòmic, que formula la Sra. Fina Santiago i Rodríguez del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Bon dia a tots i a totes, Sr. Vicepresident, en el pla econòmic que vostès varen presentar a Madrid hi havia el tancament dels dos hospitals, el Joan March i el General. Aquest anunci i aquesta presentació va fer que es mobilitzassin 84.000 persones que, amb DNI i majors d'edat, varen signar en contra del tancament d'aquests dos hospitals. Amb aquestes 84.000 firmes hi havia dos plans de viabilitat per salvar l'Hospital General i l'Hospital Joan March.

La pregunta que li formulam és: faran vostès, el Govern farà cas a aquestes 84.000 signatures, a aquests dos plans de viabilitat?, convocarà els professionals que el varen elaborar, els estudiarà i evitarà el tancament dels hospitals? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sra. Diputada, aquest govern s'ha caracteritzat per reunir-se cada vegada que hi ha hagut ocasió per tractar qualsevol tema, també aquest.

És cert que han arribat al Govern dos plans de viabilitat o dos suposats plans de viabilitat que en realitat no ho són perquè augmenten la despesa. A partir d'aquí, idò bé, la decisió de reconvertir els espais hospitalaris en un nou espai diferent té aquest objectiu d'aconseguir que la sanitat pública sigui viable i sigui sostenible. No hi ha res més. És a dir, aquests plans, suposats plans, no són tals. No hi ha res més.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Doncs hem sap greu sentir aquesta contestació perquè el Govern en lloc d'actuar amb seny i amb intel·ligència i convocar els redactors, valorar amb ells... perquè als plans hi ha reducció del preu de llit i el manteniment del lloc de feina, actua amb la supèrbia que caracteritza aquest govern que és no escoltar ningú.

Vostès no escolten ningú, reunir-se no basta, senyor, si es reuneixen, reunir-se no basta. Vostès creuen tenir la veritat absoluta perquè tenen una majoria parlamentària absoluta, però la veritat absoluta i la majoria absoluta no signifiquen el mateix. Vostès no es reuneixen amb la gent, vostès no escolten. Hi ha un pla de viabilitat que vostè avui acaba de desprestigiar, fet amb l'esforç de professionals, que li presenten tres programes possibles a cada un dels plans de viabilitat i tots ells suposen, manco un, una reducció del cost de llit i manteniment de lloc de feina, fins i tot amb la possibilitat de mantenir els dos hospitals fins que es faci el trasllat a Son Dureta, que no tancament.

Però vostès no volen escoltar, vostès es creuen persones il·luminades que tenen la raó absoluta i la volen aplicar. I així tendran tot el sector sanitari en contra i això és molt dolent per a la salut. Canviïn d'actitud, assequin-se, negociïn i arribin a consensos.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Res d'il·luminats ni de veritats absolutes. Les matemàtiques són les matemàtiques, i sumar és sumar i restar és restar. No hi ha res més!

(Petit aldarull)

En aquests suposats plans, ja dic suposats, una de les fórmules per reduir el cost del llit era incrementar el nombre de llits amb el mateix personal. Vostè em dirà si això serà acceptat o no pels sindicats, si això té viabilitat o no.

També li puc dir que s'ha fet arribar els plànols de les distintes actuacions a fer i els plans de les distintes actuacions a fer. Una altra cosa és que els hagi agradat o no els hagi agradat. Són coses diferents. Però la realitat és que hem de ser seriosos i hem de jugar de ver a arreglar la situació. I la situació passa per fer el que s'ha de fer, s'ha de fer un ajustament dins els sistema sanitari perquè aquest sigui viable, perquè ens podem enganar i dir que el que tenim pot continuar en el futur, ens podem enganar. I la bufetada la rebrem avui o la rebrem demà, però la rebrem. L'única forma que realment sigui així és ser seriosos, raonables i tenir en compte el que és el coneixement compartit per part de tots.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 4491/12, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a relació política amb el Sr. Ouriaghli.

Novena pregunta RGE núm. 4491, relativa a relació política amb el Sr. Ouriaghli, que formula el Diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller de Turismo, compareció públicamente para denunciar una serie de inexactitudes de una comunicación periodística, acerca de sus relaciones con el Sr. Ouriaghli, al que según se decía se le había subvencionado con 637.000 euros.

En primer lugar no puede quejarse, Sr. Conseller, de que se mire hacia legislaturas anteriores, cuando usted constantemente lo está haciendo desde su puesto. En segundo lugar, esos 637.000 euros tienen que completarse con los 200.000 aproximadamente que recibió dicho señor como asesor en el Ayuntamiento de Calvià y con los 200.000 que recibirá como asesor a su lado. O sea que tenemos un asesor que habrá cobrado cerca de 1 millón de euros.

Decía el Sr. Conseller que no esta persona no sera su entrenador personal. Pues al menos me tendrá que reconocer que entre ustedes había una bonita amistad, puesto que hacían deporte juntos en una pista de atletismo cerrada al público en su momento. Y esa amistad quizás sea peor a la hora de determinar subvenciones y otra serie de cuestiones como las que tenemos aquí.

Es verdad, como usted decía, que la Asociación Deportiva de Atletismo de Calvià es una asociación sin ánimo de lucro. Pero mire, igual lo era el Instituto Noos, y el Instituto Noos recibía subvenciones de la administración y además se quedaba con los patrocinios privados que conseguía, igual que la Asociación Deportiva de Calvià que recibía las subvenciones para hacer la maratón y se quedaba con los aproximadamente 15.000 euros que se recibían de inscripciones. El Instituto Noos pagaba también, sin ánimo de lucro, viajes a sus socios. Pues bien, la Asociación de Atletismo de Calvià, con el dinero que recibía pagaba los viajes a sus socios, algunos a lugares tan exóticos como Qatar, ni más ni menos, no sé qué relación tendría. El Instituto Noos pagaba honorarios a sus propios socios por los servicios que prestaban. ADAC también presentaba facturas de pagos a sus propios socios por los servicios que prestaban.

Ahora el Ayuntamiento de Calvià desde que usted no está, Sr. Conseller, ha vuelto a organizar la maratón con sus propios medios, saliéndole los costes por un precio muy módico. Con su salida de Calvià se acabó la cultura de la subvención y del despilfarro. Por eso lo quiero preguntar, ya que se ha traído a su amigo al Govern, que nos explique cuál es la relación que tiene con dicho Sr. Ouriaghli, política naturalmente.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. La relación con el Sr. Ouriaghli no es política, es una relación estrictamente profesional, por su buen hacer en Calvià y su buen hacer en estos momentos al frente de la EBE.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat. Sr. Diputat? No vol intervenir? Perfecte.

I.10) Pregunta RGE núm. 4477/12, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades econòmiques el primer trimestre.

Passam a la desena pregunta RGE núm. 4477, relativa a dades econòmiques del primer trimestre, que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, President. Vivim moments difícils, moments que exigeixen dels governs la màxima responsabilitat, la decisió i la valentia per prendre decisions que no són les més populars o agradables, però que sens dubte són les més necessàries.

Les decisions irresponsables de l'anterior govern d'esquerres varen deixar la nostra comunitat en una situació molt crítica, havent multiplicat sense miraments l'endeutament i el dèficit, unes dades d'atur molt negatives, la confiança dels que volien invertir a les Illes Balears era pràcticament nul·la, per la manca de seguretat jurídica, motivada per la manca d'un lideratge clar dins aquell govern. I el que és més sorprenent encara, un govern que no prenia cap decisió ni una per canviar les dades, sinó que l'únic que feia era mirar i esperar darrera la finestra que el temporal que ells mateixos havien provocat amainés.

Amb l'arribada del nou govern, s'han pres totes aquelles decisions que si s'haguessin pres abans, avui els ajustaments no haurien de ser com són, polítiques responsables per a temps difícils, polítiques valentes per a situacions excepcionals, polítiques que ja comencen a donar fruits visibles i tangibles.

El primer trimestre d'enguany, les xifres de la nostra comunitat autònoma han estat molt positives, han aconseguit un superàvit del 0,57%. També el primer trimestre l'economia balear va créixer en conjunt un 0,2%, basada fonamentalment en el sector serveis, liderada pel més que notable augment a les Pitiüses d'un 0,9%. El passat mes de maig, més de la meitat de les altes de la Seguretat Social de nous contractes de feina es varen produir a les Illes Balears. Fa també unes setmanes s'han publicat diversos estudis que auguren que per a l'any 2013 l'economia balear creixerà al ritme de l'1%, basat fonamentalment en el posicionament per al turisme d'alt nivell i la capacitat de les Illes Balears per captar inversió estrangera.

Així les coses li demanam avui al Sr. Vicepresident, quina valoració fa el Govern de les dades econòmiques de la nostra comunitat referents al primer trimestre d'enguany i publicades recentment.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, bé vostè sap que aquest vicepresident es caracteritza sempre per la prudència, a pesar que les dades són bones i són positives. Però pensam que la política que estam encetant no és una política a curt termini, sinó a mig termini, perquè el repte que tenim per endavant és molt important, és d'unes dimensions realment considerables.

I en aquest repte hi juguen molts d'actors, hi juguen les comunitats autònomes, és la política que nosaltres feim; hi juga el Govern de l'Estat i també la Unió Europea. I la veritat és que tot apunta que tot està orientat en la bona direcció, i aquesta bona direcció ens permetrà reconstruir una societat des del punt de vista econòmic molt més forta i molt més dinàmica.

Les dades que tenim, que vostè ha esmentat, són dades que tenen a veure amb la fortalesa de l'economia balear. L'economia balear hem de pensar que és una economia molt orientada cap a l'exterior i vivim en un món cada vegada més interconnectat, vivim en un món en què la competència es fa no només a nivell local, sinó a nivell internacional. I les Balears en aquest sentit tenen tots els elements necessaris perquè puguin sortir d'una forma clarament reforçada, amb aquesta estructura que ve del passat, que ve d'enrere i que li dona aquesta força.

Què necessita?, necessita les transformacions que estam posant damunt la taula, per una banda un sector públic que realment sigui competitiu i que realment compleixi amb els criteris d'estabilitat pressupostària; i, per altra banda, que tota la legislació estigui a l'alçada de la legislació dels països del nostre entorn i que ens duen avantatge en molts de temes.

En això estam immersos i en aquest procés estam implicats. I pensam que a mesura que passi el temps, cada vegada més veurem els resultats.

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 4489/12, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reactivació de l'economia.

EL SR. PRESIDENT:

Onzena pregunta RGE núm 4489, relativa a reactivació de l'economia que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies. Sr. Vicepresident, el decret llei que varen aprovar dia 1 de juny sobre personal, suposa una nova estocada econòmica als treballadors públics, a més de ser un nyap de decret, que diu que també s'aplicarà als consells i als ajuntaments, però que alguns ja diuen que no l'aplicaran. Ens confirmarà. Sr. Vicepresident, si s'aplicarà a totes aquestes institucions?

I per altra banda, un decret que persegueix mestres i personal sanitari, a qui redueixen centenars d'euros. Troba que empobrint la població, Sr. Vicepresident, ajudaran a reactivar l'economia?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Diputada Pilar Costa, faci una anàlisi una mica més real de la situació. I si fa aquesta anàlisi més real de la situació, veurà que no hi ha empobriment de cap casta. El que hi ha i el que és important, i aquesta és la política que hem de fer i defugir de la política que vostè va representar, la política que hem de dur és reconèixer la realitat i prendre les mesures a temps, reconèixer la realitat i prendre les mesures a temps, perquè el que vostès varen fer va ser no reconèixer mai la realitat i prendre les mesures sempre de forma ... malament.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Bé, que no hi ha cap empobriment ho dirà vostè, si a vostè li rebaixessin el sou aquesta quantia, tal vegada sí que consideraria que hi ha un empobriment.

Sr. Conseller, vostès només fan que incomplir allò que varen prometre. El conseller d'Educació va dir que no es tocarien els sous dels docents i amb aquest decret ja els lleven diferents complements, fins i tot 25 euros per fer tutories, quantitat que de totes maneres no ens treurà de pobres. La consellera de Salut diu que no se tocarà la sanitat i ara ja es prepara una vaga de metges. Tanquen hospitals, eliminen serveis sanitaris, redueixen la carrera administrativa i els lleven els complements econòmics, al·legant una sentència del 2010, quan la realitat és que és un càstig a la seva postura de defensa de la sanitat pública.

Per cert, això que vostès s'han assabentat fa un mes que existeix una sentència del 2010, faria riure si no fos per plorar. Miri l'hemeroteca, més de 10 pàgines a tots els diaris de març de 2010, allà on es parla de la sentència judicial, per cert, la Sra. Castro era diputada. I sap a més qui feia vaga i qui es manifestava l'any 2008? El Sr. Sbert, director general de Salut, el coneixen vostès? Per cert, també va cobrar aquests complements.

El surrealisme total, l'article 28 d'aquest decret que permet que el personal directiu en el sector públic, cobri sense cap limitació segons els objectius assolits. És a dir, que en funció del Borja Rupérez de torn, es boten la limitació de no poder cobrar més que un director general, segons la Llei del sector públic. Sr. Vicepresident, deixin de practicar el "caradurisme" polític i desterrin les seves paranoies.

Jo li faig dues propostes. Primer, baixin el sou del personal eventual del Sr. Bauzá, que un tribunal els l'ha suspès. I baixin el sou dels alts càrrecs i dels polítics, encara que només sigui per predicar amb l'exemple i per practicar el sacrifici solidari que diu el seu propi decret.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sra. Diputada, som en el Parlament i la veritat és que el que vostè em diu, francament em semblen dècimes disbaratades, sobretot tenint en compte la seva història i la seva trajectòria...

(Petit aldarull)

Crec que som aquí per ser seriosos i per arreglar tema a tema tots els temes i totes les qüestions que vàrem rebre del passat i en això estam implicats. Arribar a acords que són il·legals, arribar a formes de pagament que no pertoca, tot això crea problemes en el futur. I aquests problemes són els que s'han d'arreglar i els podem trobar en l'àmbit de la sanitat, a l'àmbit de l'educació i els podem trobar per tot. El cert és que la gestió que vostès varen fer no s'hauria repetir mai més a la història d'aquesta comunitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bosch, per què em demana la paraula?

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

M'agradaria acollir-me a l'article 75.5 que diu textualment, "els membres del Govern podran fer ús de la paraula en aquells debats que afectin la seva competència i en els que se sentin esmentats per la seva gestió".

EL SR. PRESIDENT:

Està obrint vostè un torn incidental?

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Efectivament.

EL SR. PRESIDENT:

Bé. Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Moltíssimes gràcies. Voldria aclarir d'una vegada per totes allò que diu la Sra. Costa alegrament sense saber, crec, què és el sou, què són els complements de destí, què és el complement retributiu i què són aquells complements que per centre es poden donar i per curs al que és el cap de departament i tutoria. Per cert, pel que fa referència a sous no es davallen, no es davallen, a pesar que li agradaria que es davallessin. No es davallen!, perquè una persona és tutora un curs i al següent no ho és, és cap de departament un curs i el següent ho és o no. I queden congelats per raons més que evidents per poder pagar els sous, els complements retributius de les Illes Balears i els complements de destinació i els complements de formació.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, amb tots els meus respectes, supòs que com a màxima autoritat d'educació d'aquestes illes, deu saber que els sous no són només *sueldos*, sinó que són doblers, diners, perquè vostè m'entengui.

El decret llei que vostè va aprovar dia 1 de juny per Consell de Govern rebaixa els sous dels docents, ho digui com ho digui, tutories, caps de departament, eliminació d'hores extra, pujada d'horaris i cobrar el mateix sou. A això com li ho diu vostè?, perquè al personal del Sr. Bauzá per treballar molt li han pujat el sou. Per què no fan això amb els funcionaris que treballen molt? O és que els mestres no treballen, Sr. Conseller?

Estic molt contenta perquè hagi obert aquest torn incidental perquè així quedaran les coses clares i cadascú al seu lloc.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

A mi sí que m'agrada que vostè digui que les coses queden en el seu moment i a la seva explicació, jo sí que n'estic content, perquè demostra una vegada més que no té ni idea del que és un complement per curs i del que és un sou, del que són uns acords firmats mes a mes del que és un complement signat i que es congela per raons evidents durant dos cursos, firmats en els acords de millora, no el sou.

I vostès tot allò que faci olor de poder arreglar una situació nefasta que deixaran, són coses que no els van bé. El sou no baixa! I ho saben tots els sindicats...

(Remor de veus)

Escolti'm, Sra. Costa i així aprendrà alguna cosa avui sobre sous. Demani-ho als sindicats, demani-ho als sindicats.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, pregaria silenci.

I.12) Pregunta RGE núm. 4915/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'incompliment de la sentència del Tribunal Superior de Justícia en relació amb l'increment de sous dels metges.

Pregunta número 12, RGE núm. 4915/12, presentada en substitució de la RGE núm. 4476...

(Remor de veus)

Per favor, si són tan amables, facin-m'ho fàcil, eh?, gràcies!

...relativa a incompliment de la sentència del Tribunal Superior de Justícia en relació amb l'increment de sous dels metges, que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. El passat Consell de Govern va donar a conèixer un fet molt greu, un fet que passa per damunt la mala gestió, per convertir-se en una il·legalitat manifesta que pot ser objecte de delictes, un fet que té unes víctimes clares, el col·lectiu de metges al qual s'ha enganat i el Partit Popular al qual es va ocultar, deliberadament i amb mala fe, el contingut d'una sentència durant el traspàs de poder; i té uns sols culpables, els anteriors responsables de la sanitat balear.

(Remor de veus i petit aldarull)

Els que des de l'oposició critiquen que aquest govern genera crispació i confrontació social no diuen que la seva pau social la vam pagar tots, perquè la pau social del pacte no era a base de diàleg, era a base de talonari.

Que no podien fer res amb les penoses dades de l'atur?, doncs creaven una mesa per al seguiment de l'economia que ens costava 300.000 euros. Que volien consens lingüístic?, doncs subvencionaven amb milions d'euros les entitats afins. Que modificaven un pla territorial i no volien renou?, doncs subvencionaven les organitzacions ecologistes. I que els metges el 2008 amenaçaven amb una vaga?, doncs els pujaven els sous sense passar per la Mesa sectorial ni pel Consell de Govern.

I després hi ha el mal crònic d'amagar sentències, la de carreteres, o de no acomplir-les, lliure elecció, concert de col·legis, i la que avui ens ocupa, que no és una, sinó l'incompliment i l'ocultació de dues sentències. I s'ha de tenir molta cara per culpar el Partit Popular quan ni governava, ni negociava ni va demanar aquesta pujada. I s'ha de tenir molta cara quan ara es volen posar al costat dels metges, després del perjudici afegit de no haver executat la sentència quan era hora. I s'ha de tenir molta cara per venir aquí cada dimarts a presumir d'una gestió tan nefasta. I s'ha de tenir molta cara per amenaçar aquest govern per acomplir una sentència ferma, com si fos opcional.

Per això li demanam, Sr. Conseller, quina opinió li mereix l'informe elaborat per l'Advocacia sobre l'incompliment de la sentència que anul·la l'acord de l'increment dels sous dels metges que va aprovar el pacte de progrés? Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sra. Diputada, este gobierno valoramos con mucha preocupación el informe de la Abogacía y lo valoramos con mucha preocupación porque está basado en una sentencia cuyos fundamentos de hecho son bastante preocupantes; no es de recibo que en un país democrático un gobernante se niegue a cumplir una sentencia firme de una máxima instancia judicial como el Tribunal Superior de Justicia.

Resulta que el anterior gobierno del pacto y, sobre todo el ex-conseller de Sanidad y Consumo, el Sr. Vicenç Thomàs, llegó a un acuerdo con el sindicato médico para incrementar unos determinados incrementos retributivos a cambio de que éstos anulasen una huelga que tenían convocada. Así es que ya verá usted las formas que tenía el anterior ex-conseller para anular estas huelgas.

Resulta que los sindicatos UGT, Comisiones Obreras y el CSIF recurrieron este acuerdo ante el Juzgado de lo Contencioso Administrativo que, por cierto, les dio la razón, razón que fue más tarde confirmada por el Tribunal Superior de Justicia de las Islas Baleares. Resulta que esta sentencia, a pesar de que anulaba el acuerdo suscrito y que, por lo tanto, era ilegal, impedía que se les incrementaran estos sueldos, el Servicio de Salud hizo y emitió unos determinados actos administrativos para confirmar estos incrementos retributivos, que eran también totalmente ilegales y eran totalmente nulos de pleno derecho porque estaban basados en aquella sentencia.

Hay que decir que esta sentencia no sólo no fue ejecutada por los anteriores gobernantes y especialmente por el Sr. Vicenç Thomàs, que era el ex-conseller de Sanidad y Consumo, sino que además fue ocultada en unos cajones y además fue ocultada, no se mencionó cuando hubo el traspaso de poderes al nuevo ejecutivo; es decir, fue todo un acto de ejemplaridad democrática.

También quiero decirle que es muy curioso, Sra. Diputada, que los sindicatos que denunciaron este acuerdo, es decir, Comisiones Obreras, el CSIF y UGT, una vez que tuvieron la sentencia firme y comunicada, no instaran la ejecución de esta sentencia. Esto es un hecho bastante peculiar. Me va a permitir, Sra. Diputada, desde luego que crea que, como tildó un determinado medio de comunicación en estos últimos días, hubo una turbia mezcla de complicidades. Desde luego esto es un hecho que nos estamos encontrando cada día; es decir, el pacto de *progrés*, los anteriores dirigentes del pacto de *progrés* estuvieron aplicando durante toda la legislatura ...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller, se li ha acabat el seu torn.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Sr. Thomàs, per què em demana la paraula?

EL SR. THOMÀS I MULET:

Per al·lusions, article 76.1. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Efectivament.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, jo, la meva capacitat és molt gran, però aquí s'han dit coses que no són correctes, no són correctes perquè parlen d'un acord que mai no ha existit i no parlen d'unes instruccions amb valor de resolució.

Aquí no s'amaga res dins calaixos, qualcú es pensa que el que ell fa ho fan els altres i això no és així. I si hi ha aquí qualque víctima probablement siguin dues: els metges i els malalts; els malalts ja ho saben per les llistes d'espera, i ara ho sabran els metges, però són víctimes del Partit Popular. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sí, Sr. Conseller, per què em demana la paraula?

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Como miembro del gobierno que soy ...

(Remor de veus i petita cridòria)

EL SR. PRESIDENT:

Un momentet, un momentet, a veure, vostè ha estat al·ludit i li he donat la paraula i ara, el Sr. Conseller, com a membre del Govern també té dret a obrir un torn incidental. I si obrim un torn incidental, també vostè després li podrà replicar.

Per tant, sí, Sr. Gómez.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Thomàs, estoy realmente sorprendido de sus manifestaciones, porque desde luego éstas que usted ha hecho no son las propias de un demócrata convencido, las sentencias, las sentencias firmes no se discuten, simplemente se aplican, simplemente se aplican.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Y le diré que no es de recibo que para evitar una huelga usted llegue a este tipo de acuerdos con el colectivo médico, no es de recibo. Porque, además, imagínese usted qué formas tiene para evitar huelgas, si a cada colectivo, para evitar las huelgas, usted les incrementa sus retribuciones, seguro que tendría cola cada día con amenazas de huelga. A no ser, Sr. Vicenç, que usted estuviese preparándose su salida de la política para que cuando volviese -creo que es médico-, para que cuando volviese a su actividad pues tuviese una mejor remuneración.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i petit aldarull)

No es de recibo tampoco, Sr. Vicenç, no es de recibo que busque subterfugios para no aplicar esta sentencia, porque además no le va a servir de nada, ni es de recibo que una sentencia de nuestra máxima instancia judicial usted la esconda en un cajón, por mucho que diga que no la escondió, está ahí. Y no es de recibo que cuando hizo el traspaso de poderes usted no pusiera en antecedentes al ejecutivo entrante. Desde luego, esto, desde mi modesto punto de vista, fue un acto claro de falta de ejemplaridad democrática.

Desde luego, con estas sorprendentes actuaciones que usted ha hecho, Sr. Conseller, creo que usted no es consciente de que ha sido gobernante de una comunidad autónoma que está incardinada dentro de un país democrático y de derecho, donde todos estamos sujetos al imperio de la ley y, desde luego, las sentencias firmes son para ser ejecutadas, no son para ser guardadas. Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sr. Conseller de Presidència, jo ja li he dit que l'acord no existeix, perquè no va poder ser ratificat per la Mesa sectorial, que és del que parla la sentència, no parla de la instrucció. Existeix una instrucció per a les nòmines de l'any 2008 que té valor de resolució i ningú no ho ha impugnat i s'ha consolidat en pressupost.

És més, la Sra. Castro i el Sr. Bestard han continuat fent el mateix. Sí, per tant, no digui que aquí s'ha amagat res, jo no he amagat res, si era als diaris; aquí hi ha una interpretació que fan els serveis tècnics de l'ib-salut, que es podrà compartir o no, això és un altre assumpte, però l'acord en Mesa sectorial no ha existit mai. Existeix un acord amb el Comitè de vaga i com no va poder ser ratificat en Mesa sectorial, el director general d'ib-salut, aconsellat, va fer una instrucció de nòmines, que s'ha continuat fent i l'han continuada fent vostès, vostès.

Per tant, la sentència es va acatar, perquè parla d'una altra cosa, es penalitza l'ib-salut per no haver respectat un dret sindical, això és el que diu la sentència. La sentència no diu res de tornar els doblers, no diu res. I vostès diuen que no ho sabien? Tal vegada és que no se n'assabentaven. Però, per què firma el Sr. Bestard instruccions de nòmines amb els mateixos conceptes? Serà que ho devia saber, o no?

O és que la Sra. Consellera, que avui no hi és desgraciadament, no sabia què passava? Perquè du uns mesos.

Per tant, jo no ho entenc, no ho entenc.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Perquè sap el que no entenc? Que quan vostès s'assabenten d'aquest tema hi ha negociacions entre part sindical i el Govern i es traça una línia de negociació i de resolució i la setmana passada, es canvia radicalment la negociació que hi havia establerta. Això és el que no entén el col·lectiu dels metges. Per què se'ls utilitza? Això és el que ha passat, Sr. Vicepresident.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Pero desde luego me sorprende, si usted probablemente, cuando se hizo el tránsito de competencias del anterior ejecutivo al nuevo, nos hubiese avisado de esta sentencia, probablemente no hubiésemos hecho esta instrucción que se hizo.

Pero tengo que decirle, Sr. Thomàs, que lo que le estoy indicando, lo que le estoy argumentando se deduce de un informe de la Abogacía, que creo que saben de derecho.

Mire, probablemente a usted no le interesa pues entrar en este debate porque es un claro incumplidor de una sentencia judicial y, además, no nos lo avisó para que nosotros hubiésemos podido cumplirla. Usted, Sr. Vicenç, probablemente habrá sido, y va a pasar a la historia por ser el peor conseller de Sanidad que ha tenido esta comunidad autónoma.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Usted es uno de los máximos responsables de la gran deuda que tiene esta comunidad autónoma, la generó usted, más de 850 millones de euros. Usted, no sé si acuerda, es el responsable de esta montaña de tierra de millón y medio de euros para que desde La Real no viesen el hospital. Usted probablemente es el responsable de haber incrementado la adjudicación del hospital de Son Espases en más de 400 millones de euros, y decía que no lo habían incrementado.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Usted, probablemente, es el responsable de haberse gastado más de 16 millones de euros en un programa informático que no sirvió para nada. Usted, probablemente, es el que se llevaba sus ejecutivos a estos cursos que daba por Barcelona.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Y usted, a pesar de su defensa del catalán, es el que convocaba oposiciones sin exigirlo.

Mire, Sr. Vicenç, a esa trayectoria usted le añada también, cuando hace el mantenerse en la equidistancia, cuando tiene que condenar los actos violentos que han estado persiguiendo a nuestro presidente a lo largo de los últimos días en la comunidad autónoma.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Y además, a esa trayectoria le añadimos que es un incumplidor de sentencias. Desde luego tiene una trayectoria, Sr. Vicenç, desde luego muy democrática y muy loable. Yo le recomiendo que haga, pues, en fin, que se beba unas grandes dosis de humildad, que sepa que vive en un país democrático y que los comportamientos tienen que ser acordes con estas normas democráticas.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I.13) Pregunta RGE núm. 4482/12, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a renovació efectiva de zones turístiques.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 13, RGE núm. 4482, relativa a renovació efectiva de zones turístiques, que formula la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sr. President, bon dia senyores i senyors diputats. Per a la redacció de la nova Llei general turística el Partit Popular s'ha suportat en tres principis bàsics: qualitat en matèria de turisme, apostem decididament per la qualitat envers la quantitat; les dades i l'anàlisi de l'atur en aquest sentit són clares, les destinacions que inverteixen en qualitat tenen una major rendibilitat i són capaces de generar més ocupació. Sostenibilitat front al consum de territori. Com va dir el prestigiós hotelier, el Sr. Escarrer, sense sostenibilitat no hi ha turisme, si no som sostenibles ens carregam la nostra matèria prima, que és el medi ambient. I consens. Per a l'elaboració d'aquesta llei s'han escoltat tots els sectors.

Tot això ho hem conjugat amb la realitat, les coses són el que són i no el que ens agradaria que fossin i la realitat, entre d'altres, és que existeixen edificis turístics obsolets, d'una i dues estrelles, que, per les seves característiques, dimensions de la seva parcel·la o del propi edifici no poden augmentar la categoria, no disposen d'espais per ubicar les instal·lacions que els exigeix el mercat, com ara gimnàs, SPA, etc., això existeix. I tot això comporta una oferta de baixa qualitat que s'ofereix a preus molt baixos, de competència gairebé deslleial que, a la vegada, provoca que els establiments de major categoria de la zona, que sí s'han esforçat per renovar les seves instal·lacions, perdin competitivitat.

En aquest context, Sr. Conseller de Turisme i Esports, què suposa la figura del canvi d'ús per a la renovació efectiva de les zones turístiques? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente, gracias, Sra. Diputada. Efectivamente, el artículo 78 de la futura Ley de turismo establece esta figura y crea una herramienta para facilitar los fines de la ley, lograr la competitividad, tanto de los establecimientos de alojamiento turístico como de los de no alojamiento turístico, y mejorar las zonas turísticas, especialmente las maduras.

Pero el cambio de uso en sí no es algo nuevo, no es algo nuevo ni de *iure* ni de *facto*, existía normativa al respecto, estaba en los POOT, estaba en normativa diversa de carácter turística, estaba en planes territoriales, lo que pasa es que ciertamente con planteamientos que invitaban a la verdadera inactividad.

Tampoco es una irrealidad de facto puesto que el cambio de uso ha existido, hay cientos de establecimientos que nacieron como turísticos y en estos momentos están dedicados a usos residenciales, es una realidad sociológica contra la que no podemos luchar.

Y luego, por otro lado, nos encontramos con zonas realmente degradadas, con establecimientos de alojamiento turístico, que por bien su falta de capacidad que le permite la rentabilidad, por su ubicación o incluso por su necesidad de reformas integrales, en estos momentos no son competitivos y se van quedando fuera del mercado.

Por todo ello, surge la necesidad de estas nuevas figuras, figuras intermedias como puede ser la de los establecimientos coparticipados o compartidos, que es lo que se ha venido llamando vulgarmente como condohoteles, y también el cambio de uso puro y duro, lo cual no significa que se pueda hacer un cambio de uso en cualquier caso, en absoluto. La nueva ley va a permitir en ciertos casos ese cambio de uso, no sólo a residencial sino a otros tipos de usos y siempre de manera consensuada y dirigida por el ayuntamiento, puesto que éste, el ayuntamiento, va a ser la institución que impondrán las condiciones para, en su caso, llevar a cabo las dotaciones, equipamientos necesarios del propio municipio afectado.

El texto de la nueva ley, por otra parte, como digo, posibilita el cambio de uso a cualquier uso y, a la vez, exige la reforma integral del edificio que vaya a ver cambiado su uso y el pago del 5% del presupuesto de renovación del edificio al ayuntamiento, para que sea invertido en esa zona obsoleta.

Esto, como digo, se ha producido durante décadas, esta existencia de facto de tantos elementos que han pasado de turístico a residencial y estos pequeños establecimientos de alojamiento que no son en estos momentos rentables nos obligaban a actuar y por eso lo hemos hecho. Muchas gracias.

I.14) Pregunta RGE núm. 4480/12, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a temporada turística a Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 14, RGE núm. 4480, relativa a temporada turística a Menorca, que formula la diputada Sra. María Assumpció Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Els governs del Partit Popular han començat aquest mandat a Balears amb els marcadors en contra com a conseqüència dels resultats de la gestió dels qui van governar aquestes illes durant l'anterior etapa 2007-2011. Em referesc, per exemple, a les taxes d'atur creixents, amb una dinàmica de destrucció de llocs de feina, provocades per les polítiques de retrocés que impedièren i posaven obstacles a les inversions productives amb l'excusa de proteccions malenteses.

Menorca és l'illa que més ha patit i continua patint l'impacte negatiu d'aquests errors, com ho confirmen tots els indicadors. Però avui, tant el Govern balear com el consell insular actuen de forma conjunta per retornar la confiança i recuperar l'esperit emprenedor dels menorquins. L'objectiu consisteix a redreçar la trajectòria de l'economia menorquina i dirigir-la de bell nou cap a la creació de treball, benestar i riquesa. Aquelles polítiques equivocades van ocasionar la pèrdua de més de 400.000 turistes estrangers a Menorca, amb una mala gestió i unes despeses excessives a la Fundació Turisme Menorca.

Avui, la conselleria que dirigeix el Sr. Delgado està fent una encertada promoció turística, gastam molt manco recursos; açò significa austeritat, eficiència i bona gestió, com ho confirma la important reducció de despesa per assistència a fires. A la World Travel Market s'ha passat de 983.000 a 457.000 euros; Fitur, d'1.500.000 a 394.000 i l'ITB de Berlín de 632.000 a 119.000.

Volem conèixer amb aquesta pregunta, Sr. Conseller, quins són els resultats que s'han aconseguit amb aquesta nova política turística i aquestes campanyes de promoció i, per tant, quines són les previsions d'ocupació per a la temporada turística d'enguany a Menorca?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente, gracias, Sra. Diputada. Efectivamente, el gasto en promoción es evidente, desde el principio dije que en turismo se tenía que hacer un presupuesto solidario con otras áreas y así lo hemos asumido, y a todos nos hubiera gustado, a la dirección general o en la conselleria, tener más presupuesto, pero al final eso nos debe enseñar a todos, a nosotros y a ustedes, que realmente hay que analizar cómo va a ir la temporada y compararla o ponerla en relación con el gasto en promoción realizado, para ver si realmente a veces pues esos gastos en promoción tienen un resultado directamente proporcional en la temporada turística. Como ocurre, por ejemplo, en otros casos, en los casos en que se subvencione a las compañías aéreas, que se ha demostrado positivamente que entonces el número de pasajeros es inferior.

Dicho esto, y esta aclaración previa, nosotros para hablar de esta futura temporada en Menorca, hemos buscado datos de dos entidades distintas y en tres cuestiones distintas: de AENA, en relación a la capacidad de pasajeros vía aérea, conexiones y reserva de hoteles, con ASHOME, Asociación Hotelera de Menorca.

En relación a la capacidad de pasajeros de vía aérea todos los datos, según nos han pasado, apuntan a un crecimiento en relación a la temporada pasada; estamos hablando de capacidad de pasajeros. En el mercado nacional se experimentará un pequeñísimo crecimiento del 1,1%, pasando de 1.334.000 plazas frente al 1.320.000 plazas del año 2011; el mismo crecimiento del 1,1% se apunta para el mercado británico. En relación al mercado italiano las plazas van a ser superiores en un 36,2%, cerca de 86.000 plazas más van a venir de Italia, y un 13,5% en relación al mercado alemán, que hablamos de 18.000 plazas más. Esto es en cuanto a capacidad de pasajeros.

En cuanto a las nuevas conexiones, según AENA tenemos dos nuevas: la de Ryanair, que del 1 de junio al 26 de octubre operará a Valencia los lunes, miércoles y viernes; del 16 de mayo al 24 de octubre operará a (...), Alemania, los miércoles y los domingos; y del 1 de mayo al 27 de octubre operará a Barcelona todos los días, y del 1 de mayo al 27 de octubre operará a Madrid todos los días. Y por otro lado tenemos Iberia Exprés que opera a Madrid desde el 1 de mayo.

Y por último, en cuanto a la reserva de los hoteles, según ASHOME, la Asociación Hotelera de Menorca, desde el día 15 de junio al 15 de septiembre se espera una ocupación en torno al 95%, con el cien por cien de la planta hotelera abierta, y esto supone un 3% más que el año anterior.

Muchas gracias.

I.15) Pregunta RGE núm. 4914/12, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a rescat de la Unió Europea.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 15, RGE 4914, presentada en substitució de la RGE núm. 4488, relativa a conseqüències per als ciutadans de les Illes Balears del rescat de la Unió Europea, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. Sr. Aguiló, creguérem el president Rajoy quan fa 15 dies ens va dir que no hi hauria rescat a la banca espanyola. Ara ho entenem: es tracta d'un préstec amb condicions molt avantatjoses, sense condicions segons el Partit Popular. També ens hem adonat ara que el problema era i és la crisi financera, que han creat uns i hem patit el conjunt de ciutadans, una ciutadania profundament preocupada per la manca d'informació.

Balears ja ha fet molts d'esforços, i els ciutadans paguen la benzina més cara d'Espanya. Vostès els varen prometre que abaixarien l'IVA turístic. Creu, Sr. Vicepresident, que ara pagarem més IVA? I com afectarà això al crèdit de les empreses?, hi haurà més crèdit?, perquè ahir el president de la CEOE no va ser gaire optimista. Vostè, Sr. Aguiló, ens va dir amb to crític que anàvem cap a Grècia; dissabte ens vàrem assabentar que no som Uganda. És per això que demanam al Sr. Vicepresident quines conseqüències tindrà per als ciutadans de les Illes Balears el rescat de la Unió Europea.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Fa uns mesos, el 5 d'agost del 2011, el governador del Banc d'Espanya va enviar una carta..., el governador del Banc d'Europa va enviar una carta al Sr. Zapatero en què deia que la situació espanyola era d'extrema gravetat, d'extrema gravetat, i li va proposar fer tres coses: una, un seguit de reformes estructurals en el mercat de béns i serveis; dues, dur a terme un equilibri pressupostari de forma ferma i segura; i, tres, una reforma laboral. D'aquelles línies, el president del Govern de llavors només en va acceptar una: fer un equilibri, un suposat equilibri financer a través d'una reforma constitucional.

Bé, a partir del canvi de govern totes aquestes línies s'han posat en funcionament. Les comunitats autònomes han continuat, i la nostra també, fent esforços per aconseguir l'equilibri pressupostari; el Govern d'Espanya ha posat un seguit de reformes, també la reforma laboral, i com a conseqüència d'això la Unió Europea s'està involucrant també en la solució del problema, perquè és evident que fan falta tots els nivells per solucionar aquesta crisi.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sr. Vicepresident, el meu grup pensa que vostè hauria de donar més detalls, i per això li demanarem properament una compareixença per explicar als ciutadans aquest rescat, perquè sabem que Espanya ha estat rescatada, un fet que no és cap èxit del Govern i que sí certifica una derrota d'Espanya. L'ortodòxia ha fracassat. Sense polítiques d'estímul al creixement, sense guanyar la confiança i la credibilitat no anirem cap endavant.

Per què han servit les retallades i els sacrificis que han fet els ciutadans d'aquests darrers anys? Ens pot assegurar que no hi haurà més retallades amb el rescat? I ens pot dir per què no hi ha per la seva part més capacitat i tenacitat per rescatar no només els bancs sinó les famílies que ho estan passant pitjor?, els aturats, els que no tenen prestacions, els empresaris que han de tancar, els que perden ca seva... Baixaran els sous?, baixaran les pensions?, hi haurà més acomiadaments?

Necessitam més explicacions, perquè els ciutadans de les Illes Balears no creuen que aquest rescat aturi els retalls. Necessitam de la seva tranquil·litat, Sr. Aguiló.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Ho he dit en altres ocasions. Jo crec que el Partit Socialista té un problema, i un problema de principis, de principis ideològics i compatibilitat amb l'economia. La veritat és que escoltant aquest tipus de comentaris qued refermat en aquesta opinió.

És evident que tenim una moneda única; això vostè ho sap i ho sabem nosaltres, i sabem que aquesta moneda única ens obliga a tenir una economia forta, una economia que sigui capaç d'adaptar-se a les circumstàncies canviants de l'entorn internacional, i per això fa falta fer aquestes reformes que s'estan fent, tant a nivell autonòmic, com a nivell nacional, com a nivell de tot el conjunt d'Europa, perquè és aquí on trobarem la solució.

Si tenim bancs que tenen dificultats, ben igual que ha passat a altres països, ben igual que ha passat a altres països, el que s'ha de fer és mirar que aquests bancs funcionin, perquè és l'única manera que la sang que significa la circulació bancària pugui arribar a tots els indrets de l'economia, perquè necessitam que hi hagi crèdit perquè les coses funcionin millor.

I és evident que necessitam que hi hagi també un compromís clar amb l'equilibri pressupostari; gastar permanentment més del que tenim és impossible; vostè ho pot dir de forma alta, baixa, d'esquerra, dreta..., és impossible, no es pot fer. Per tant aquesta incompatibilitat que li deia crec que està més que manifesta.

Bé, moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.16) Pregunta RGE núm. 4478/12, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a llei de transport i mobilitat de les Illes Balears.

Passam a la pregunta número 16, RGE 4478, relativa a Llei de transport i mobilitat de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidente. Como ya he dicho otras veces, el Partido Popular siempre apuesta por el transporte público, su regulación y sus infraestructuras. Mientras unos sólo hablan y hablan y hablan de transporte público, gobiernos del Partido Popular hacen para mejorarlo y potenciarlo. Así entre otros recordaremos la creación del Consorcio de Transporte de Mallorca y la aprobación del Plan director sectorial de transportes, por cierto incumplido por el anterior govern.

En movilidad la pasada legislatura se caracterizó por su mala gestión, desde la pésima gestión del convenio ferroviario y esas supuestas inversiones que nunca llegaron, que cuanto más se sabe más grave es, al no nato tranvía que tanto gasto no sirvió para nada, al sobredimensionado y endeudado transporte interurbano de autobuses de Mallorca, pasando todo ello por el excesivo gasto y las deudas dejadas.

Para este govern es importante la mejora continua del transporte público, siempre bajo parámetros de sostenibilidad y optimización de recursos públicos, además de cubrir las numerosas deudas encontradas y solucionar los problemas recibidos. Hay que destacar, y es muy importante, el esfuerzo del actual govern por garantizar el correcto funcionamiento de SFM, a pesar de la difícil situación económica y de gestión recibida del anterior govern. En regulación de transporte público, sólo en regulación, en este año de govern se ha hecho más que en toda la anterior legislatura, que no hubo nada, poniendo en marcha actualmente el plan de eficiencia del transporte interurbano de autobuses de Mallorca, el decreto ley de prevención de oferta ilegal de transportes en Ibiza, el decreto ley de medidas urgentes del régimen sancionador de taxis ilegales, y recientemente ha presentado la propuesta de la futura ley de transporte y movilidad de las Illes Balears, hito muy importante para esta comunidad autónoma.

Así, Sr. Conseller Company, ¿qué objetivos tiene la futura ley de transporte y movilidad de les Illes Balears que está elaborando el Govern? Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, l'objectiu fonamental és tenir una llei pròpia que reculli les particularitats de les nostres illes i s'adapti en la mesura del possible al client al qual serveix.

Tota la normativa en matèria de transport terrestre està regulada, com bé vostè sap, a nivell nacional per la Llei d'ordenació del transport terrestre, la LOTT, i també pel seu reglament. Però Balear, igual que Canàries, presenta una sèrie de particularitats que no tenen a altres comunitats: no existeix transport terrestre intercomunitari ni internacional; és una comunitat eminentment turística, la qual cosa ens implica una marca estacionalitat, i un marcat de transport de viatgers que ha evolucionat molt més aviat que la mateixa normativa d'aplicació, sobretot en la utilització de noves maneres de contractar els serveis: mitjans telemàtics, etc.

Aquestes particularitats, sumades a l'obligació que tenim de regular el transport urbà de viatgers segons la sentència del Tribunal Constitucional de l'any 96, conviden a recollir en un text la manera més adequada d'incentivar l'activitat econòmica del sector dels transports, i especialment rellevant és la planificació de les infraestructures del transport.

En definitiva, en aquesta llei el que tractarem serà, per una banda, el transport de viatgers i, per l'altra, la planificació de les infraestructures de transport; transport regular de viatgers, transport discrecional, transport discrecional en taxi, tren a Mallorca, particularitats turístiques, drets i deures dels viatgers, règim sancionador, normativa que poden aplicar els ajuntaments, són alguns dels assumptes que van dins aquest esborrany ja de norma.

Vull destacar aquí que aquesta llei ens agradaria que fos la Llei de transports de tothom, sobretot dels que l'han de complir, dels seus actors. Per això, a diferència del que sol succeir en aquests casos i una norma que hem implementat és que cada pic que treim una llei ens reunim primer amb els sectors implicats, amb els sectors que, com dic, l'han de complir; això ja ho hem fet, després farem les oportunes tramitacions legals i les exposicions públiques. En aquests moments, com dic, estam a l'inici de l'elaboració, i amb totes les aportacions del sector ja traurem un document que suposam que estarà al nivell que nosaltres volem com a primera llei de transport aquí, i mobilitat, a les Illes Balears. Gràcies.

I.17) Pregunta RGE núm. 4484/12, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades d'ocupació a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 17, RGE 4484, relativa a dades d'ocupació a les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, sense cap dubte aquest primer any de govern ha estat un any dur i difícil, però a la vegada ha suposat un gran repte, una gran lluita per controlar les xifres macroeconòmiques, per controlar el dèficit, per controlar l'endeutament, per pagar els proveïdors i, evidentment, per lluitar contra la gran lacra social que suposa l'atur. Cada dia que passa es posa més en evidència com era i com és d'important prendre mesures valentes i difícils; un autèntic rescat dels comptes públics és el que està fent aquest govern.

Però a poc a poc, Sr. Vicepresident, la feina d'aquest govern dóna els seus fruits. Ja ho hem vist amb les dades del primer trimestre, amb el comportament de l'índex de creixement o amb el pagament de 743 milions d'euros com a pilars del canvi de rumb de la política econòmica d'aquest govern. Però també en les xifres d'atur hem tengut aquest mes de maig un comportament positiu. No serem nosaltres els que generarem falses expectatives, però sí creim que al marge de l'inici de la temporada turística és just reconèixer que és una bona notícia que Balears va liderar la meitat dels nous llocs de feina que es varen crear el mes de maig a tota Espanya, la vàrem liderar nosaltres: més de 39.000 persones de les 77.000 que han aconseguit feina a tota Espanya són a les Illes Balears, i això suposa un descens d'un 8,1% respecte del mes d'abril, un descens que novament lideram a nivell de tota Espanya.

Són xifres positives enmig d'un entorn molt complicat, on encara tenim 82.000 persones que estan cercant feina, però amb les polítiques de creixement, amb les polítiques de lluita contra l'estacionalitat que està duent a terme el Govern de les Illes Balears són bàsiques per anar aconseguint que les xifres millorin cada mes.

Sr. Vicepresident, com valora les dades del mes de maig?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President, Sra. Diputada, home, hi ha un fet curiós: que quan no teníem la normativa avui del govern del Partit Popular les preguntes sobre les (...) de l'atur venien del Partit Socialista, la qual cosa significa..., i ara ja no vénen, quan tenim la normativa pròpia ja no vénen d'aquest costat. Segurament hi ha qualque motiu perquè sigui així.

Les xifres, com vostè ha dit, s'ha de ser molt prudents, s'ha de ser molt prudents perquè la situació continua essent complicada i continuam immersos en aquesta crisi de deute, que significa que hem de sortir a poc a poc de desendeutar-nos i que hem de fer totes aquestes transformacions de què hem parlat al llarg d'aquest debat. Però són bones, són bones i ens posen una esperança, ens marquen una clara esperança que estam en el bon camí, estam en el camí correcte. Això no ho podem dubtar de cap manera. Si continuam com estam fins ara, fent les transformacions oportunes perquè el nostre sistema productiu

pugui adaptar-se a les condicions de la competència internacional cada dia aquestes dades milloraran.

I tenim per això una fortalesa especial de la comunitat autònoma de les Balears, i és aquest contacte permanent amb l'exterior, que ens ajuda i que fa que, entre altres coses, la nostra economia sigui més forta que la d'altres comunitats autònomes. Per tant la veritat és que confiam que si continuam en aquest camí, iestic segur que hi continuarem, nosaltres serem dels primers a sortir d'aquesta situació. Podem ser una avançada a l'hora de reprendre el camí de la normalitat i el camí, més que de la normalitat, d'una economia forta i d'una economia dinàmica.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.18) Pregunta RGE núm. 4485/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a incompatibilitat del president.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 18, RGE 4485, relativa a incompatibilitat del president, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, vostè fins al dia 9 de maig de 2012, d'acord amb el Registre Mercantil, figurava com a administrador de Bauser, SL; vostè, segons el Registre Mercantil, fins al dia 3 de maig de 2012, figurava com a administrador a Divino, SL, i continua figurant com a administrador de la farmàcia.

Dia 6 de juny, a la fi, ens varen fer arribar la nota registral de la informació completa de les dades que vostè va declarar el Registre d'interessos i activitats. Cap de les activitats anteriors no hi figura, només hi figura que vostè compatibilitza la figura de president amb la diputat de les Illes Balears.

Ens pot explicar aquesta qüestió, Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Si no vaig equivocat aquesta és la tercera vegada que el seu grup o el Grup Socialista em fan una pregunta d'aquest tipus. No hi ha cap problema, respondré totes les vegades que faci falta, i per a les mateixes preguntes tendré la mateixa resposta, que és la mateixa: en cap moment no he incorregut en cap tipus d'incompatibilitat ni com a diputat ni com a president.

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sr. Bauzá, el seu exsecretari general, i em pareix que... -els càrrecs són complicats, ara- vicepresident i portaveu del Partit Popular a Balears, Sr. Miquel Ramis, diu a una entrevista publicada aquest passat cap de setmana: "*Formalmente fue un error no declarar estas actividades*"; llavors continua, el disculpa, evidentment; supòs que no faran cap persecució al Sr. Ramis per això, perquè llavors el disculpa, diu que eren temes menors. Eren temes tan menors com que sembla ser que la seva responsabilitat a Divino ha tengut implicacions econòmiques, i de nomenament de càrrecs, i de pagament de qüestions contractuals ja a IB3, Sr. Bauzá. Les seves incompatibilitats poden tenir implicacions en qüestions de les quals vostè és responsable.

Sr. Bauzá, la Llei d'incompatibilitats és molt clara: vostè no pot exercir cap altra activitat o funció professional, mercantil, industrial o laboral que sigui retribuïda, i vostè a la declaració d'activitats d'acord amb l'article 12 està obligat a declarar totes les activitats, totes aquelles que exerceixi. Quina garantia de transparència ens dona un president que oculta informació? Quina garantia ens dona un president que oculta informació amb els precedents de dos expresidents del Partit Popular imputats i implicats en casos de corrupció?

Miri, Sr. President, vostè no té cera del Corpus, vostè incompleix la Llei d'incompatibilitats, a més del seu propi codi ètic. Assumirà les responsabilitats que això implica? Sé que és complicat, sé que és difícil, però vostè és incompatible i ha d'assumir les responsabilitats d'aquest greu error que va cometre.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Demanar llibertat de vot, demanar votacions secretes..., embrutar el nom d'aquest president, amagar-se de la seva responsabilitat de gestió..., aquest és el balanç del seu primer any de gestió a l'oposició, un balanç realment positiu i molt constructiu.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

Crec que ja comença a ser hora, Sr. Barceló, que deixi de mentir i d'embrutar el nom dels altres. Sempre he actuat amb total transparència i honestat. L'anim a començar, ja que ha passat un any i en queden tres, a començar a ser responsable, que exerceixi responsabilitat des de l'oposició. Crec que ja és el moment perquè, per si vostè no se n'ha assabentat, la situació que vivim ara és conseqüència de la seva anterior gestió. Crec que no poden estar precisament orgullosos de la seva responsabilitat, tant a nivell de gestió econòmica com social.

(*Remor de veus*)

Mirin, vostès continuïn amb aquest exercici de responsabilitat, o d'irresponsabilitat, en qualsevol cas d'oposició demagògica, oportunista, però sense propostes. Mirin, els ciutadans de les Illes Balears saben com hem arribat aquí, els ciutadans de les Illes Balears saben qui fa responsabilitat i qui fa demagògia. Els ciutadans de les Illes Balears saben com ho han de fer.

Jo li vaig oferir en un moment donat la meua mà. La hi tornaré a oferir totes les vegades que facin falta. Però, per favor, comenci a fer una oposició responsable, constructiva i sobretot, no engani els ciutadans.

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(*Alguns aplaudiments*)

I.19) Pregunta RGE núm. 4492/12, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a primer any de govern.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 19, RGE núm. 4492, relativa a primer any de Govern que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, ja fa un any que va guanyar les eleccions amb majoria absoluta, avui previsiblement tenim el darrer ple ordinari d'aquest període de sessions. No em faci sermons sobre l'oposició i expliqui'm què ha fet vostè com a president del Govern, una sola mesura, per millorar la qualitat de vida dels ciutadans d'aquestes illes durant aquest any.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Miri, totes les mesures que s'han pres i es prenen, totes tenen un únic objectiu, que és sortir d'aquesta situació i mantenir l'estat del benestar, un estat de benestar que, per cert, no estava garantit quan vostès deixaren de governar. Els ho puc repetir totes les vegades que faci falta i se'n poden riure, però no és per riure, no és per riure.

Les mesures que ha adoptat aquest govern durant aquest any, si s'haguessin adoptat durant els tres darrers anys anteriors, no haurien estat tan contundents i tan necessàries. És molt fàcil predicar quan un és a l'oposició i ha tengut l'oportunitat de governar. Garantir l'estat de benestar implica canvis, però amb un únic objectiu, la millora de la situació dels ciutadans.

Li donaré unes quantes mesures concretes. El SOIB ja no és un pou sense fons. La sanitat s'està posant al dia, a pesar dels 600 milions d'euros que hem heretat de dèficit, per cert 600 milions d'euros són 100.000 milions de les antigues pessetes. S'injectaran 750 milions d'euros de pagaments als proveïdors, als quals vostès no varen voler pagar. I finalment, l'educació ja està al servei dels ciutadans, se'ls ha donat l'oportunitat de triar lliurement, cosa que vostès en ares de la transparència i la llibertat de la democràcia no varen voler, utilitzant normativa, lleis i sentències com han volgut.

Sra. Armengol, això és un any de govern i això és un any d'oposició.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Molt pobre el balanç, president del Govern, ni tan sols vostè se'l creu quan l'explica. Jo li donaré deu qüestions que són objectives i que són clares per a tots els ciutadans de les Illes Balears que amb vostès han empitjorat. Jo entenc que vostè no les vegi perquè està obsessionat per tapar els seus negocis privats i no per cercar el benestar dels ciutadans de les illes. Però les hi diré.

(Petit aldarull)

Primer, objectiva: més atur que mai a la història de les Illes Balears. El Sr. Aguiló ha dit que està més content, idè és un 9% pitjor que el mes de maig de l'any passat, Sr. Aguiló, només això.

Segona: pitjor temporada turística de l'hivern, amb pitjor connectivitat a totes les línies aèries, comprovable.

Tercera: tornam a la política de destrucció del territori com a única salvació, ressuscitem ports esportius, projectes d'urbanitzacions, hotels al costat d'Es Trenc, aquesta política que tan de mal ha fet a les Illes Balears.

Quarta: tancament de Radiotelevisió de Mallorca, politització d'IB3; en definitiva, menys democràcia, menys pluralitat.

Cinquena: aturada de tota la inversió pública a les Illes Balears.

Sisena: ruptura de tot el diàleg amb tothom, fora concertació social, amb el Sr. Bauzá ha arribat el senyor del *mando y ordeno*.

Setena: una qüestió essencial, vostè ara es gratificava d'haver decidit lliure elecció de llengua, idè, Sr. Bauzá, el que està fent amb la llengua és un atemptat contra el nostre poble - després en parlarem.

Vuitena: l'educació, havien de ser autopistes de l'educació i no arribam a camins de carro, més alumnes a l'aula, menys professorat, fora programes a la diversitat.

Novena: sanitat, tancar dos hospitals públics el defineix i el definirà per a tota la història d'aquesta comunitat autònoma, però el que és més greu, Sr. Bauzá, vostè havia de regenerar -la desena- la política de les Illes Balears i havia de regenerar el seu partit, bé idè, vostè està actuant amb una falta de transparència absoluta, amb una opacitat absoluta.

Vostè ha mentit, vostè, a aquest parlament i a tots els ciutadans, amb el seu registre d'activitats. Estava obligat a dir que comptabilitzava activitats privades, està compatibilitzant activitats privades; per què no contesta, Sr. Bauzá, el que ens demanam tots? Ocupa més temps en els seus negocis privats o a les Illes Balears?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Ha dit vostè "molt pobre el balanç". Jo li diré que molt pobres ens han deixat als ciutadans de les Illes Balears...

(Alguns aplaudiments)

Aquest govern ha deixat enrere la política de no reconèixer la realitat, la política d'esperar a veure si escampa. Ha acabat amb la cultura de la subvenció per la subvenció. Ordena l'administració ..., és que, miri, a l'anterior ple vostès varen presentar una moció amb un punt que deia que s'instava el Govern a executar totes les inversions estatutàries, sabent que no hi havia doblers i em diu que sí. Vostè vol que executem

sense doblers? No és un error, és un comportament el que tenen vostès.

Sra. Armengol, en els processos de canvi hi ha por a perdre, però també li dic que és infinitament més forta l'esperança de guanyar. Aquest govern aplicarà el que sigui necessari, amb les mesures necessàries, per sortir d'aquesta situació a la qual vostès ens varen conduir.

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

(Aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 4236/12, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a política de segregació lingüística.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 4236/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a política de segregació lingüística. En nom del grup parlamentari té la paraula el Sr. Antoni Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Bosch, perdoni que li ho digui així, però s'està cobrint de glòria, i vostè també, Sr. Bauzá. Segregar els nins petits per la llengua que escullen els seus pares és un error, un greu error que esbaldrega el model d'escola inclusiva que fins ara havíem defensat tots, posant-ho per damunt fins i tot de preferències i polèmiques lingüístiques. L'escola, Sr. Bosch, no només ensenya, també educa, socialitza i cohesiona una societat, aquí i arreu del món. A les Illes Balears amb la convulsió demogràfica que hem viscut, l'escola ha fet una contribució decisiva a la integració en una sola comunitat, ho ha fet suportant un estrès addicional important, sense queixes, pràcticament sense conflicte, amb un esperit de servei admirable.

Però la pau lingüística no és del gust de tothom, hi ha qui vol sang. Basta reparar els termes que fan servir, dictadures, coaccions, imposicions, això sempre fent parts i quarts. Que el castellà sigui de coneixement obligatori no és de cap dictadura, que centenars de lleis l'imposin, no és cap imposició, només si és el català, llengua oficial, la llengua que parlem aquí fa 8 segles, fa passes cap a la normalitat, aleshores es posant en perill la llibertat, ni més ni pus, la llibertat! És ben trist perquè duen a l'arena de l'enfrontament elements vertebradors bàsics que ens fan ser el que som, la llengua. Doblement trist perquè qui atia el foc és el mateix Govern, un fet insòlit, o més propi de governs titella, colonials o pseudocolonials, els governs més "cutres" del planeta. I triplement trist perquè en un moment de retallades i quan l'educació viu multitud de reptes, vostès s'entretenen creant problemes.

I tanmateix, Sr. Bosch, per molt enfora que estiguem, no me'n ser avenir i ho dic francament, que no sapiguem trobar una manera de convenir en punts com aquest, hi estam obligats. En tot cas avui voldríem aclarir com fan comptes aplicar aquesta mesura, expliqui'ns-ho, perquè ha donat poques clàries. De fet, la seva resolució, una resolució que ja està recorreguda, només diu que els centres s'espavilin i ja te n'avindràs. Per les dades que han transcendit, sembla que no podran segregar en aules mallorquines, o menorquines, o eivissenques, o formentereres i aules castellanés, un model que aquí descartarem, fins el punt que el tenim prohibit. Sembla idò que el que vol vostè -confirmi-m'ho per favor, expliqui-m'ho- és que el mestre, un mestre que el curs que ve tendrà menys recursos de suport a la diversitat, un mestre que tendrà més nins dins l'aula, ha de fer la classe primer per a uns nins i en haver acabat, a un racó, ha de trobar una manera d'explicar el mateix en castellà, a uns pocs nins, nins que segur que l'han entès, mentre els altres fan unes altres feines. I si es promou diàleg entre els nins, Sr. Bosch? Productes didàctiques a l'aula, com vostès saben als tres anys no hi ha assignatures. Qualsevol moment s'aprofita per donar nocions de lectoescriptura, ensenyar motivant, jugant, amb interaccions lúdiques dins l'aula; com s'ho faran, Sr. Bosch? Distingiran entre companys de classe? No, per favor! Per paga no dedicarà el mateix temps a 25 alumnes que a 2, no seria just, què faran?, classes exprés? Aquest és el seu gran model?

Els professionals, Sr. Bosch, li diuen que és irrealitzable, professionals també del PP, no és una qüestió d'afinitat política. Li ho diu la Universitat, li ho diuen els experts, li ho diu el sentit comú, Sr. Bosch. No faci fer paperots als mestres. Això de guetos dins l'aula, no li provoca un rebuig instintiu? En tot cas molt d'interrogants. Provocarà inevitablement escenes estranyes, per tenses i poc naturals, per ridícules; situacions potencialment estigmatitzadores perquè converteixen els nins en peons d'una militància lingüística impròpia de la seva edat. Vostè ens diu que això no és nou, que és el que passa amb els nins que arriben de la Xina o de Txèquia, un exemple desafortunat, Sr. Bosch, i a més incorrecte. Als nins que no coneixen les llengües oficials se'ls dóna un tracte individualitzat, certament, però amb la intenció fonamental que se sumi, com més aviat millor, a la normalitat de l'aula, que aprenguin i s'integrin en la llengua del país, no hi ha cap intenció de mantenir-los al marge, ben al contrari. Ni tan sols se'ls parla en xinès i txec, se'ls parla en català perquè aprenguin català i castellà, fins i tot si no és la llengua de ca seva. Naturalment cal que els nins entenguin el mestre, però és justament vostè el que ha limitat recursos per facilitar-ho. Aquest és un altre bon motiu per no minvar els recursos que tenim destinats a la diversitat per al seu experiment ideològic de segregació lingüística, per a un experiment no només prescindible, sinó pertorbador, inquietant, per a un experiment irresponsable que utilitza de conillets d'índies els nostres infants.

Els recursos a la diversitat són imprescindibles per atendre la diversitat, la diversitat real, són recursos necessaris per a situacions necessàries, humanament necessàries, importants de ver. No, Sr. Bosch, no els pot destinar a satisfer capricis del PP -un supòsit no previst per cert en el Decret d'atenció a la diversitat vigent-, no els pot destinar que el Sr. Bauzá faci mèrits devers Madrid bravejant de mesures lingüístiques. Per paga els nins entenen les dues llengües oficials, de fet fins i tot

pot ser que no tots els nins escullin castellà, siguin estrangers o siguin castellanoparlants, n'hi pot haver de catalanoparlants. No ho qualificaré. Com n'hi haurà molts, però molts, de castellanoparlants que han fet el gest d'integració de voler l'ensenyament dels seus fills en català, un gest que jo salut i que en aquest parlament, tots, tots, però vostè al capdavant, vostè el primer, hauria de saludar. Per paga ja ho ha vist, de l'ou que vostè està covant, ni vostè ni ningú no sap què en sortirà. Ha vist el seguit de denúncies als equips directius que ja ha provocat? N'està orgullós? No veu el clima que està generant? El *Círculo* vol anar més enllà del primer ensenyament i molta gent pensa que vostè hi és al darrere, com molta gent interpreta el zel de la conselleria d'enviar una carta a tots els pares, com una convidada cap al castellà. Molta gent creu que la conselleria s'ha sentit derrotada pel resultat de l'elecció i ara cerca revenja, però per què ho fa? Contesti'm, per favor, Sr. Bosch. És que a partir d'ara la conselleria es comunicarà directament amb els pares en tot, Sr. Bosch? Contesti-m'ho. O és que no se'n fia dels mestres? Perquè si no se'n fia, pensi-hi, Sr. Bosch, pensi-hi, perquè és per pensar-hi.

Hi ha una minoria que no parlarà fins que el català sigui una llengua prescindible, és gent que veu la llengua del país com un enfit, que vol arraconar el català com una curiositat antropològica dels indígenes. No volen que els seus fills en sàpiguen més que dues expressions folklòriques. Vostè n'és un, Sr. Bosch? És vostè un enemic de la llengua catalana? Actua com si ho fos, però si no ho és, si no ho és, no els faci els joc, no els encoratgi. Ja deu saber que són insaciabls. Si els surt bé, que no serà així, no s'aturaran aquí.

Sr. Bosch, vostè té un programa, jo el respect, no li retrauré ara tots els punts que no han seguit, fins i tot en matèria lingüística li recordava el Sr. Pastor. Però sí li record que no és el conseller dels votants del PP, és el conseller d'Educació de les Illes Balears i, per tant, ha de contrastar i ha de negociar el seu programa amb els actors socials, amb la comunitat científica, com el negocia amb el conseller d'Hisenda i les seves possibilitats pressupostàries. D'això també se'n diu democràcia. El Consell Escolar li ha dit que estava en contra d'aquesta mesura, li ho han dit els directors, els professors, la concertada, les associacions de pares, ... El Parlament Europeu ha declarat el sistema d'immersió lingüística com l'eina més eficaç per promoure el multilingüisme. Coneix la resolució de 29 de març de 2009? Per cert, passat demà representants del professorat de totes les illes seran al Parlament Europeu per denunciar la seva política lingüística. Tampoc no li fa res?

Però si li faltava una pedra de toc definitiva, analitzi el resultat de la seva enquesta, la immensa majoria dels nostres ciutadans, un 90%, aposta per la integració. La cèlebre majoria silenciosa aposta per la normalitat. El resultat, Sr. Bosch, els obliga a revisar al proposta. És segur que molta gent ho ha fet perquè vol l'ensenyament en català, que ha fet una afirmació de mallorquinitat i d'identitat dins cada una de les illes. La immensa majoria volen que els seus fills aprenguin català, que aprenguin castellà i que aprenguin anglès i saben que l'escolarització en català els ho permetrà. Mentre que si es tanquen en castellà el risc al monolingüisme augmenta, perquè no ens enganem, tots ho sabem, tots anam pel carrer i ho sabem, tots els catalanoparlants, tots, dominam les dues llengües. Vostè gosa dir aquí que tots els castellanoparlants dominen les dues llengües? Digui-m'ho a la tribuna. Però la immensa majoria de

pares el que li han dit és que no volen distincions dins la classe, no volen un tracte diferent per als menuts, no volen coses rares, no volen que els enviïn més cartes, Sr. Bosch. No volen que jugui amb els seus fills.

Miri, Sr. Bosch, el nostre grup fa anys que treballa perquè hi hagi ensenyament en català. No li vendrà de nou que li digui que és el que vull per als meus fills. Però li ho diré ben clar, mai no ficaria un fill petit meu enmig d'aquestes batusses. Lluitaré per un respecte a la llengua del país, ho faré des de les institucions, ho faré al carrer, sortint les vegades que facin falta, tots plegats, però no convertiria mai el meu fill en un comando lingüístic dins la seva aula, amb els seus companys. No ho faci vostè, Sr. Bosch, és una barbaritat!

Acab, Sr. President. Sr. Bosch, escolti'm, cerquem allò que puguem convenir, podem estar d'acord que volem que tots els al·lots aprenguin català, castellà i anglès? Donem suport als centres i als seus projectes lingüístics, després avaluem resultats. Si són satisfactoris endavant, si no ho són, remoguem el que calgui per assolir aquest objectiu. És molt més senzill, pensi-hi. En tot cas, deixi de provocar conflictes lingüístics, deixi de promoure divisions, deixi de crear tensions, incerteses i insatisfacció a les aules del nostre país i faci una feina de profit.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Permetin-me començar amb una referència escrita en castellà: "*Existen numerosos estudios de investigación que indican que los alumnos aprenden a leer más rápido y adquieren otras actitudes académicas cuando adquieren sus conocimientos iniciales en su lengua materna. Además aprenden un segundo idioma con mayor rapidez que quienes aprenden a leer inicialmente en un idioma que no les es familiar*". UNICEF, 1999. Continua la UNESCO 2003, "*en la publicación la educación en un mundo plurilingüe, la UNESCO reitera los puntos del informe desde 1953 hasta el 2003 y declara que virtualmente todas las investigaciones efectuadas desde entonces, han servido para confirmar los argumentos anteriores en apoyo de programas educativos en lengua materna. El informe defiende con firmeza el uso de la lengua materna en la educación primaria*".

A partir d'aquesta declaració d'UNICEF, UNESCO i d'altres organismes internacionals començaré a citar la normativa vigent en aquest Estat: Llei de normalització lingüística 3/86, de 29 d'abril, i concretament l'article 18. Decret 92/97, de 4 d'abril, concretament article 9. Ordre de 12 de maig de 1998, que regula l'ús de la llengua catalana, concretament article 18. Sap què diuen tots aquests? Allò que mai no s'ha pogut fer aquí, triar la llengua de primer ensenyament, triar allò que volien les llengües minoritzades a la Carta de Drets Lingüístics de l'any 95, que els pares i les mares sempre poguessin triar la llengua materna, la que volguessin, la llengua de primer ensenyament que considerassin més necessària per començar a llegir i a escriure.

Però el bo és que ni vostès ni nosaltres mai no hem derogat aquest article, si no s'havia d'aplicar l'hauríem de derogar, però si es pot aplicar no hauríem de prohibir que s'apliqui, si no, els polítics feim alguna cosa molt estranya, que no deixam als ciutadans que apliquin allò que la llei que hem fet els polítics diuen que poden aplicar. Una cosa tan senzilla i estranya com això.

Continuaré. Els polítics, a mesura que desenvolupam la nostra tasca, implantam allò que hem volgut, menys aquest ordre per cert. Però resulta un moment que els ciutadans arriben als tribunals perquè troben que, tal vegada, no han pogut satisfer els seus drets, que no són infinits, són els que són i vostè convindrà amb mi que hi ha un abans i un després de la Sentència 31/2010 del Constitucional interpretant la resolució que parlava d'inconstitucional de l'Estatut de Catalunya amb allò que fa referència al català. Si anam més a prop, el novembre passat, una interpretació del Tribunal Superior de Justícia de Balears sobre el decret que fixava l'ensenyament, el primer ensenyament i la llengua del primer ensenyament.

Per tant, vostè contesti'm, Sr. Alorda, creu que podem aplicar l'article 18, sí o no? Creu que hem de complir allò que diu el Tribunal Constitucional i les sentències que se'n deriven al Suprem? Li parl d'algunes molt concretes, *"en contra de la doctrina del Tribunal Constitucional esta exclusión del hecho del castellano como lengua vehicular pervierte el modelo lingüístico establecido en la Constitución de conjunción lingüística o de bilingüismo integral, de modo que se implanta un modelo de inmersión lingüística contrario al espíritu y a la letra de la Constitución"*.

És a dir, o ens hem equivocat o durant el camí que hem recorregut des del 86 i que els nostres predecessors del seu partit, del Partit Socialista, del Partit Popular i de tots els que contribuïrem va resultar molt positiu, però l'aplicació del qual ha conduït a problemes que ha interpretat el Tribunal Constitucional. El problema és que segurament els nacionalistes interpreten diferent l'autoritat i l'esperit de la Constitució que els constitucionalistes. El problema és que potser pensam que l'escola l'hem d'utilitzar per alguna cosa més que per allò que jo crec que és educar i ensenyar dins un projecte educatiu i dins un marc curricular i dins un marc de preservació de les dues llengües a les comunitats bilingües.

És més, quan vostè em parla de quina normativa i de quin neguit hem creat, ens ho hauríem de fer mirar, perquè jo bé que he cercat, bé que he cercat normativa, i sap la normativa lingüística que hi ha en aquesta comunitat? La del Partit Popular, que es basava en la lletra i en l'esperit en un model bilingüe. Miri's l'article 18. I si mira l'ordre del 98, que molta gent no coneix, que desenvolupa aquest decret, sempre diu que dins els projectes lingüístics, dins els projectes lingüístics els centres hauran de fer tot allò que calgui per tal de fer efectiu aquest dret i per una circumstància o per una altra no ho hem acabat de fer, fins que arriba un moment que els ciutadans diuen, ho vull fer, i aquí tothom s'espanta, s'espanta de poder exercir un dret que tenim. A què jugam? Vostè em diria que no vull que s'apliqui un dret que té la gent? Vostè és capaç de dir que jo no em puc posar en contacte amb la gent arran de la sentència de 2011, novembre, dient-li, no es preocupi, vostè pot fer efectiu aquest dret, que és l'únic que li he dit. Vostè se sorprèn? Vostè creu que un conseller no pot dir, escolti, aquí es compleix la llei fins i tot l'article 18 de la Llei de normalització? Bé, és que ja ens ho hauríem de fer mirar.

El primer que haurien de fer és aclarir-se si quan governen aboleixen l'article 18 de la Llei de normalització o no, i si no l'aboleixen l'han de complir i si no el volen complir, com altres sentències, deixar que el complim els que creim que hem d'aplicar les sentències.

Li aconsell que repassi la normativa perquè també m'he trobat amb una altra sorpresa i és que a l'hora d'abolir normativa no n'he abolida cap perquè mira si hem tengut temps de crear un decret lingüístic que establís allò que és la immersió lingüística, que definís el model lingüístic que defensen vostès i associats, i no ho han fet mai. Aleshores no hi ha cap decret que fixi un projecte lingüístic que reculli les bondats de la immersió, sempre han quedat pendent les lleis del Partit Popular que sempre han dit el mateix. Convendria haver definit què s'entén per immersió, com dins un projecte d'immersió i quan. I li diré quantitat de coses que m'han contat els docents, hi ha centres -dit per docents- que ensenyen la llengua catalana en el pati, que pot ser un mètode com un altre, però no és un mètode reconegut. N'hi ha d'altres que troben que a primer cicle de primària no s'ha de tenir text, no s'ha de tenir un text. I li diré més, hi ha docents, hi ha pares que m'han manifestat, han manifestat a distintes entitats que tal vegada no han acabat d'aclarir allò que havien de fer amb la llengua i els ho han aclarit de diferents formes. Algun, i ho cit a títol particular per la qual cosa jo no he fet cap tipus d'investigació, és que en el centre li han dit, miri, faci el que vulgui, però tanmateix aquí no ho aplicarem. Atesa aquesta circumstància un el primer que ha de fer és informar als pares, miri, escolti, li diguin el que li diguin, supòs que és un *lapsus linguae* que ha tengut aquesta persona, vostè ho pot fer i aprofit aquesta oportunitat per dir que ho pot fer fins el moment que es matricula cada any, dins el període definit pels tribunals com de primer ensenyament, segona etapa d'educació infantil primer cicle de primària.

Tercera qüestió, si tengués un model lingüístic que jo realment hagués d'abolir diria, mira, podem discutir si és prudent o no fer-ho, però no ho faig. A educació no hem fet cap normativa diferent, no hem tocat cap requisit, hem "bilingüïtzat" totes les places, no hem tocat cap currículum, no hem tocat cap requisit per ser mestre o professor de secundària, no hem fet res en contra del català propi d'aquestes illes. Només els hem dit als pares que poden fer, exercir el seu dret, que fa molts d'anys que tenen i explícitament recollit des del 86.

Si vostè això ho troba malament, miri, tendrem una diferència de criteri. Li accept allò que diu, tant de bo que tenguéssim un model compartit, però un model que li pos una condició, que compleix allò que diu, mentre no hi hagi d'altre que vostès creguin millor, el Tribunal Constitucional i el Suprem amb sentències que determinen la jurisprudència. Vull un model compartit, amb dues llengües vehiculars, amb una finalitat de conèixer les dues i a ser possible una tercera i que no sigui allò que digui que per impartir determinades matèries no acabam d'explicar la llengua castellana, també oficial en aquesta comunitat, encara que no pròpia, com a llengua vehicular. Si aconseguim un model en el qual les dues llengües siguin vehiculars, que tinguin com a coneixement conèixer les tres i que permetin el dret a l'elecció de primera llengua arribarem a un consens.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Per al torn de rèplica té la paraula el Sr. Antoni Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, no m'ha explicat la mecànica. No sé si sap que som jo que faig preguntes i vostè les contesta. A mi m'agradaria estar en el seu lloc, no passi pena, però en aquest moment vostè em contesta les preguntes que jo li faig i no al revés. De la mecànica no me n'ha parlat. Per cert, l'article 18 pot triar la llengua materna, la llengua pròpia, la seva llengua diu la llei. Pots triar català o castellà si és la teva llengua, no és el seu decret això. Sr. Bosch, vostè no ha fet això, vostè no ha fet això.

Per tant, tot el que em parla de llengua materna, que sempre que sigui possible se'n va cap a llengua territorial, sobretot quan hi ha un centenar de llengües a les Illes Balears, doncs, vostè hi passa de puntetes. Ho comença dient el seu decret que cadascú pot triar la seva pròpia llengua, la de casa seva, però al final ho oblida. No, no, no, la seva llengua mai ningú no diu l'elegida, no, no, no, llengua materna, llengua materna.

Vostè em dirà, Sr. Bosch, que, a més, no hem avançat. Vostè creu que és l'únic que sap que hi ha aquesta normativa? Tota la comunitat educativa no sabia que vostè l'està canviant? Tota. Vostè em parla de "vostès i els seus associats", deu ser el Consell Escolar, les associacions de pares, les associacions de professors, els directors, la Universitat, bé, tenim uns associats molt poderosos, Sr. Bosch, jo diria una resposta social, no d'associats de ningú.

En tot cas, m'ho ve a dir, com que creu que hi ha hagut algú que li ha dit, envia una carta. No se'n fia dels professors? Del circuit natural que (...) de col·locar sempre les cartes dins la motxilla? I pensi, per què no ho creu? Perquè contribueix a una segregació, en dues comunitats lingüístiques, una que sabrà les dues llengües, la llengua pròpia i el castellà, i una altra que només vol saber castellà. I vostè hi contribueix. Si això em diu que és no fer cap mesura contra la llengua catalana, francament.

Les sentències a Catalunya, ja tenen les mateixes sentències, unes sentències tristes, apliqui-les com allà, ens trobarem, ens trobarem, apliqui-les com a Catalunya perquè a València tenen 100.000 persones esperant l'ensenyament en català i el Partit Popular no troba manera d'aplicar la seva llibertat.

Per cert, el Tribunal Constitucional va dir que el deure del coneixement de la llengua catalana era correcte, figurava a l'Estatut. Vostès no el volen, no el volen, no han votat en contra de la proposició, no han votat per tot, en contra de posar la mateixa terminologia declarada constitucional pel tribunal, que hi sigui, a vostè li interessa el que li interessa d'aquesta normativa.

A Suïssa, Sr. Bosch, un dia m'ha d'explicar per què anaren a Suïssa, Sr. Bosch, perquè a Suïssa sí que hi ha molta normativa constitucional respecte d'aquest tema a la qual es deixa aclarit que per motius de cohesió, per la bona feina que fa, per la unitat dins la comunitat és bo, és raonable, és correcte la llengua territorial. Vostè coneix perfectament, -confii- tota la polèmica que hi ha hagut a Zuric sobre l'ensenyament en francès. Les sentències del constitucional són ja inapel·lables. No hi ha llibertat a Suïssa? S'atrevirà a pujar aquí i dir que no hi ha llibertat a Suïssa? Qualque dia, per cert, digui'ns exactament per quins afers hi anaren.

L'actual presidenta de la Comissió de Cultura i Educació del Parlament Europeu, la Sra. Doris Pack, que és del Grup Popular, per cert, adverteix contra l'error de separar els nins castellanoparlants i catalanoparlants i advoca per la immersió. Deu ser també una polèmica arreu. Diu que seria molt millor que tots els castellanoparlants -parlava de Catalunya- anassin a aquests tipus d'aules perquè se socialitzarien millor i no segregarien la comunitat, que això seria nefast. És una diputada de la Sra. Merkel. Les ha seguides aquestes declaracions? Ha seguit el que parla el Parlament Europeu respecte de tota aquesta normativa que vostè ha esmentat? Realment creu, Sr. Bosch, que amb tots els problemes que té l'educació en aquest moment ha d'introduir conflicte a les aules? No creu que hauria de dedicar tota l'energia a coses molt més positives?

Acab, Sr. Bosch, li agrairé que a la contrarèplica m'expliqui una mica com fa comptes fer-ho. Jo només li vull demanar que, per favor, no armi els pares per dur el conflicte lingüístic a l'escola, que no el dugui aula per aula perquè esdevinguin comandos d'assetjament a la normalització. Vostès saben, ho veim cada dia, com els fanàtics faran d'avançada i miraran d'encendre un foc que no hi era, que mai no ha participat la gent massivament en cap conflicte lingüístic, però que vostè, vostè, els hi està abocant. No recuperi el posicionament històric de la dreta mallorquina castellanitzadora i contra el mallorquí, contra la llengua catalana, no el recuperi, el tenfem molt superat. No vagi per aquí.

Vostè ha posat qualche pic l'exemple de Finlàndia, vostè diu que l'escola ha d'ensenyar i ha d'educar, a Finlàndia, el gran pacte educatiu de Finlàndia, és que els mestres han forjat la comunitat política de Finlàndia. Això és el gran reconeixement que li fa tota la societat, els mestres estan damunt un pedestal perquè han forjat Finlàndia, i vostè em treu el pacte de Finlàndia? I diu que la llengua o que els signes d'identitat no han de formar part de l'educació?, que la senyera, que els llaços en defensa de la llengua catalana formen part de la politització en el sentit negatiu? No, senyor.

Permeti'm acabar, Sr. President, com ho fa el Sr. Pastor, jo crec que un dels protagonistes d'avui, a la carta que va enviar al president Bauzá a favor de la llengua catalana, és una cita de Mossèn Alcover, vostè era un temps un defensor del PP que feia el Sr. Pastor avui i, per tant, sé que no m'acabarà, em deixarà fer la cita: "Per a un poble, estimar la llengua és signe de vitalitat i de plenitud de vida intel·lectual. Són els pobles decadents, ensopits, amodorrats, sense cap ni centener, destinats a desaparèixer i que ells mateixos accepten i firmen la sentència de mort; són els pobles així, que desprecien, dejecten i abandonen la pròpia llengua", Mossèn Alcover *dixit*.

Moltes gràcies, senyors.

(*Alguns aplaudiments*)

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. En primer lloc, aprofitaré ja aquests darrers cinc minuts, en el pròxim curs polític continuarem parlant, per eliminar el terme segregació lingüística que utilitzen, utilitzen per intranquil·litzar bastant, bastant els pares i mares. La Llei de normalització, a l'article 22, diu que mai no segregarem infants per raó de llengua. Per tant, tendrem una escola integradora i bilingüe. Per favor, no torni a utilitzar el terme segregació lingüística.

Segona qüestió, si em permeten, segona qüestió, com fer-ho? Com fa anys que s'ha de fer, com fa molts d'anys que s'ha de fer, amb la normativa que va crear el director general d'Ordenació Acadèmica l'any 98, aleshores Miquel Sbert. Crec que amic seu i meu. Que l'article 8 deia el següent: "d'acord amb l'article 18.2 de la Llei 96, de normalització lingüística, en aplicació de l'article 9 del decret, els pares i mares o tutors d'alumnes que cursin el primer ensenyament -que cursin el primer ensenyament, no llengua materna- que correspon a l'etapa d'educació infantil i primer cicle d'educació primària podran sol·licitar al centre que els seus fills no facin un aprenentatge compartit en llengua catalana i castellana. El centre determinarà les adaptacions pedagògiques necessàries -el centre determinarà les adaptacions pedagògiques necessàries- per tal de garantir els drets lingüístics individuals dels alumnes".

Com que no fer aprenentatge compartit no és allò que jo pens, però la iniciació, que a infantil són els procediments d'iniciació a la lectura i a l'escriptura o globalment iniciació a la lectoescriptura, crec que en aquests termes podrien donar suficientment entès l'elecció de tot el primer ensenyament, que seria més si anéssim a l'esperit de la llei. Però a la iniciació de la lectura i l'escriptura estic segur que ho podem fer i des del 98 s'ha fet o si no s'ha fet s'hauria d'haver denunciat, però estic segur que s'ha fet i si no s'havia de fer és que s'havia d'eliminar dins la llei l'article 18. Li ho repetesc, hi ha una contradicció *in terminis* o hi ha una situació *de iure* i una *de facto*. Això ho hem d'arreglar. Li brind que ho arreglem de qualche manera, però ho hem d'arreglar. Allò que no podem és ficar el cap com l'estruc dins el forat, i ja ho veurem, va dir el cec.

Segona qüestió, tampoc no em defugirà de les sentències que han sortit fins ara, tampoc no ho farà perquè no ho pot fer i vostè és un diputat d'aquesta cambra i perquè segurament va lluitar perquè tenguéssim una constitució i un estatut i accepta, li agradi més o manco, i vostè m'ha dit, i els llegeix molt, molt, i segueix molt com una comunitat amb la qual compartim llengua pròpia aplica les sentències del Constitucional, que li cauen una rere l'altra, millor dit les del Suprem, en base a les doctrines constitucionals? I s'ho haurà de replantejar, perquè a la pàgina 37 de la Sentència 73/09 del Suprem li diu: "*la Generalitat deberá adoptar cuantas medidas sean precisas - cuantas medidas sean precisas- para adaptar su sistema de enseñanza a la nueva situación creada con la declaración de la sentencia 31/2010 del Tribunal Constitucional, que considera también el castellano como lengua vehicular de la enseñanza en Cataluña junto con el catalán*".

Per tant, abans que ens passi això dissenyarem un sistema constitucional i estatutari que no sigui necessari que ningú de fora ens digui com l'hem de canviar, miri la diferència de plantejament.

I li dic més, i això ja és que..., quan vostè ha fet una referència a dues: una, a Suïssa què vaig anar a veure? Un *land* bilingüe, un *land* bilingüe, un com aquest, que el director de l'Institut de Multilingüisme, bastant prestigiós, li recoman la lectura dels articles i, si no, els facilitaré, de moment són en francès i alemany, però li duré una versió traduïda al català si ho troba, estic segur que vostè domina qualcuna d'aquestes llengües, em va dir personalment: no som partidaris de la immersió. No obstant això, tenen escoles amb línies francòfones i línies germanòfiles. I això també ho anàrem a veure, anàrem

a veure centres amb dues llengües dins el centre; anàrem a veure l'Institut de Multilingüisme del *land* corresponent, i anàrem a veure el Centre Confederal de Formació Professional. Això és el que li dic que anàrem a fer amb 40 hores de visita.

Per tant, crec que vaig aprendre alguna cosa, però aquest senyor, que en deu saber tant com el càrrec que vostè em citi, polític de qualsevol entitat, perquè aquests senyors són investigadors, aquest centre està dins la facultat de pedagogia, no creu en la immersió.

I acab dient-li, miri, el que pretenc és que els pares ho tinguin clar; que l'escola entengui allò que hem de fer; que tenim recursos per fer-ho; que els projectes lingüístics ho permeten; que la normativa la va fer aquest que els parla; que la normativa no està derogada; que tenim capacitat d'ensenyar dues llengües i que qualsevol altra història no és ver.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 4365/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política del govern en la gestió de l'ens públic de Radiotelevisió de les illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3687/12.

Seguidament, passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Moció RGE núm. 4365/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política del Govern en la gestió de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 3687/12.

Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Cosme Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquesta moció és fruit de la interpel·lació amb la qual preteníem obtenir una resposta del Govern sobre la gestió realitzada a l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears aquest darrer any, així com extreure alguna explicació sobre el model que es pensa aplicar a la radio i televisió pública a partir d'ara.

La qüestió no és banal, a pesar que el representant del Govern s'ho va agafar així, perquè aquesta setmana passada s'ha aprovat una modificació de la Llei audiovisual al Congrés dels Diputats que permetrà la gestió privada de les televisions autonòmiques permetent fins i tot que es plantegi la cessió de la titularitat del mitjà. Des del nostre punt de vista, aquesta modificació converteix el servei públic i el dret a la informació en una mercaderia.

El conseller, després d'una intervenció en la qual va aportar ben poca cosa, acabava dient que aquest diputat treballava sempre amb hipòtesis. Jo agraesc que em reconegui que treballam la política o que fem la nostra tasca d'oposició seguint el mètode científic; jo mateix no m'hagués atrevit a formular tal afirmació, però just que m'entenguin, per formular una hipòtesi cal que fem una tasca de reunir informació, que la comparem, que hi cerquem diferents explicacions escollint d'entre aquestes la que resulti més probable, i així, finalment, formular una hipòtesi. Si això no fos política i fos ciència faríem un experiment i verificariem si la hipòtesi és correcta, però jo, amb el Sr. Gómez, no m'atrevesc a experimentar.

Imagin que el conseller pretenia que la paraula "hipòtesi" resultàs despectiva; bé, és un mètode de treball, formulam hipòtesis perquè tenim davant un govern opac, que no respon, que no dialoga, que romp els ponts amb les entitats socials amb les quals és obligat a tractar per la seva representativitat, i fa quinze dies vàrem tenir un trist exemple en aquesta tribuna, com recordarem. El primer pas de la formulació d'una hipòtesi, com hem dit, és la recaptació d'informació, i els asseguro que el Govern això no ho posa gens fàcil; serveixi d'exemple, fa mesos que esperam la contestació a les sol·licituds de documentació sobre nomenaments de càrrecs directius professionals i, entre aquests nomenaments, el nomenament d'un famós i efímer director gerent, protagonista involuntari de pàgines de la premsa durant els darrers mesos, el Sr. Borja Rupérez, la dimissió o destitució del qual no ha estat ben explicada fins ara.

Informacions reiteradament aparegudes en els mitjans i que a falta d'una explicació per part del Govern o de les persones que s'hi esmenten conviden a l'especulació, no ja d'aquest diputat o de l'oposició sinó de la societat que assisteix perplexa a la publicació d'aquestes històries. Hi ha silencis clamorosos i, davant greus acusacions com les que s'han fet públiques, podríem esperar respostes contundents que no s'han produït i que continuen generant dubtes importants sobre la gestió del Govern, en especial, en aquest cas, en relació amb la gestió de l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears.

La nostra hipòtesi, per tant, ha estat inicialment que la gestió del PP a IB3 es basava en criteris partidistes, així interpretàvem el nomenament del conseller com a director general o l'elecció, un tant irregular, dels directius. Però a la vista de les diferents informacions aparegudes, aquestes ens poden conduir a pensar que no són interessos partidistes sinó particulars els que han mogut algunes de les accions poc o gens explicades entorn de la gestió d'IB3. El Govern no parla clar i desaprofita les oportunitats que té en seu parlamentària per explicar-se, continua amb l'opacitat, fuig del debat real qualificant d'hipòtesis les afirmacions de l'oposició, les informacions de la premsa, els comunicats dels treballadors o dels empresaris audiovisuals. En definitiva, opta per ignorar, per ignorància, per ignorar allò que no li interessa, fa quinze dies un nou exemple d'opacitat amb la resposta del conseller.

El Govern i el conseller, amb la seva actitud de *las lentejas, las tomas o las dejas*, evita el diàleg, evita respondre totes les qüestions que ens hem plantejat, i ara pensam que tot això ha estat sempre per protegir el cap. I en aquest esforç continu de no donar respostes, d'evitar el debat, defugir d'entrar en matèria, de sortir de la desqualificació fàcil i el menyspreu superb, continuam sense saber quin model pensa aplicar el PP al futur d'IB3, si existeix aquest model. Ens obliguen a sortir i mirar quins models té el PP a altres comunitats autònomes, sabem per experiència que tenen una certa tendència a copiar o a imitar les iniciatives d'altres destacats presidents conservadors, però resulta preocupant observar quins són els models més destacats de la gestió audiovisual del PP: Telemadrid i els seus milionaris dels seus directius?, on anuncien, per una banda, que acomiadaran 600 treballadors, mentre 113 directius cobren 12.290.000 euros. Afortunadament, el pacte va fer una Llei de bon govern posant ordre en aquest tipus de cobraments, i no passa que l'actual president de Telemadrid, Manuel Soriano, que va ser cap de premsa d'Esperanza Aguirre del 96 al 2002, només el 2010 va cobrar 109.000 euros en dietes.

O per exemple, que el director general de Tele Madrid cobri més de 170.000 euros; el sotsdirector més 136.000 euros i el director d'Informatius més de 128.000 euros, una autèntica animalada, un *despilfarro* com no es veu a cap altre lloc d'Espanya.

Canal 9 i el seu deute milmilioniari o les seves polèmiques amb els serveis informatius, que pareix ser que no són només aquí? "*La Generalitat asume la deuda de 1.200 millones que arrastra Canal 9*", o "*Empleados de Canal 9 denuncian que la cadena tergiversa las protestas en Valencia*".

Jo, la veritat, esper que aquest no sigui el model al qual ens volen conduir. Poca cosa ens va dir el conseller per clarificar cap on anam, però la setmana passada vàrem tenir notícies, com he dit, del Congrés dels Diputats, les modificacions de la Llei audiovisual, que permeten les privatitzacions totals o parcials, és un fet important al qual hem de començar a prestar atenció, i per això volem saber què feia comptes fer el Govern.

Sabem que a Madrid fan comptes posar el cartell d'"Es ven" a Telemadrid, però abans faran net de personal. Igualment pensa la Sra. Cospedal referent a la televisió de Castella-La Manxa.

Aquests canvis legislatius han provocat l'advertència dels sindicats: "*UGT ve en riesgo 20.000 empleos por posible privatización de televisiones autonómicas*". És evident, per fer rentable una televisió pública han de netejar el capítol 1 o la despesa de personal. Si privatitzen IB3, cal suposar que fan comptes seguir aquest camí, que és una de les grans incògnites que ens va quedar a la interpel·lació de fa quinze dies?

I sobretot, tenen model? El model ens informava a la interpel·lació que sí, que ha començat a pensar el model de futur, o això pareixia; gestió directa no, ens va dir; indirecta, ni plantejar-ho; en canvi, gestió pública o privada sí, perquè ho diu, ho duen al seu programa electoral, i deu ser de les poques coses que fan comptes acomplir del programa electoral del PP.

Avui els proposam que no ho facin d'amagat, que no plantegin un nou model audiovisual dins un despatx. Els demanam que hi posin *luz y taquígrafos*, una expressió, per cert, que val la pena recordar que va encunyada pel Sr. Antoni Maura, que deia: "*Yo, para gobernar, no necesito más que luz y taquígrafos*"; si hi hem de donar un sentit es referia que les decisions de Govern han de sortir de les sessions parlamentàries, públiques i registrades, antigament pel sistema del taquígraf; avui diríem: transparència i publicitat, diàleg amb el sector i una ponència parlamentària per a un pacte sobre el model audiovisual públic. Això és el que els demanam, que no òptim per una privatització o una semiprivatització impeding el debat públic, encara que finalment no puguem arribar a un acord, no fugim, covardament, del debat públic.

També els demanam a la moció respecte pels periodistes i els seus representants legítims, que el Govern es retracti de les acusacions ridícules que varen vessar en aquesta tribuna; ridícul del conseller, ridícul del Govern que, com una estruç, en aquest cas sí, amaga el cap per no veure la realitat quan es fan greus acusacions les quals eviten respondre, emparant-se en comunicats apareguts com a reacció i sense signatura, provocant un absurd enfrontament entre professionals, per la covardia dels gestors polítics d'afrontar les crítiques. Han d'aprendre a acceptar la crítica, escoltar, han de reconèixer la realitat i no negar-la, com fan, quan la realitat no els agrada.

Avui els feim propostes de diàleg a un temps en què el diàleg és més necessari que mai, avui poden demostrar que sí que volen diàleg o no, amb fets, no amb paraules, demostrin que són diputats i no braços de fusta manejats des d'un despatx del Govern. No optin per les paraules buides de contingut, com ha fet el Govern cada vegada que hem plantejat un debat parlamentari sobre IB3, asseguin-se a pactar el model d'IB3, converteixin aquest parlament en el centre de la vida política que hauria de ser i deixin d'emprar-lo com a un trinxera de protecció del Govern, que se sent feble a pesar de l'àmplia majoria que va obtenir fa un any.

No cerquin la confrontació i molt manco en temes que haurien de ser d'Estat, si pretenen modificar el model de mitjans de comunicació públics ho facin amb debat públic, perquè si no aquest serà un model efímer, si no cerquen el consens ara no garantiran que aquest model tenguí cap tipus de continuïtat quan es produeixi l'alternança política normal en democràcia.

No ens preocupa que el Govern s'equivoqui, més ben dit, no ens preocupa l'efecte de les equivocacions en el mateix Govern, ens preocupa que cada decisió equivocada que han pres durant aquest any de Govern la pateixen els ciutadans de la nostra comunitat autònoma. En el cas d'IB3 cada decisió equivocada en la gestió de l'ens no ha fet més que perjudicar la bona imatge de la ràdio i televisió pública, i n'han preses moltes d'equivocades. Si volen, avui poden rectificar, és a la seva mà, acceptin la crítica, admetin els errors i asseguin-se a dialogar. Comencin a governar de forma responsable, constructiva i deixin d'enganar.

Moltes gràcies.

(*Algunes aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bonet. Fixació de posicions pel Grup Parlamentari PSM, Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Des del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa anunciam el suport als quatre punts que el Grup Socialista ha presentat sobre la política del Govern en la gestió de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears.

Hem de dir que veim amb gran preocupació l'intent de privatitzar la ràdio i televisió pública de les Illes Balears que va dur endavant el Govern del Partit Popular, de fet ja hem interpellat el director, el Sr. Ruiz, sobre aquesta qüestió i la veritat és que la resposta que vàrem obtenir a la darrera comissió de control d'IB3, per part del Sr. José Manuel Ruiz, era que ell desconeixia i que això corresponia al Govern. És preocupant perquè serà la persona que haurà d'executar aquesta situació.

I ens preocupa perquè la funció de servei públic que marca la Llei d'IB3 queda molt clara: garantir una informació independent, objectiva, imparcial, veraç i plural; garantir l'accés universal a la informació i la cultura; difondre i promoure la llengua catalana; promoure el pluralisme i la participació democràtica; procurar el desenvolupament del sector audiovisual; garantir l'accés dels grups socials i polítics significatius, etc.

Tot això, amb una privatització com es garanteix? Si en aquests moments aquestes qüestions ja no estan garantides amb una gestió pública, què passarà si privatitzen totalment o parcialment IB3?

A part, llavors, hi ha una altra qüestió que ens preocupa molt, s'està fent aquest procés d'una manera oberta, plural? Ho dic perquè el passat mes va sortir publicat, i que jo sàpiga no s'ha desmentit perquè hi ha membres del Govern i del Partit Popular, a un diari local contactes entre una empresa concreta i el Govern, fins i tot parla d'un "*almuerzo en Palma*" amb assistència del president, el Sr. Bauzá, i el president d'aquest grup privat, per parlar precisament de fer-se amb el control d'IB3.

A mi em pareix molt greu, em pareix molt greu que a un concurs que teòricament haurà de ser públic, el president, el Sr. Bauzá en persona, s'estigui veient ja amb l'empresa privada que teòricament ha de dur aquesta qüestió. A més que no es tenen en compte les productores locals, que evidentment s'han queixat, perquè evidentment el que fem és anar a una empresa externa, s'està parlant ja amb aquella empresa que durà el tema de la privatització d'IB3.

Senyors del Partit Popular, això té un nom, això té un nom. Té res a veure aquesta situació amb el fet que la situació del Sr. Bauzá, quant a les seves empreses, tenguí en aquests moments implicacions a la gestió d'IB3? Jo li he demanat al Sr. Bauzá abans a la meua pregunta i no ha contestat; el fitxatge i posterior destitució del gerent d'IB3, Sr. Borja Rupérez, s'ha publicat que tenia a veure amb deutes de Divino, el Sr. President no ha contestat aquesta pregunta. Les promeses de pagament de deutes a través de la contractació de programes a IB3 fins i tot s'ha publicat, no ha sortit encara ningú del Partit Popular o del Govern a desmentir-ho.

Evidentment, no pretenc que avui m'ho diguin, però poden estar ben segurs que estirarem el fil d'aquesta situació i d'aquestes qüestions, no quedarà aquí aquesta qüestió, perquè no hi pot haver dubtes d'ombra, dubtes i ombres damunt una gestió pública d'una Radiotelevisió de les Illes Balears. I en aquests moments em permetran que faci referència al que el Sindicat de Periodistes de les Illes Balears va denunciar també el mes passat, va denunciar que es prohibien els informatius que estiguessin regits pel caràcter públic que haurien de tenir, ja que són mitjans que els pagam entre tots i per tant hauria de primar l'interès general i periodístic; denunciava el sindicat que hi ha directrius de treure coses positives i amagar el que no interessa, temes sensibles i per tant objecte de manipulació, com la llengua, sanitat, protestes, retallada de pressuposts, posava tota una sèrie d'exemples pràctics tant de la ràdio com de la televisió. En vàrem parlar també a la comissió de control d'IB3, sense una contesta per part del director d'IB3, Sr. Ruiz. No oblidem que el Sr. Ruiz és un excàrrec del Partit Popular, que té carnet del Partit Popular, que és exsenador i exregidor de l'ajuntament que en el seu moment era presidit pel Sr. Carlos Delgado, un senyor, per tant, amb carnet del Partit Popular.

Es deia que es prioritzen notícies de societats i aquelles poc molestes per al Govern, qualsevol cosa bona de pair i anecdòtica era susceptible d'entrar a l'informatiu i l'informatiu s'aproxima més a un calaix de sastre o a un magazín que no a un informatiu rigorós i contrastat.

En definitiva, són acusacions molt greus, que la contesta, per cert, del Sr. Gómez, va ser acusar (...), estar conxorxat amb el PSOE en aquest cas, a nosaltres ens va excloure, supòs que com que no vàrem tenir temps d'entrar-hi prou ens va excloure, però bé, en qualsevol cas em pareix una acusació absurda i que no té cap sentit. Per això, donarem suport, com dic, als punts 3 i 4, de reconèixer la representativitat i legitimitat del Sindicat de Periodistes de les Illes Balears i que s'investiguin, en lloc de tapar-les, aquestes acusacions; si hi ha unes acusacions el que s'ha de fer és investigar punt per punt, una per una i, en tot cas, aclarir-les.

En definitiva, per tant, el futur del model audiovisual de les Illes Balears l'hauríem d'estar fent entre tots, la nostra proposta sempre ha estat la mateixa: un model de proximitat, un model evidentment dimensionat a l'actual situació econòmica, en això hi estam d'acord, però que aposti clarament per la nostra llengua, és el que fa que IB3 tenguí sentit, la defensa de la nostra llengua, no que hi hagi programació en castellà; que s'aposti per la defensa del nostre sector audiovisual, cosa que el Govern en aquests moments només ho diu de boca perquè a la pràctica el que ha fet ha estat enfonsar aquest sector audiovisual de les Illes Balears; que es dugui endavant per professionals

triat per criteris professionals, no per criteris de partits polítics. Vull recordar que el Consell de Direcció d'IB3 està nomenat íntegrament pel Partit Popular, els nou membres del consell de direcció i alguns amb carnet polític, concretament el Sr. Ruiz, amb carnet polític del Partit Popular i això, evidentment, de cap de les maneres pot fer que actualment IB3 pugui ser allò que hauria de ser: la radiotelevisió de tots.

Per tant, han de rectificar aquesta qüestió i evidentment, si hem de parlar de canvis en models de gestió ha de ser d'una manera consensuada, amb tots, no només vostès, sinó amb els partits de l'oposició i per descomptat amb el sector. De cap de les maneres per tant pensam que puguin prendre mesures unilaterals que condicionin el futur del model audiovisual de les Illes Balears de manera irremeiable i irreversible.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Per part del Grup Parlamentari Popular la Sra. Prohens té la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Bonet, vostè com a bon cinèfil supòs que coneix la pel·lícula *El día de la marmota*, perquè això és el que vivim en aquest parlament cada cop que el seu grup presenta una iniciativa que té a veure amb l'ens públic de Radiotelevisió, un *día de la marmota*, un *dejà vu* de les intervencions passades, més del mateix. Com ja li va dir el Sr. Conseller, a les mateixes propostes obtindran sempre les mateixes respostes.

Ara fa un any sèiem a una taula de negociació per parlar d'IB3, una taula que va durar tot l'estiu, vostè no hi era, però jo hi vaig ser ben present, una iniciativa del Grup Popular per treure IB3 de la batalla política i l'oposició llavors com ara ha demostrat una capacitat de negociació nul·la, amb un objectiu ben clar: volien fer de la ràdio i la televisió públiques un tema de confrontació política, de la polèmica un arma que els duràs quatre anys. Volien fer que IB3 fos el que mai no hauria de ser un mitjà de comunicació, la notícia i per aconseguir el seu objectiu no permetrien que la veritat els espenyàs un bon titular. Varen exigir que ens pronunciéssim sobre el compliment íntegre de la llei d'IB3 i així ho vàrem fer; que el director general fos escollit entre una llista asèptica que no tingués relació amb el Partit Popular i ens vàrem posar en mans de la Mesa Audiovisual; que el Consell de Direcció el formassin professionals de reconegut prestigi i els ho vàrem proposar, però tampoc no els va anar bé, els espenyàvem el titular i varen votar en contra i provocaren una situació d'interinitat que els va venir molt bé per fer sis mesos d'oposició destructiva i el dia que es va acabar la interinitat varen tornar cercar el que més els agrada, la fotografia en aixecar-se en el moment de la votació.

Es queixen que hi ha un consell de direcció monocolor, cosa que per cert permet la llei després de sis mesos sense acord. I si vostès no hi són és perquè varen bloquejar qualsevol negociació; negociació que, hem de recordar, va ser voluntat del Partit Popular, perquè el Govern hagués pogut utilitzar la seva majoria absoluta al principi de legislatura quan encara no havia entrat en vigor la nova llei d'IB3.

Ens vàrem equivocar amb vostès, pensàvem que tindríem una oposició constructiva, i vostès es varen equivocar amb nosaltres pensant que podrien allargar el debat eternament, però aquest govern és aquí per prendre decisions, per fer front als problemes amb vostès o sense vostès. S'han quedat tot sols a aquest debat, com s'hi quedaran en molts d'altres temes.

Ho han posat en dubte tot, absolutament tot el que es fa des d'IB3, en alguns temes fregant el surrealisme polític. Varen començar per criticar el model lingüístic, un model lingüístic que compleix la llei i que no ha suposat cap problema d'aquells que vostès varen anticipar. I dic que és surrealista perquè quan es va fundar IB3 amb un govern del Partit Popular, aquell govern va apostar decididament per la normalització i la correcció lingüística, es varen signar tota una sèrie de convenis amb el COFUC per tal que un equip de lingüistes donés formació als periodistes, assessorés locutors i redactors, elaborés un llibre d'estil, corregís tots els continguts tant d'informatius com de programes de ficció abans de la seva emissió cercant l'excel·lència i, què varen fer vostès quan arribaren?

Els que ara vénen aquí avui amb el seu llacet com a grans defensors de la nostra llengua varen aplicar la coherència de l'esquerra, i una de les primeres coses que varen fer va ser rescindir unilateralment el conveni amb el COFUC, sense renous ni casseroles, això està clar, però un atac a un sistema de correcció i assessorament que fins llavors havia funcionat.

És veritat que signaren un conveni amb la UIB, però un conveni de mínims que es limitava a fer informes *a posteriori*, un conveni que el 2011 la mateixa universitat va rescindir perquè vostès feien el que és marca de la casa, de la seva casa: no pagar, el seu famós i recurrent "sinpa", tenien altres prioritats per sobre la normalització lingüística? No pot ser, no m'ho puc creure que venguin les casseroles!

Un altre missatge apocalíptic de l'esquerra va venir amb la reducció de pressupost d'IB3, que ha passat de 60 milions d'euros i 80 milions d'euros de deute a 30 milions i, què ha passat?, les noves fórmules de gestió que vostès proposen al punt 1 es varen aplicar des del primer dia, racionalització de la despesa.

Resultat, les audiències han respost a un nou model d'IB3 de proximitat, el mes d'abril es varen tancar les audiències amb una mitjana d'un 6,5, un 8% per sobre del mateix mes de l'any passat i una mitjana del primer trimestre, també del 6,5, el que suposa un 16% per sobre del primer trimestre de l'any passat, i un 94% de la nostra població ha seguit algun programa de la cadena. És la quarta cadena més vista dins la nostra comunitat i de les poques televisions autonòmiques dins FORTA que ha millorat el resultat.

Sens dubte hem trobat la nostra fórmula que res no té a veure amb la seva fórmula que era, és clar, la Fórmula 1, una altra fórmula de gestió, de fer més amb menys, que ha aconseguit fins i tot en moments complicats complir els objectius de publicitat que en el primer trimestre estaven en 500.000 euros i se n'han aconseguit 480.000, just com vostès que feien una previsió de 7 milions i es varen quedar amb 1.800.000, quasi res!

Un nou model de gestió que s'ha sabut adaptar a les noves necessitats dels anunciants amb la campanya IB3%, campanya de publicitat a baix cost que ha aconseguit captar una cinquantena de nous anunciants.

I vostès ens parlen d'un model de gestió arran de la modificació de la Llei general de comunicació audiovisual iniciada pel Govern d'Espanya. El que passa és que nosaltres no tenim súper poders i no ens podem avançar al contingut d'un document, vostès ho saben fer, ja ho sabem, per això vàrem ser capaços d'enregistrar una pregunta al Parlament sobre un comunicat del Sindicat de Periodistes abans que aquest comunicat es fes públic. És admirable la seva capacitat de preveure el futur. Això, a nosaltres no ens passa i la Comissió d'Indústria del Congrés va debatre fa només cinc dies les 90 esmenes presentades a aquest projecte de reforma.

No es preocupin, estudiarem la llei i es prendrà una decisió d'acord amb aquesta i d'acord, sobretot, amb el nostre programa electoral que ja parlava de permetre l'entrada de capital privat a les televisions públiques per fer-les més eficients. Res de nou.

La llei estatal preveurà diferents formes i el Govern prendrà la que més s'adeqüi a les nostres necessitats i característiques, però no calen aquí tampoc missatges apocalíptics. Passarà igual que en la reducció de pressupost, ens en sortirem perquè disposam d'un gran equip de professionals i de gestors que vetllen pel bé de l'ens i pels interessos comuns.

Al seu punt 2 volen constituir una ponència d'estudi del sector audiovisual i s'autoproclamen aquí defensor únics de les productores i empreses locals. Les mateixes empreses a les quals varen deixar un deute de 55 milions d'euros?, no els preocupava abans els seu futur?, i vostès venen aquí ara per parlar de mercat audiovisual? Els he de recordar que el Grup Parlamentari Popular va presentar una proposta d'impuls al sector audiovisual com a sector estratègic, que es fomentava bàsicament en el paper de la coproducció perquè les productores locals es poguessin beneficiar d'una indústria molts cops internacionals, una proposta que es va aprovar amb el vot del Partit Popular i del grup del PSM perquè vostè, Sr. Bonet, pel seu orgull, s'hi va abstenir. Vostè va anteposar el seu orgull davant la indústria i el sector que avui vol defensar, però tampoc no es preocupi, el Govern, aquest govern, ja fa feina colze a colze amb el sector, amb les productores per acabar de perfilar un pla innovador per a aquestes illes que situï el sector audiovisual al lloc que es mereix.

Després, en el seu punt 3 ve la joia de la corona, el punt en què vostè deixa de viure en la realitat per manipular-la i viatjar a la seva realitat paral·lela, el famós comunicat que vostès varen conèixer abans que es produís i que els mateixos periodistes d'IB3, donant la cara, han desmentit rotundament, els redactors, els comitès informatius, els editors, tothom, i vostès això no ho contenen. I s'oblida també de parlar de la sentència del Tribunal Superior de Justícia que els acusava, a vostès, al seu govern, de vulnerar el dret a vaga i d'espionar els treballadors de la ràdio, una sentència. I s'oblida també de les quatre condemnes que va rebre vostè, quan era responsable de Televisió de Mallorca, per part de la Junta Electoral Provincial i Central, no eren interències?

El punt 4, el votarem a favor, perquè el Partit Popular mai no posarà en dubte la legitimitat i la representativitat de cap sindicat.

Acab després d'haver muntat... d'haver desmuntat... un per un tots els seus missatges d'alarma denunciant la seva campanya de desprestigi contra IB3, contra els seus professionals, contra els seus gestors, una campanya d'intoxicació i manipulació que no avançarà mai perquè la veritat és sempre més poderosa, perquè per moltes vegades que vostè, tan aficionat a les xarxes socials, piuli una mentida mil vegades, aquesta no serà més veritat perquè IB3 continuarà tot i vostè i després de vostè i després de mi, perquè vostès no se la podran carregar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President. Un nin d'onze anys li diu a son pare, "mon pare, per què ara fan les pel·lícules d'IB3 en castellà?, abans les feien en català, IB3 no és la nostra televisió?" "No, és la televisió del Partit Popular".

(Alguns aplaudiments i aldarull)

Vostès en fan befa, però és que vostès no viuen a la realitat. Per no tenir súper poders, vostès es creuen molt bons.

El seu conseller ha demostrat sobradament, perquè cada vegada que ha intervingut aquí ho ha fet, i vostè també, capacitats telepàtiques dignes del professor Xavier, ja que estam amb referències cinematogràfiques perquè dedueixen sempre el que pensam i el que feim comptes fer, són boníssims, amb aquest avantatge no és estrany que tinguin aquesta majoria, per favor! És ridícul.

Primer de tot, ha dit una mentida grossa, entre totes les altres que ha dit, n'ha dit una de molt grossa i li demanaria que rectificàs. A mi ningú no m'ha condemnat amb cap sentència, ningú, i això és greu. Ningú. Ningú no ha condemnat Cosme Bonet, membre de l'equip de govern del Consell Insular de Mallorca, a res, i això és una mentida com una casa. Per tant, ja sé que estan molt acostumats a amollar mentides i embullar fils amb les sentències, és mentida, mentida i qui diu mentides és un mentider. Qui ho vol entendre, ho entén.

Tampoc no entenc per què els preocupen tant les xarxes socials, tot el dia estan amb el mateix, hi ha consellers que de tant en tant "ei, tantes piulades, tantes piulades", per favor, què els preocupa tant?, que els critiquin? És que em sorprenen perquè amb aquesta majoria que tenen es podrien permetre fer un tipus de govern més integrador, més tranquil i no aquesta crispació constant, aquest neguit, aquesta por a la crítica que tenen perquè al final, al final...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. BONET I BONET:

... el que tenen és por a la crítica i, sap per què tenen por a la crítica?, perquè els deim les veritats.

(Remor de veus)

Sr. Barceló, gràcies pel seu suport i gràcies per recordar una sèrie de coses, alguns dels principals interrogants que varen quedar dels quals no vàrem obtenir resposta, bé, com no obtenim resposta mai del Sr. Gómez, sobretot m'he quedat amb aquesta idea de la participació directa del president amb assumptes d'IB3, tant en els casos més recents dels contactes i d'aquest dinar amb els possibles beneficiaris de la privatització com amb aquestes informacions no aclarides sobre les relacions amb l'efímer gerent Sr. Rupérez, però bé, vull agrair el suport i contestar un poc més a la Sra. Prohens en els temes concrets de què ha parlat.

Evidentment començaré per la pel·lícula que ha esmentat, es veu que al Partit Popular li agrada molt aquesta pel·lícula de Bill Murray, però no és *El día de la marmota*, és *Atrapat en el temps*, li recoman que la vegi si no l'ha vista, però, sap què li dic? Són vostès els que estan atrapatats en la mentida contínua amb el tema d'IB3.

Em repeteix el que deia el Sr. Gómez i jo no li he parlat avui ni de la direcció general que va ocupar el Sr. Gómez, ni de la llengua ni del consell de direcció, un consell de direcció per cert il·legal; vostè està molt mal informada. El Govern no va voler saber res de l'oposició des d'aquell fatídic 30 d'agost. Mai més no obtinguérem resposta, ni les cartes que hi vàrem adreçar ni les peticions que hem fet des d'aquí per continuar dialogant.

Alguns membres de la Mesa Audiovisual o d'aquestes productores saben que el conseller de Presidència va dir directament que amb l'oposició no hi parlaria per posar el director general d'IB3 quan el Sr. Palazón se'n va anar, amb la qual cosa... La veritat, aquest és el diàleg que vol el Partit Popular.

M'han fugit del debat una vegada més, però el debat que els plantejam avui és nou, no és el debat del director general conseller, no és el debat del consell de direcció que ja ho diran els tribunals. El que els preocupa avui és el model que vostès ja tenen pensat, model o negoci, i la Sra. Prohens el que ha fet ha estat seguir el guió escrit pel Govern, evitar el debat sobre el model de futur.

M'estranya molt que digui que encara s'han de mirar la llei quan el conseller afirmava, rotundament, "*el nuevo marco legal nos permitirá gestionar la televisión y la radio de varias formas*", és clar, primer era "*gestión directa que se lleva a cabo actualmente, vemos que no es sostenible*" i deduïa al final "*la tercera opción, la que permite una gestión público-privada, es a día de hoy la única alternativa posible*". No ha vist la llei o sí l'ha vista?, no em digui idò, per tant, "quan tenguem la llei mirarem què feim". Vostès tenen un model i no el volen dir. Com hem dit abans, és greu. És greu el que ha dit el Sr. Barceló si hi ha hagut aquests contactes, contactes entre empreses i amb un determinat grup que la premsa deia "*el mejor colocado*". Neguen que hi hagi novetats, però és que n'hi ha moltes, parlem de privatitzar IB3 de bon de ver, ja. Han fet tot un festival de contradiccions, el Sr. Bosch el mes de febrer afirmava que no hi hauria privatització i en canvi el Sr. Aguiló fa un mes deia que no hi posarien ni un euro públic, estarem vigilants, perquè la privatització no creim que vulgui dir que no hi posaran un euro públic.

Demanam debat entre tots, demanam una ponència parlamentària per consensuar un nou model. Jo els demanaria això, que votassin els punts, perquè aquests punts l'únic que volen és cercar el consens.

En democràcia, per altra banda, no es pot atacar un sindicat professional de la manera com ho fan vostès i per això presentem els punts 3 i 4. S'ha d'escoltar la gent i sobretot la gent que no pensa igual que vostès. S'ha d'escoltar un sindicat que té tota la representativitat del món periodístic, són vostès que no toquen de peus a terra. Negar això és negar la realitat, amagar el cap davall la terra.

Vostè, m'ha d'escoltar quan li dic alguna cosa perquè jo sí que he parlat del segon comunicat, però vostè no ha parlat del tercer: "*Los comités de empresa de IB3 piden poder trabajar sin ingerencias políticas al servicio de todos los ciudadanos de Baleares*". No voldrà que les ingerències siguin nostres, que no som ni al Consell de Direcció?, deuen ser dels que estan ocupant tots els llocs.

Ara bé, a vostès, el que els agrada, el que... el que els agrada...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bonet, vagi acabant, per favor.

EL SR. BONET I BONET:

Acabaré aviadet, ... és parlar del passat, no volen entrar a parlar ni del que fan ara ni del que faran al futur. Per tant, el que ens veim obligats a demanar és què amaga el Partit Popular. Formularé una hipòtesi, ja que aquesta és la meua especialitat: volen reduir IB3 a la mínima expressió, buidar-la de despesa de personal i convertir-la en un negoci per algú, això és el que fa la Sra. Aguirre que és el seu model.

Sap qui en sortirà perjudicat? Els treballadors, les productores i la democràcia, el servei públic i del dret a una informació plural i veraç. El mateix sector els ho deia, es consideren en perill d'extinció. Això els ho deia el sector, no ho diem nosaltres, en perill d'extinció. Això és el que han aconseguit vostès, rompre tots els consensos possibles i crear una crispació que no ajuda a res en aquest país amb el moment tan greu com el que vivim en aquests moments.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bonet. Per recordar que el Grup PSM ha acceptat la proposta 3 i 4, crec.

Sí, digui, Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, Sr. President, nosaltres votarem a favor del punt 4.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, idò el punt 4 s'aprova per assentiment.

I passam a votar la resta, d'acord? Passam a votar, votam.

24 vots a favor; 35 en contra; cap abstenció, per la qual cosa, la Moció RGE núm. 4365/12 queda rebutjada.

IV.1) Esmena a la totalitat RGE núm. 3306/12, de devolució, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, al Projecte de llei RGE núm. 1853/12, de modificació de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les esmenes a la totalitat, presentades al Projecte de llei RGE núm. 1853/12, de modificació de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears: esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 3306/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, i esmena a la totalitat, amb text alternatiu, RGE núm. 3666/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

Per començar intervindrà, per defensar l'esmena del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Abans de res, vull fer una salutació especial a l'expresident del Govern, Sr. Cristòfol Soler, a la Sra. Aina Moll, al Sr. Antoni Torrens i també així als representants dels partits, sindicats i entitats cíviques de les Illes Balears, protagonistes avui de la lluita a favor del català, de la normalització lingüística de la llengua del país. A pesar del que previsiblement passarà avui, a pesar de l'absurd que suposa que el Parlament de la comunitat autònoma legisli en contra de la llengua del seu país, a pesar de tot açò el meu primer al·legat és d'orgull a favor d'un país i dels seus ciutadans que, en tot moment, han defensat la llengua que parlen i la llengua com a ciment que manté unit un poble, perquè és impossible defensar les llengües en abstracte, totes, si una comunitat és incapaç de defensar la llengua concreta que parla. Aplaudesc, per tant, els assenyats amants de la llengua del beat Ramon Llull, però també de la llengua del baríton Joan Pons o del tennista Rafel Nadal.

I començ. Decretar que la nostra llengua no és necessària a ca nostra és propiciar la seva agonia, relegar-la a pur destorb, qui ho proposa és perquè no l'estima, no la valora, fins i tot la menysprea, i açò no ho fan ni els pitjors fills. Són paraules en vers del poeta menorquí i universal Ponç Pons fetes arran de la Llei Gornés; sí, efectivament, la d'avui és la Llei Gornés, una llei de funció pública que alhora modifica coses que res tenen a veure amb la funció pública, com són els criteris de toponímia; quina relació té la funció pública amb els topònims, per exemple amb el de la ciutat de Maó? El Sr. Gornés, aquesta és tota la relació.

Així idò, se'ns presenta avui un projecte de llei que modifica la Llei de funció pública, que alhora modifica, via disposicions finals, la Llei de coordinació de policies locals; la Llei de règim jurídic de l'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears i la Llei de normalització lingüística, tot amb l'objectiu d'eliminar, en la selecció i promoció dels treballadors públics, el requisit del coneixement d'una de les dues llengües oficials, precisament la llengua pròpia i patrimonial de les Illes Balears, per a la qual el marc legal vigent obliga a vetllar especialment.

Però no només açò, el que fa realment la nova norma que avui debatem és suprimir el principi fonamental que el català, com a llengua pròpia de les Illes Balears, és també la llengua pròpia de l'administració, açò és la llengua d'ús normal, habitual, vehicular. Açò suposa el retorn a una situació d'indefensió de la llengua catalana que, tot i ser declarada oficial a la pràctica, està mancada dels mecanismes legals i sociològics que garanteixen la normalitat de les llengües oficials. L'objectiu és acabar amb qualsevol obligació legal de fer servir el català per part de les administracions, per part dels governants i per part dels funcionaris, tot diluït dins un bilingüisme oficial sense regulació. D'aquesta forma es dona cobertura legal a allò que és l'aspiració d'aquesta nova classe dirigent del Partit Popular, la utilització de l'espanyol com si fossin a qualsevol territori monolingüe castellà, tot desentenent-se de la llengua del país.

És la via per materialitzar la substitució lingüística i la minorització del català, és el camí per fer del castellà la llengua preferent a les administracions i al país. És més que evident, la llei que se'n proposa avui ataca frontalment l'oficialitat i la territorialitat de la llengua catalana, buida de contingut jurídic els preceptes estatutaris de llengua pròpia i de llengua oficial, negant-li la funció de llengua d'ús vehicular i de relació normal en el seu territori. Com deia, ataca l'oficialitat de la llengua catalana en la mesura que el seu coneixement deixa de ser obligatori a l'àmbit de l'administració, perquè, no ens enganem, sense obligatorietat deixa d'haver-hi oficialitat, i açò, vostès del Partit Popular, ho saben prou bé, perquè açò ho apliquen a la llengua castellana. Sense oficialitat i obligatorietat per part dels empleats públics, s'invalida i es vulnera de facto el dret del ciutadà de disponibilitat lingüística de l'administració, contemplat a l'article 14.3 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Així ho recull també la sentència 31/2010 del Tribunal Constitucional en allò que sí és aplicable i que fa referència a l'oficialitat, quan diu sí que existeix el deure de conèixer el català a la funció pública per la seva relació especial de subjecció. Dit d'una altra manera, una llengua oficial és una llengua obligatòria per als poders públics, així passa amb totes les llengües i així passa amb la llengua castellana.

Però no és el nostre cas, l'atac a l'oficialitat de la llengua catalana es produeix en el context en el qual el castellà manté, açò sí, tota la seva oficialitat i obligatorietat, configurant així dos nivells d'oficialitat: l'oficialitat silenciosa del castellà, que s'exigeix com a requisit per accedir a l'administració, i l'oficialitat simbòlica i romàntica del català que a l'administració només servirà per complir amb l'atenció al públic catalanoparlant que, a partir d'ara, haurà de dur sempre aquell cartell de "per favor, em pot atendre en català", així ho voldrien vostès almenys. Tindrem idò dues oficialitats desiguals i a la catalana, pròpia de les Illes Balears, se li atorga el rang de sotsoficial, d'oficialitat subsidiària. I açò tindrà un efecte intern molt clar: el castellà passarà a ser la llengua vehicular i preferent a l'administració, incomplint tots els mandats estatutaris. Perquè el coneixement no s'assegura amb el mèrit ni amb l'ensenyament obligatori, on s'ensinya també, per cert, el castellà i, en canvi, l'obligatorietat es manté, sinó amb el requisit.

Per altra banda, l'article 14.3 afegeix, de l'Estatut d'Autonomia, afegeix: "Els ciutadans de les Illes Balears tindran dret a dirigir-se a l'administració, a l'administració de la comunitat autònoma en qualsevol de les llengües oficials i a rebre resposta en la mateixa llengua utilitzada". Diu el text orgànic "a l'administració" i l'administració no és només l'atenció, el servei d'atenció al públic, sinó tota la maquinària interna de cada institució pública. I així ho deixa clar la Sala Contenciosoadministrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears a la sentència 142/2010, quan diu: "*Debe tenerse en cuenta que la capacitación lingüística concierne al uso de la lengua catalana como lengua de servicio, pero no sólo, en efecto, la capacitación lingüística atañe igualmente a las relaciones ad intra, esto es, a que el catalán es lengua interna o de trabajo en la administración pública. Por consiguiente, -diu- la administración de la comunidad autónoma puede y debe ordenar el conocimiento de la lengua catalana como requisito general de acceso a las actividades públicas*".

Sí, és així, si el català no és obligatori i el castellà sí, el funcionament intern de l'administració, la seva llengua vehicular i la seva llengua preferent serà la llengua castellana.

És evident, per tant, que l'administració necessita d'una llengua que funcioni com a llengua vehicular i articular els mecanismes perquè siguin respectats els drets lingüístics individuals dels catalanoparlants i dels castellanoparlants. I a quina de les dues llengües oficials correspon l'estatus vehicular de funcionament administratiu? Aquesta és la gran pregunta, i la resposta lògica hauria de ser que la llengua pròpia. Conèixer la llengua pròpia de la comunitat lingüística on es viu és un símptoma, hauria de ser un símptoma d'absoluta normalitat, i per tant és raonable que als empleats públics se'ls demani també aquesta normalitat.

I sí, lògica, i sí raonable, la mateixa lògica i racionalitat que s'aplica a Madrid on la llengua pròpia, la llengua castellana, és oficial, és obligatòria, és preferent, és exclusiva i és vehicular. I és aquí on es posa de manifest l'atac a la territorialitat del català, a la consideració de la llengua catalana com a llengua pròpia de les Illes Balears, perquè propi, que ve de propietat, significa que és la llengua que caracteritza, que identifica les Illes, Mallorca, Eivissa, Formentera i Menorca; significa que és propietat de tots i que tots l'hauríem de sentir com a pròpia.

És per açò que afirmam que la proposta de modificació de la Llei 3/2007, de funció pública, i de la Llei de normalització lingüística no compleix l'Estatut d'Autonomia, que expressa la voluntat dels ciutadans de les Illes i que és llei. I com que va en contra de la llengua del país, no compleix la llei ni la voluntat dels ciutadans sinó que les reinterpreta perquè digui allò que la seva opció antimallorquina, antimenorquina, antieivissenca i antiformenterera volen que digui, per açò el nostre li demanam que es retiri aquest projecte de llei al qual no li donarem suport.

Però facem una passa més enllà, la tasca del Parlament no és interpretar la llei sinó fer la llei i complir la llei, i el que cal saber, per tant, és quina és la voluntat política respecte de la llengua catalana, pròpia i oficial, per fer que la llei s'ajusti a aquesta voluntat. Quin és l'estatus jurídic i social que volem per a la llengua catalana? Del jurídic ja n'hem parlat, parlem ara del social.

Si la voluntat és fer que el castellà sigui la llengua preferent, vehicular i a la llarga exclusiva de l'administració, és, com ja ho han dit, el camí adequat, però si no ho és caldria demanar-se quin és l'impacte sociolingüístic de la nova norma. El coneixem, el coneix el Govern? Mirin, a la documentació que acompanya el projecte de llei hi trobam informes de tot tipus, fins i tot d'impacte en el territori, però no n'hi ha ni un d'impacte sociolingüístic, el Govern ha obviat els instruments bàsics de consulta en aquest àmbit, a l'àmbit lingüístic, com són la Universitat de les Illes Balears, que l'Estatut li atorga tal funció, i el Consell Social de la Llengua Catalana que ni tan sols ha estat constituït.

Tanmateix, però, la Universitat de les Illes Balears no ha callat i ha expressat la seva disconformitat tant amb el procediment com amb el contingut de la norma que avui es debat, ha demanat la retirada immediata del projecte de modificació de la Llei de la funció pública i ha afirmat que suprimir els mecanismes legals de protecció del català, en les condicions actuals, significa condemnar-lo a l'estatus d'idioma prescindible per qualsevol administració, i açò obre les portes a la seva definitiva residualització o fins i tot a la seva progressiva eradicació de la societat de les Illes Balears, caldria açò saber-ho.

I li diré, i si no es tapin ara, si no ho volen escoltar, li diré què diuen els lingüistes, diuen que les dificultats que entrebanquen el català en el procés de recuperació són diverses, però cal destacar-ne dues: la intensitat dels canvis demogràfics i la regulació de l'oficialitat de la llengua catalana, que afavoreix la construcció d'un context social en què, legalment i de fet, el català ocupa un lloc secundari i prescindible. Ho trobaran a la revista *Lluch*, d'octubre-desembre del 2011, a un article amb les darreres dades sobre usos i coneixements de la llengua catalana. La necessitat de conèixer la llengua pròpia d'un territori, per a l'accés a les seves places d'empleats públics, és un indicador del valor que la comunitat corresponent li dona a aquesta llengua, un estímul per a l'aprenentatge per a les persones que s'incorporen de fora de les seves fronteres lingüístiques i una garantia perquè els ciutadans puguin usar-la en adreçar-se a l'administració.

I és que només un etnocida i un "lingüicida" obviaria una obvietat que és que el català a les Illes es troba en una situació de debilitat que la dificulta funcionar com a llengua normal. I açò ho sap tothom amb un poc de sensibilitat per la ciència, pel rigor i per la cultura, i açò ho sap fins i tot el president de la Reial Acadèmia Espanyola, el Sr. José Bleca, quan afirma que la llengua feble en els territoris de parla catalana no és el castellà, és el català.

No és estrany idò que personalitats com la filòloga Aina Moll s'indignin davant l'actuació del Govern de les Illes Balears, amb una actuació que debilita la presència simbòlica, però també sociològica i real de la llengua del país.

Les conseqüències d'aprovar-se aquest avantprojecte de llei han estat clarament exposades pels juristes de les Illes Balears i em serveixen per anar acabant la intervenció, suposaran, diuen, una minva en la protecció eficaç dels drets lingüístics d'amplis sectors de la ciutadania catalanoparlant; suposaran la pèrdua per al català de la seva consideració com a llengua necessària o útil en les relacions entre els poders públics i els ciutadans; suposarà el desprestigi institucional i social de la llengua pròpia i suposarà l'afebliment de les polítiques normalitzadores en els àmbits de l'ús oficial de la llengua catalana.

Açò és el que votarem avui aquí, res més, que ningú s'engany, que ningú del Partit Popular s'enganyí, votam l'enfortiment o l'afebliment de l'ús de la llengua catalana; votam a favor o en contra dels drets lingüístics dels catalanoparlants; votam a favor o en contra de la llengua catalana. Nosaltres, el nostre grup, votarà en contra d'aquesta nova norma i ho farà, lògicament, a favor de la llengua d'aquest país.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

IV.2) Esmena a la totalitat RGE núm. 3666/12, amb text alternatiu, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de llei RGE núm. 1853/12, de modificació de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Per defensar l'esmena del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sr. President, Sr. President del Govern, senyors diputats, diputades, convidats i convidades a aquesta sessió parlamentària, ciutadans i ciutadanes. A molts de vostès els semblarà poc seriós i fins i tot irresponsable, però és la realitat, 48 hores després del rescat d'Espanya per Europa, després de la setmana més dura en anys per a la nostra economia, amb la prima de risc per damunt dels 500 punts, amb 5 milions d'aturats dels quals 82.000 són a les Illes Balears, aquest parlament, per obra i gràcia del Govern de José Ramón Bauzá, ens fa debatre avui sobre la modificació de la Llei de funció pública. I ho fa no per millorar l'administració ni l'estatut dels funcionaris de Balears, per cert, nosaltres presentem un text alternatiu, una proposta de millora per a la funció pública, pactada amb tots els sindicats, no d'atac a la ciutadania, ni de retalls d'interins, ni d'acomiadament de professors, ni de tancament d'hospitals, perquè això és el que vostès fan amb la cosa pública, volen acabar amb ella i degradar el català.

Modifiquen la normativa per discriminar els ciutadans de les Illes pel fet d'utilitzar la seva llengua en les relacions amb l'administració. Esper que el Govern en sigui conscient, que a un moment de crisi com l'actual on els esforços haurien de ser per crear ocupació i confiança, aquest debat és gratuït, innecessari i generador d'una crispació i tensió social allà on hi havia consens, cohesió i una llengua catalana que és la llengua pròpia d'aquesta terra des de fa més de 800 anys.

(Alguns aplaudiments)

Com a portaveu del primer partit de l'oposició, com a representant d'una bona part de la ciutadania, com a expresidenta d'una institució que és l'expressió del govern de Mallorca, com a mallorquina que viu i estima amb la meua llengua, en català, vull expressar la meua profunda tristesa i indignació; tristesa i indignació per haver de pujar a aquesta tribuna per rebutjar, amb una esmena a la totalitat, la modificació de la Llei 3/2007, de funció pública que presenta el

Govern i que romp el nostre model lingüístic, ruptura unilateral d'un model plural que feia millor la nostra convivència diària com a societat i com a poble.

Pensava que no faria mai aquesta intervenció, governàs el Partit Popular o qualsevol altra formació democràtica; estava convençuda que el consens històric assolit per les forces polítiques fa 26 anys no es rompia per la dinàmica embogida d'una majoria absoluta del Partit Popular d'ara fa un any, que porta el camí d'incendiar la convivència d'aquesta comunitat autònoma. Anava errada: un consens que ataquen modificant quatre lleis d'una tacada, quatre. S'ataca la riquesa de la nostra comunitat, s'ataca la pluralitat, es torna a discriminar la llengua que durant segles havia estat marginada, i es fa des de la indigència de les idees i la ignorància del que ens ha fet ser el que som avui com a societat i com a poble. La ciutadania ja els jutja avui amb la seva presència en aquest ple, i els jutjarà. Però també ho farà la història, com ho fa avui amb els responsables del Decret de Nova Planta o la Pragmàtica de Carles III del 1768, que la va acabar portant a la discriminació i a l'arraconament que ha sofert gairebé tot el segle XX.

Senyores i senyors, avui debatem una modificació d'una llei de funció pública que té l'objectiu de crear dos tipus de ciutadans: uns ciutadans de primera, que tendran el dret a tenir una administració en la llengua oficial de l'Estat, i uns ciutadans que utilitzen la llengua pròpia i que pagaran impostos a una administració que no es veurà obligada a comunicar-se en la llengua pròpia de l'usuari ni del ciutadà, creant així una administració a dues velocitats que discriminarà els que usin la llengua pròpia.

Diguem les coses pel seu nom. Aquest debat serveix per certificar que el Partit Popular té voluntat de mutilar la nostra autonomia política, administrativa i cultural, discriminant els ciutadans que volen utilitzar la seva llengua, la pròpia, i convertint la llengua espanyola en llengua preferent, una decisió que romp un consens i que fa que els ciutadans de les Balears perdin el dret a ser atesos en la seva pròpia llengua. El que presenten permetrà que un policia local de Bunyola no parli ni entengui en català els bunyolins, permetrà posar en els cartells el topònim *La Puebla* en lloc de Sa Pobla, o que una persona no pugui ser atesa en un hospital en la seva llengua. Perquè aquesta és la realitat, l'objectiu és arraconar el català que parlam a les Illes, marginar-lo de les institucions, de la seva utilització en el llenguatge administratiu i dels mitjans de comunicació, i per tant reduir-lo a una llengua residual i subsidiària.

Malgrat 12.000 al·legacions i una manifestació històrica, malgrat les desenes de veus com la de la universitat, malgrat que no hi havia conflicte, vostès se serveixen del català, de la seva llengua pròpia de tots vostès també, per fer una eina de divisió social. Creen un problema on no n'hi havia.

La població acaba de donar-los una lliçó magnífica de maduresa: més del 85% de la societat ha posat la creu del català a les escoles per a l'elecció de la llengua el pròxim curs.

(Aplaudiments)

Per què van contra tota aquesta gent? Per què van contra el sentir majoritari de la societat? És esperpèntic, Jo diria fins i tot el que passarà a les nostres illes: ciutadans alemanys, anglesos, italians i francesos seran atesos a les recepcions dels hotels, als lloguers de cotxes, en els restaurants, en la seva llengua pròpia; el ciutadà de Menorca, d'Eivissa, de Mallorca o de Formentera que vagi a una administració veurà com el que sí que aconsegueix un ciutadà estranger a l'hotel, que li parlin en la seva llengua, no ho podrà aconseguir d'un policia local a una persona de Sóller, d'Eivissa, de Maó o de Formentera; d'un funcionari de la comunitat autònoma o d'un metge de Son Espases. Una situació contra la Declaració Universal dels drets lingüístics de 1996, que estableix que els membres de qualsevol comunitat lingüística dins el seu propi espai territorial no poden tenir menys drets que els membres d'una altra comunitat lingüística; una situació que vol anul·lar els passos fets des de 1986, quan es va fer una llei en una situació en què el català sofria una situació de desemparament, segons la pròpia exposició de motius.

Conèixer, expressar-se, conviure en una llengua, sigui quina sigui, és riquesa, però hem arribat a un extrem en el qual cal demanar-se si no podem començar a preguntar-nos què passaria si no demanàssim el coneixement del castellà per treballar a l'administració; algú li troba sentit? No és un requisit el castellà?, idè també ho ha de ser el català. Tot un exemple, tot plegat, del desbarat que estan a punt d'aprovar, senyors diputats i diputades del Partit Popular, un desbarat amb una llengua que ha estat objecte d'informes com el de la UNESCO de 2001, que afirmava que el català necessita promoció i protecció perquè està potencialment en perill.

I ja els puc anunciar que en el 2015, si hi ha un canvi de govern, serà la primera mesura que canviarem els socialistes, ja els ho puc dir.

(Petit aldarull)

Amb això seguretat jurídica, cap, Sr. President Bauzá, tornarem a la Llei de normalització de 1986. La ciutadania pot estar tranquil·la, restablirem el consens, arribarem a pactes i no es discriminarà ningú per parlar en la seva llengua.

Els deman que vostès escoltin la gent, la gent que viu i que treballa en aquestes illes, els pares que duen els seus fills i filles a l'escola, els agents socials, que llegeixin l'Estatut d'Autonomia i la Constitució, perquè tot això ho està fent un partit polític que va aprovar la Llei de normalització lingüística l'any 86, des del consens i de la mà del president Gabriel Cañellas, i que ni el president Cristòfol Soler, ni Jaume Matas, ni tampoc Francesc Antich, no van mai atrevir-se a modificar unilateralment. No ho varen fer perquè tothom havia entès la gran validesa d'un acord per unanimitat en una qüestió que aixeca tantes passions.

Val la pena recordar aquell debat de l'any 86, i en aquells moments el portaveu del Partit Socialista, el Sr. Josep Moll, deia: "La unanimitat que aconseguim avui dins aquesta cambra és un valor polític de primera magnitud". El portaveu del Partit Popular, el Sr. Jaén Palacios, deia que "*la normalización lingüística necesaria es demasiado importante, tan importante que no puede ser por mayorías o por minorías, que requiere un consenso y exige el apoyo de todos los sectores sociales*". El conseller de Cultura, el Sr. Gilet, del Partit Popular, deia: "Normalització vol dir superar la marginació que ha sofert la llengua catalana, salvant-la de la situació d'inferioritat a fi d'aconseguir la seva equiparació amb la llengua oficial de l'Estat". I ara fan just tot el contrari.

Senyors del Govern, vostès varen dir fa un any que la seva prioritat era crear llocs de feina, canviar a millor, però, de crear divisions, no en varen parlar. Divisió amb aquesta modificació, n'han creada moltíssima, tanta que milers de ciutadans escridassen el president allà on va. En canvi el president no ha fet tants d'esforços amb l'atur com amb la llengua, i avui estam pitjor que fa un any, amb l'atur, amb la crisi, amb el futur. En lloc de mantenir el consens on n'hi havia i crear llocs de feina, no han creat feina i han romput el consens històric, i això només en un any. Fabulós, Sr. Bauzá, no han fet res en un any per millorar la vida de les persones que vivim a les Balears.

Som un país plural, ric des de la diferència, tolerant i obert des de fa segles al món. Això és el que hem de preservar, és la nostra riquesa, però això demana cohesionar, no dividir, una divisió la que vostès plantegen que és la bandera de la majoria parlamentària, la d'un Partit Popular que ha oblidat que els principis fundadors d'aquesta comunitat també es varen assolir gràcies als seus líders, a persones conservadores però que alhora varen creure en aquest país i que ara, com l'expresident Soler, assisteixen amb perplexitat a jornades com les d'avui. Com el Sr. Soler segur que hi ha altres diputats en aquesta cambra del Partit Popular que sabem que el seu vot no és un vot com qualsevol altre, és un vot que marca una trajectòria, un vot que deixa traces. Els deman que reflexionin; pensin què significa votar aquesta llei. Votaran contra una societat que vol ser plural, oberta i tolerant, però encara hi són a temps, encara poden canviar si creuen que fan part d'una comunitat que prefereix els consensos i els pactes per damunt de la divisió i de la crispació.

El 2007 va ser el darrer pas conjunt amb el Partit Popular per aprofundir en el nostre model d'autogovern, amb un Estatut que vaig defensar al Congrés amb el Sr. Matas de president. Sembla que avui això ja s'hagi oblidat. És possible que el Partit Popular ja hagi oblidat el que marquen el nostre Estatut i la Constitució Espanyola? I el que és més greu, ha oblidat el que significa l'autogovern, la nostra autonomia, i també el que per damunt de tot és i ha estat vehicle d'una cultura universal? D'això no fa ni cinc anys!, i en canvi sembla que faci una eternitat.

Aquesta modificació porta noms i cognoms en la història de la nostra comunitat, porta la toponímia de Bosch, Company, Gornés, Delgado, Castro, Aguiló i Bauzá, set noms que podrem sempre recordar per ser els autors d'un genocidi cultural en tota regla a la llengua catalana a l'administració pública, a la llengua pròpia d'aquesta comunitat autònoma...

(Petit aldarull)

...una llengua que està reconeguda a la Llei de normalització del 86, al nostre Estatut, a la Constitució, una llei que va desenvolupar l'article 3 de l'Estatut i que compleix aquest any 26 anys i que reconeix la coexistència de dues llengües oficials, que reconeix la discriminació que va sofrir el català des del segle XVIII fins a la democràcia, que reconeix que en el nostre àmbit territorial la llengua pròpia és el català, i que també reconeix que els poders públics d'aquesta comunitat, tots ells, són els encarregats de promoure la llengua pròpia i han d'adoptar les mesures necessàries per fer efectius la promoció, el coneixement i l'ús normal de la llengua catalana.

Avui els poders públics deixen de ser els garants de la nostra llengua. És la perversió del que es va pactar fa 26 anys, i ho feis tot sols, sense cap suport social, ni de la universitat, ni d'estudiosos, ni d'experts; amb propostes com la d'avui però també amb el tancament de Televisió i Ràdio de Mallorca, la castellanització d'IB3, la persecució dels enllaçats a favor de la llengua, l'intent de segregació dels infants a les escoles, estan rompant el consens existent.

Per tant diputades, diputats, president del Parlament, president del Govern, profunda tristesa i profunda decepció; tristesa pel contingut de la proposta del Partit Popular; indignació perquè no han escoltat el clam de la societat, no escolten, imposen; decepció perquè avui fa 363 dies que el president del Govern va anunciar que aquesta legislatura seria la del consens, la dels pactes per als pròxims quaranta anys. Sr. President, jo li vaig demanar un espai de negociació d'aquesta llei; em va dir que sí; quantes vegades ens han cridat? Cap. Aquesta és la seva voluntat.

El que jo sé, i li ho dic públicament, és que vostè és un president sota sospita perquè no ha aclarit els seus negocis i, de pactes, cap ni un: ni en llengua, ni en educació, ni en sanitat, ni en creixement, ni en atur, ni en llei turística, ni en mesures urbanístiques no ens han volgut escoltar. El resultat, ja el sabem: hospitals tancats, retalls en educació i sanitat mai vists, més atur i pitjor qualitat de vida.

Vostès en nom de la llibertat volen fer un autèntic desbarat, però també un crim cultural des d'una majoria electoral que li puc assegurar que no és la majoria silenciosa social que vostè pensa, i ho fa en una sala on els frescs que hi ha en el sòtil fan referència a la llibertat, a la igualtat i a la fraternitat. Vostès el que fan és donar llibertat per ser ignorants, donen llibertat per no conèixer el català. Vaja un govern que va en contra de la llengua pròpia de la seva terra! Vaja un president que dóna llibertat per no conèixer la seva llengua pròpia!, que dóna llibertat per anar en contra de l'Estatut d'Autonomia, llibertat per anar en contra de la Constitució, llibertat d'un president per anar en contra del seu poble.

Jo crec que seria més rendible, més responsable per a la nostra societat que creassin llocs de feina, que pensassin en el motor de futur que volem per sortir de la crisi, que treballin per demanar a Madrid el finançament que ens pertoca, que exigeixin el que ens pertoca en relació amb les inversions estatutàries. Els deman que aturin aquesta modificació i creïn una mesa de diàleg per reconduir aquest atemptat contra la llengua catalana. Nosaltres hem proposat i tornam a proposar avui que tornin a mirar les 12.000 al·legacions, que treballem

des del text alternatiu que hem presentat. Avui poden tenir un gest de grandesa, encara poden rectificar.

Mirin, la llengua és l'eix essencial i vertebrador de la identitat cultural d'un poble, i malgrat vostès, senyors del Partit Popular, serem molts els ciutadans que ens mantindrem fidels per sempre més al servei del nostre poble.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

S'obre qüestió incidental amb el conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el Partit Popular de les Illes Balears es va presentar a les eleccions autonòmiques del passat maig del 2011 amb un programa de govern extens i clar. Aquest programa electoral recollia el sentit i les demandes que molts de ciutadans ens feren arribar per diferents mitjans, ja sigui en el decurs de reunions i trobades, ja sigui en comissions de treball, etc., etc., tot aportant un conjunt de propostes moltes de les quals, com dic, varen ser recollides en el nostre programa de govern. En aquest sentit el programa de la nostra formació política aportava propostes i solucions a moltes d'aquestes demandes, i amb aquesta oferta de propostes i accions polítiques el Partit Popular de les Illes Balears va aconseguir una majoria absoluta mai vista fins aleshores a la nostra comunitat autònoma, una majoria absoluta que fa palès el suport que la nostra formació política rep per part de la ciutadania de les Illes.

Un dels principals objectius que té l'administració pública és atendre els ciutadans en les millors condicions d'eficàcia i eficiència, tot cercant un servei de qualitat, és a dir, atendre el ciutadà de la millor forma possible amb els mitjans disponibles. En aquest sentit una d'aquestes propostes que ens varen plantejar els ciutadans era la d'eliminar el requisit del català per accedir a la funció pública per tal que, a aquesta, hi puguin accedir les persones millor qualificades i preparades independentment que puguin acreditar un determinat nivell de coneixement del català.

La qüestió concreta, no ho vull negar, va néixer amb força durant l'anterior legislatura, quan el govern del pacte va instaurar l'obligatorietat de conèixer el català per accedir a l'ib-salut, cosa que va generar intensos debats i molta polèmica al respecte. I fruit d'açò i d'altres raons que ara mateix exposaré, el Partit Popular planteja aquesta modificació del bloc normatiu que afecta a l'accés a la funció pública, i ho feim amb el convenciment que ens dóna la reflexió, la força dels arguments, la convicció que ens dóna el suport dels nostres electors, i del suport, per suposat, obtingut en el nostre darrer congrés regional; i ho feim amb el convenciment i la força que ens dóna veure com determinats col·lectius fan ús de la demagògia, de la fúria, fins i tot de la violència, i de determinades accions que

petits grupuscles han duit fins a extrems que mai, mai, no s'haurien de justificar ni acceptar per part de ningú. I en aquest sentit la nostra formació política i aquest govern noten a faltar més contundència i manco tebiesa a l'hora de condemnar segons quines actuacions.

(*Aldarull*)

Tots vostès saben com hem fet front a tot açò: amb dignitat, des del convenciment de la necessitat d'impulsar aquesta mesura per millorar l'administració i adaptar-nos als temps, i sobretot amb respecte, amb molt de respecte al nou escenari jurídic que estan dibuixant els tribunals i a les expressions contràries o no coincidents que s'expressin, sempre de forma pacífica i democràtica.

Però aquest respecte que volem expressar una vegada més cap a aquell que no pensa com nosaltres no vol dir que puguem denunciar ni tolerar mentides ni manipulacions. No deixarem de repetir que no és cert que els ciutadans no es podran dirigir a l'administració en català, propi de les Illes Balears, si aquesta és la llengua de la qual vulguin fer ús; no és cert que anem contra el català, no és veritat que convertirem el castellà en l'únic idioma oficial per ser atès pels treballadors públics; no és cert que es vulgui arraconar el català propi de les Illes. Són falses tantes coses que s'han dit, senyores i senyors diputats, que ni m'estendré més en aquesta llista perquè el temps i l'esforç s'han de dedicar a l'objectiu real, no a l'imaginari, a acceptar la realitat d'una comunitat bilingüe, amb dues llengües cooficials, i a treballar per la no-discriminació lingüística. Defensem la llibertat d'ús de qualsevol de les dues nostres llengües oficials en qualsevol dels seus àmbits: socials, econòmics, culturals, administratius. Aquesta és la raó fonamental, la llibertat en l'ús que cada un pugui fer de la llengua.

Ha passat més d'un quart de segle des de l'aprovació de la Llei de normalització lingüística de l'any 1986. Es tractava llavors l'ús amb normalitat de la llengua pròpia d'aquestes illes, que certament necessitava un impuls a tots els seus àmbits. Els escenaris en els quals es va aprovar aquesta llei han canviat, han canviat els escenaris socials, de l'administració i els jurídic, i el català, sortosament, gaudeix avui de bona salut i una dinàmica d'ús generalitzat entre la població de la nostra comunitat autònoma.

Avui en dia no s'entén que el nivell D de català puntuï igual que un títol de capità de la marina mercant, o que durant l'anterior legislatura s'atorguessin els mateixos punts al nivell C de català que a un títol de doctorat per a l'ib-salut. I he posat només dos exemples, però n'hi ha molts més, suficients com per plantejar la necessitat de corregir amb racionalitat i estricta legalitat aquests excessos. Açò per parlar només de l'administració, perquè en altres àmbits les polítiques d'obligatorietat, de coacció fins i tot, al meu entendre han fet més mal que bé a l'ús normal del català a la nostra comunitat autònoma. Recordin, si no, el famós Pla de normalització lingüística aprovat per l'anterior govern, que preveia bonificacions i rebaixes fiscals, a més de subvencions, per a les empreses que exigissin català al seu personal. I anunciava sancions per als que no tramitessin la documentació en català o no redactessin les actes només, només en aquesta llengua. Recorden les misses? Tot un exemple d'açò que tant repeteixen, que no cal imposar.

No és aquest el model que nosaltres proposam, no és el model de la discriminació o el de la imposició el que defensa la nostra formació política. La lletra amb sang no entra. Vivim a una comunitat bilingüe i aquest fet social s'ha de tenir en compte. Ha de ser el convenciment, fer veure la necessitat d'estimar la llengua pròpia, d'emprar-la, d'usar-la, la línia que s'ha d'emprendre, convèncer abans que vèncer. Més enllà d'aquestes consideracions, de les decisions polítiques o d'altres que s'atribueixen exclusivament a la ideologia, els recordaré una cosa que segons sembla molts de vostès es neguen a acceptar, la justícia i els seus mandats legals. O ens oblidem de tot açò? Feim cas omís sobretot del que està emanant dels tribunals i de les seves sentències? Ens oblidem de la Constitució, norma suprema del nostre ordenament jurídic i base de la nostra democràcia? Jo pens que no.

Per començar, el nostre Estatut d'Autonomia es refereix expressament a l'article 14 al dret a accedir a l'administració pública en condicions d'igualtat i segons els principis constitucionals de mèrit i de capacitat. A més, en els darrers anys el Tribunal Constitucional en diverses sentències, especialment la 31/2010, de 28 de juny, ha establert el règim jurídic de les llengües oficials, confirmant i reiterant una anterior de l'any 86 per la qual, d'acord amb la Constitució, és oficial una llengua independentment de la seva realitat i pes com a fenomen social, quan és reconeguda pels poders públics com a mitjà de comunicació en i entre ells i en la seva relació amb els subjectes privats, amb plena validesa i efectes jurídics. El que implica que el castellà és mitjà de comunicació normal dels poders públics i davant d'ells en el conjunt de l'Estat espanyol. També en aquesta sentència s'estableix que la definició del català com a llengua pròpia no pot suposar un desequilibri del règim constitucional, de la cooficialitat de les dues llengües en perjudici del castellà. Si amb l'expressió "llengua pròpia" vol significar-se que el català és llengua peculiar o privativa de Catalunya, perquè ja saben que aquesta sentència mana d'aquesta comunitat, per contrast amb el castellà, llengua compartida per part de totes les autonomies, l'article 6.1 és inobjectable. Si d'açò per contra, es pretén deduir que únicament el català és llengua d'ús normal i preferent del poder públic, encara que sigui només de l'autonòmic, s'estaria contradient una de les característiques constitucionalment definidores de l'oficialitat lingüística.

A més cal recordar en aquest punt que l'alt tribunal deixa establert que l'administració no té cap dret a dirigir-se exclusivament als ciutadans en llengua catalana. Diu que són els ciutadans els que tenen el dret d'utilitzar tant el català com el castellà en la seva relació amb els poders públics. Una cosa que com sabem, no passa del tot actualment. La jurisprudència constitucional ha admès la qualificació del català com a llengua d'ús normal per les administracions, mentre no comporti imposició. La doctrina dels tribunals que indubtablement contemplam per procedir a la modificació de la Llei de funció pública, recorda bàsicament que els estatuts d'autonomia estan subordinats a la Constitució i que per aquest motiu estan jurídicament sotmesos a la Carta Magna. Així que l'administració no pot tenir preferència per una llengua. En definitiva, en comunitats com la nostra, és el ciutadà, el ciutadà, l'únic que pot triar en quina llengua cooficial ha de ser atès. Per açò l'article 43 del projecte de llei de modificació de la Llei de funció pública de l'any 2007 quedarà redactada així, "l'administració de la comunitat autònoma i de les entitats que integren l'administració instrumental, poden emprar el català i el castellà indistintament en les seves actuacions internes i en la relació entre ells. També ho podran fer indistintament en les comunicacions i les notificacions dirigides a persones físiques o jurídiques, sense perjudici del dret de les persones interessades a rebre resposta en la llengua cooficial utilitzada o la que sol·licitin".

D'altra banda l'article 44 indica que "en els procediments administratius tramitats per l'administració de la comunitat autònoma i les entitats que integren l'administració instrumental, es podran emprar indistintament el català i el castellà, sense perjudici del dret de les persones interessades a presentar escrits i documents, a fer manifestacions i si ho sol·liciten a rebre notificacions en la llengua oficial que desitgin". És més, assenjala aquest article, si no manifesten en quina llengua oficial volen rebre la resposta, s'ha d'entendre que opten per rebre-la en la que han utilitzat per dirigir-se a l'administració.

Els fonaments jurídics són tan extensos com contundents, però són només alguns dels motius per modificar la llei. Cal recordar que el mateix Estatut bàsic del treballador públic, d'àmbit estatal i obligatori, estableix que les comunitats autònomes amb llengües pròpies han de seleccionar treballadors degudament capacitats per atendre els ciutadans. I justament per açò, per no vulnerar aquest dret essencial, el canvi de normativa estableix un seguit d'excepcions en les quals sí 'haurà d'acreditar un determinat coneixement del català. Tots vostès saben, però mai no es refereixen a aquesta qüestió. Mai no han dit ni una paraula sobre tots aquells treballadors públics que continuaran tenint el requisit per accedir a la funció pública. Mai no els he sentit referir-se que per accedir i ocupar llocs de la funció pública docent, els mestres i professors, s'haurà d'acreditar nivell de català. Açò suposa quasi el 50% dels funcionaris que té actualment la nostra comunitat autònoma. Mutis total quan saben que per accedir i ocupar llocs del cos facultatiu superior a escola humanística i de centres socials, s'haurà d'acreditar nivell de català. Res sobre que per ocupar tots llocs que tinguin com a funció principal la informació i l'atenció al públic s'haurà d'acreditar nivell de català. I per descomptat, zero comentaris sobre que per ocupar qualsevol lloc que, atenant les característiques especials de les seves funcions, que es motivi que és imprescindible exigir un determinat

coneixement del català, s'haurà de fer constar en la relació de llocs de treball de l'administració convocant.

Saben què significa açò a la pràctica? Els posaré un exemple, si un ajuntament considera que tots els seus nous treballadors públics han de tenir nivell de català, ho pot fer determinant-ho així a la seva relació de llocs de treball, senzillament. Aquesta modificació de la llei, per molt que s'emprin els arguments de la intolerància, el radicalisme, la ignorància, l'extremisme ideològic, no arracona, no persegueix el català de les Illes, no menysprea la llengua pròpia, de cap manera, ans al contrari, la promou com correspon als poders públics, com es pot veure a la redacció de l'articulat.

No s'ha de tenir cap por que es compleixi el lliure dret d'elecció de la llengua dels ciutadans, acabar amb la prevalença, en definitiva, entre altres coses perquè no es poden obviar els dictàmens legals. I, si no, mirin el que ha dit fa menys d'un mes el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya a l'Ajuntament de Barcelona, per anul·lar fins a set punts del Reglament d'usos lingüístics del consistori, sobre l'article que fixa el català com a preferent que és inadmissible en la mesura que confirma el català com açò, com a llengua preferent. Aquesta sentència també avala que el dret de la preferència lingüística per ser atès ho decideixi el mateix administrat i que sigui l'administració la que s'adapti. Significa açò que rebutgem, desterrem, o prescindim del català? Tot el contrari, la seva implantació a l'administració no només ha de ser lògica -torn a dir-ho- d'una comunitat bilingüe, sinó que els nostres treballadors públics, en la seva immensa majoria, disposen d'acreditació dels diferents nivells. No és un pas enrere, és un pas endavant en justícia i en llibertat.

Només en els serveis generals de la comunitat autònoma, per no estendre'm en les dades i referir-me als que són directament de la meua competència, gairebé el 45% dels funcionaris disposen del nivell C, ara nivell C1, segons l'adaptació al marc europeu. Un altre 60% acredita el nivell superior, l'antic nivell D, i gairebé 650 disposen del certificat E de llenguatge administratiu. En definitiva, el català està absolutament normalitzat a l'administració pública, a l'administració autonòmica i els procediments interns prou depurats com per poder donar resposta a qualsevol petició o sol·licitud del ciutadà en aquesta llengua cooficial. També cal destacar que com a conseqüència de la implantació del decret que regula l'ensenyament de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, en els centres docents no universitaris, l'alumnat que acaba l'Educació Secundària Obligatòria o el batxillerat amb determinades hores en català, té l'homologació oportuna amb els certificats corresponents, per descomptat, adaptat al marc de referència per a l'avaluació de llengües modernes del Consell d'Europa. Aquesta població que per lògica és la que majoritàriament intentarà accedir a una ocupació pública en un futur, no tindrà absolutament cap problema per acreditar nivell en la seva posició. I açò no sé si ho obvien, o ho obliden, sempre puntuarà, sempre puntuarà tenir el català.

De fet, per poder atendre el dret d'opció lingüística de la ciutadania, com estableix la sentència del Tribunal Suprem de dia 8 de març del 99, que recull els criteris sobre les efectes de la cooficialitat, en el sentit que el coneixement de llengües pròpies cooficials es pot valorar com un mèrit no eliminadori, pot ser necessari imposar l'acreditació d'un determinat nivell de coneixement de la llengua pròpia, tal com preveu aquesta llei com un requisit del lloc, en el cas en què les funcions que s'hagin de desenvolupar o de relació directa amb el ciutadà així ho demanin. Per açò amb la modificació de la llei es recull expressament que l'acreditació dels diferents nivells de coneixement de la llengua catalana, seran mèrit de consideració necessària, d'acord amb el barem que s'estableixi en les bases del procés selectiu, en tots els procediments de selecció de cossos, escales, sots-escales, especialitats, categories de personal estatutari, no sanitari, o categories professionals, excepte per accedir als llocs en què s'exigeixi un nivell de català com un requisit, cas en què serà considerat mèrit l'acreditació dels nivells superiors als exigits. Igualment, l'acreditació dels diferents nivells de coneixement de llengua catalana serà mèrit de consideració necessària, d'acord amb el barem que s'estableixi en les bases de la convocatòria, en tots els procediments de provisió i ocupació del personal públic en relació amb tots els llocs en què no sigui requisit. També es considera mèrit l'acreditació de nivells superiors al que s'exigeixi com un requisit del lloc. És a dir, que sempre qualsevol opositor que compti amb un certificat o titulació de català, sempre tindrà més puntuació que l'altre que no la tengui.

Però no només açò, aquesta iniciativa també recull en una de les disposicions addicionals, que les administracions públiques de l'àmbit territorial de la comunitat autònoma i les entitats del sector públic instrumental que en depenguin, han de posar els mitjans necessaris per poder garantir l'atenció a la ciutadania en la llengua cooficial de les Illes Balears que se sol·liciti. I açò implica també una altra línia d'actuació que aquest canvi legal recull, que aquelles persones que no tinguin un determinat nivell de català, puguin formar-se o millorar en el coneixement d'aquesta llengua cooficial, amb la col·laboració de l'administració, mitjançant el foment dels cursos adequats. En aquesta tasca hi està involucrada l'Escola Balear d'Administració Pública, dissenyant els cursos de català necessaris i desplegant també un seguit de plans que permetin la formació en línia i contribueixin així a la necessària conciliació de la vida laboral i personal. Formar idò en el coneixement del català serà més fàcil i còmode que fins ara. Però com en tot, la formació, l'ampliació de coneixements és una opció personal. El que queda clar és que si un treballador públic vol o necessita més nivell per promocionar dins l'administració, aquesta modificació de la llei també ho contempla, sense imposicions i com a opció en l'exercici de les llibertats individuals.

Senyores i senyors diputats, les Illes Balears som una comunitat bilingüe, on de forma natural s'utilitzen sense cap problema les dues llengües oficials. Aquesta és la realitat, una altra cosa és que alguns vulguin veure rèdit en escenificar que no és així. El català propi de la nostra terra, amb les nostres modalitats insulars, és un valor que tots apreciam i que a tots ens correspon defensar. Per la seva banda, el bilingüisme és una riquesa cultural i emocional del tal magnitud que aquest govern no vol, ni pot defugir d'aquesta realitat. I tot açò sempre des de

la llibertat front la imposició, des de la tolerància davant la intransigència.

Totes les modificacions legislatives, no només la que avui aquí ens ocupa, dutes a terme per aquest Govern, s'emmarquen senzillament en la línia d'ampliació de drets dels nostres ciutadans. L'eliminació de l'acreditació d'un nivell de català per accedir a una ocupació pública, senyories, no és cap novetat, tenim l'exemple del País Valencià on no s'exigeix des de juny del 2010 o del País Basc que el 89 ja va establir que l'euskera seria considerat com a mèrit per incorporar-se a la funció pública. A Navarra tampoc no es considera requisit. I no només l'administració ha seguit funcionant, sinó que cap de les llengües cooficials en aquestes regions ha desaparegut, ni s'ha reduït a peça de museu, com algun diputat assegura que passarà amb el català.

Una cosa similar passa en la qüestió de la toponímia. És cert que es modifica l'article 14 de la Llei de normalització lingüística, per coherència amb la modificació del bloc normatiu que afecta l'ús de les llengües. Però una vegada més es fa amb el convenciment que oferir llibertat d'elecció és un gest, petit potser en aquest context, però norma pel que fa a les decisions que legítimament adoptin els representants municipals dels ciutadans. Aquests últims mesos hem sentit amb sorna, en la majoria dels casos, que el Govern vol castellanitzar els noms de les illes. De cap manera, senyors diputats, per quina raó un topònim consolidat i acceptat popularment en castellà, ha de ser considerat fora de la norma, al·legal, il·legal, és normal que en el cas de topònims en castellà consolidats i acceptats popularment quan s'escriu en castellà no siguin considerats legals en aquesta llengua? És normal? Per què no feim normal allò que és normal? No és una forma de discriminar, d'arraconar no fer-ho? El nou articulat exposa que els topònims han de ser en tot cas i primer de tot en català. El que plantejem és que cada ajuntament, dins la seva sobirania, pugui decidir si cooficialitza la forma catalana i la castellana pel que fa a la toponímia del seu municipi. Açò sí, es requereix un acord previ del ple i que finalment sigui el consell insular respectiu, amb l'assessorament de la Universitat, el que determini els noms oficials dels municipis, territoris, nuclis de població, vies de comunicació interurbanes, en general i topònims de la comunitat autònoma. És açò tan perillós? O bé no han llegit o una vegada més ho han passat per alt, perquè també diu la modificació que s'ha de donar preferència a la toponímia popular tradicional i als elements culturals autòctons.

Facem normal allò que és normal, senyores i senyors diputats. Un cop més una modificació que té a veure amb la llibertat d'elecció. I aquesta és la nostra intenció, aplicar el sentit comú, fer normal el que és normal enmig del carrer, promoure i defensar les nostres dues llengües oficials, defensar els drets d'uns i altres usuaris, en igualtat de condicions i allà on no hi siguin, actuar per tal que ningú no surti perjudicat quant a l'ús dels seus drets lingüístics. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Intervenció del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Gornés, jo crec que hem de posar les cartes clarament damunt la taula i explicar als ciutadans què és cada cosa. A partir d'aquesta nova norma, l'única llengua obligatòria en aquesta comunitat autònoma serà la llengua castellana, l'única llengua obligatòria serà la llengua castellana! És aquest un context d'igualtat jurídica, per tal de què la llibertat sigui possible? Però clar, la llibertat només és possible en un context d'igualtat. És aquesta igualtat una realitat on els ciutadans puguin actuar i elegir lliurement? I ens podem fiar d'aquest govern que és el Govern que diu als ciutadans que passin les factures a IB3 només en castellà o no cobriran? D'un govern que presenta un avantprojecte de llei general turística només en llengua castellana? D'un govern que projecte pel·lícules només en llengua castellana? D'un govern que a aquest diputat li respon en llengua castellana, i no només açò, tradueix la pregunta que li fa el diputat al castellà i li respon en castellà? On són els drets lingüístics dels ciutadans i d'aquest diputat, Sr. Gornés? On són?

(Alguns aplaudiments)

Ens parla de programa electoral. Miri, la darrera enquesta de la Direcció General de Política Lingüística, que per desgràcia ara ja no existeix, donava com a resultat que el 86,1% dels enquestats d'aquell estudi estava d'acord amb aquesta afirmació: "per fer feina a l'administració autònoma s'han de dominar les dues llengües oficials a la comunitat". Aquest percentatge és considerablement superior als que varen votar el Partit Popular a les darreres eleccions autonòmiques, aquesta manifestació silenciosa també hauria d'interessar al Partit Popular, perquè la democràcia de veritat no és la imposició de la majoria sobre una minoria, sinó que el Govern que té la majoria actuï d'acord amb l'interès general. I crec que més de 12.000 al·legacions haurien de fer pensar quina és l'interès general dels ciutadans d'aquestes illes.

Ens parla el Partit Popular que no està en contra del català. Mirin, dels 114 punts del seu programa electoral, l'única vegada que apareix la paraula "català", l'única vegada, per cert no he trobat el programa en català, diu "*queremos contar con los mejores profesionales, de manera que para el acceso a la administración pública, salvo en muy concretos ámbitos, el catalán no será un requisito, se valorará como mérito para la provisión de puestos de trabajo*". Enlloc es diu que es promourà, enlloc es diu que es protegirà, enlloc es diu que la llengua catalana és la llengua d'aquest país.

Ens parla de qualificació. Efectivament, el Partit Popular, aquest govern, ja va justificar la urgència parlamentària d'aquesta modificació de llei dient que el català era un obstacle, deia en concret que calia evitar que la falta d'acreditació oficial d'un determinat nivell de català fos, d'entrada, un obstacle per accedir a l'Administració. Amb aquesta nova norma canvien la lògica -la lògica- d'una llengua pròpia d'un país on hi ha una norma general que és que el català sigui obligatori com a llengua oficial sigui un requisit i estableix excepcions que

confirmaran, que confirmen la regla per evitar situacions innecessàries. Vostès, açò, ho capgiren. Ara la norma és que el català ja no serà obligatori, ja no serà necessari i l'excepció serà en aquells àmbits molt concrets on sí es demanarà requisit, atenció al públic, a l'ensenyament, ... Aquesta és la nova lògica que aplica el Partit Popular. Per al Partit Popular el català és un obstacle, per al nostre grup és una garantia per tenir una bona administració, uns bons professionals, una administració més propera als ciutadans.

Es parla de llibertat i d'obligacions. Sr. Bonet, la llengua que té més normes que obliguen als ciutadans és la llengua castellana, més de 500 lleis obliguen a l'ús de la llengua castellana. Açò és coacció? A açò, li diu vostè coacció? I és que l'obligatorietat no és el problema, és una conseqüència, li ho deia a la primera intervenció de l'oficialitat i en el nostre cas també, a més, d'una voluntat, la voluntat d'aquest poble de recuperar la llengua amb la normalitat, amb l'ús i el coneixement.

Referint-se, ja per acabar, a aquesta obligatorietat, senyors, el Decret Llei 5/2012 que vendrà a aquest parlament properament estableix a la disposició final tercera una obligació: les persones que vulguin formar part dels centres de professors de les Illes Balears han d'acreditar els coneixements d'una llengua estrangera equivalent al nivell B-2 del marc europeu comú de referència per a les llengües, que equival al nivell cinquè de l'escala -diguem- dels idiomes. És a dir, que sí que estableix obligatorietats quan interessa, però no per a la llengua pròpia del país. Aquesta és la postura i la posició d'aquest govern.

Només per acabar, parlem de toponímia. Vostès consideraran normal, el més normal del món, que a partir d'ara els topònims siguin en les dues llengües, en castellà i en català. L'únic topònim d'aquesta comunitat autònoma, l'únic que es podrà mantenir, perquè per llei, per llei orgànica així s'estableix, en la llengua catalana, només, serà el nom de la comunitat autònoma, Illes Balears no es podrà utilitzar amb aquesta doble forma, el que posa de manifest la il·lògica actitud, la il·lògica posició del Govern de les Illes Balears amb l'aplicació dels criteris de toponímia.

I en darrer lloc, era el lloc adequat parlar de toponímia en una llei de funció pública? Els ciutadans poden entendre que una llei de funció pública canviï els criteris de toponímia d'aquesta comunitat autònoma? És açò comprensible? És açò raonable? És aquesta la mesura més lògica i més transparent per aplicar, no només el sentit comú, sinó que també diria un criteri de diàleg social i de consens social? Jo diria que no.

En definitiva, la nova norma no hi ha cap dubte que trenca un consens, però a més a més buida de contingut una llei de normalització que la converteix en una llengua de simple gestió de llengües oficials i envia un missatge als ciutadans molt clar: a partir d'ara la llengua catalana, la llengua pròpia de les Illes Balears no serà una llengua necessària i només una llengua necessària és una llengua viva i una llengua que el país pot reconèixer no només com a pròpia, sinó a més a més com un valor que cal protegir i que cal promoure.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Una observació abans de començar, si un té la valentia de canviar un dels consens bàsics d'aquesta comunitat autònoma ha de tenir la valentia de pujar en aquesta tribuna i defensar-lo i el garant de la normalització lingüística tenir la valentia de ser en aquest plenari. Aquesta és la imatge d'aquest govern; enhorabona, Sr. Delgado, ha triomfat.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Gornés, ens ha fet una explicació de justificacions, però no una explicació política, una explicació política necessària de per què, per què duen a aprovació aquesta llei de funció pública, quin motiu polític hi ha, quina necessitat.

No sé si vostès viuen en aquesta terra, amb els sentiments de la gent de la nostra terra i viuen les preocupacions de la gent de la nostra terra, vostès creuen que en un moment de crisi econòmica com la que vivim on a la gent li preocupa l'atur, on a la gent li preocupa que aquest no fa res per reactivar l'economia, on a la gent li preocupa que estan tancant hospitals públics, on a la gent li preocupa que estan abarrotant l'educació pública, vostès, a més dels problemes que ja tenim, ens en duen un de nou? Per què? Per quin motiu? Expliqui'l, Sr. Gornés. No s'amagui rere justificacions i rere excuses. Expliqui la veritable realitat de per què el Partit Popular s'entesta a dur aquest debat sobre política lingüística, un debat que romp tots els consens que havíem treballat en aquesta comunitat autònoma fa 26 anys i ho fa d'aquesta forma gratuïta, creant crispació social, creant angoixa i separació i divisió entre els ciutadans d'aquesta terra que no s'ho mereixen. En aquests moments els ciutadans esperen una alçada política dels polítics, una alçada necessària, esperen del seu govern que pensi, pensi amb el cap i que no creï més problemes on no n'hi havia.

Miri, li ho he dit en la primera intervenció i li ho dic molt clar ara: per què fan això? Vostè ho justifica en un programa electoral. Miri, Sr. Gornés, això s'acaba molt aviat, on diu del seu programa electoral que apujaran els impostos? Llegeixi'm la pàgina d'aquesta cosa blava que tenen, no hi és enlloc, no és veritat?, i com que no hi és enlloc no ho faran? No, ja ho han fet. Per tant, no es justifiqui en programes electorals. Sigui capaç d'estar una mica per damunt d'això i sigui capaç d'escoltar la ciutadania i sigui capaç d'escoltar que hi ha 12.000 al·legacions en aquesta llei que vostès no han ni escoltat. Rompen un consens bàsic d'aquesta comunitat.

Jo em vaig seure amb el president del Govern perquè em va cridar al Consolat de la Mar i li vaig dir “tenim un problema, president” i em va dir “en parlarem”. Per què no ens han cridat des de llavors? Per què cap diàleg en aquesta qüestió?, perquè volen rompre el consens, perquè en el fons, sap què volen fer?, volen rompre la comunitat autònoma que vàrem crear junts... sí, sí, sí...

(Remor de veus)

...idò sí, perquè, sap què fan amb aquesta llei?, m'ha dit que jo he dit moltes falsedats, sap què fan amb aquesta llei?, i digui'm si no és veritat o no, digui'm si és veritat o no. Tenim una comunitat autònoma amb dues llengües oficials, una és la llengua pròpia d'aquesta comunitat autònoma, intenten defugir de la responsabilitat que té el poder públic, no ens agrada la llengua, que ha dit, no, no, no és que li agradi, és que està obligat per llei a protegir la llengua pròpia d'aquesta comunitat autònoma. Vostè només mira les sentències que li interessin i s'oblida de l'ordenament jurídic que l'obliga, a vostè, com a govern, a fer tot allò per normalitzar la llengua catalana perquè és la que està en condicions de discriminació.

Bé, idò, vostès davant aquest debat, què fan?, dues llengües oficials, una pròpia, tenen l'obligació de protegir la pròpia, oblidem això, diuen “volem igualtat”, “volem llibertat” ha dit vostè. Bé, idò, o jo som molt beneita o si igualtat és igualtat, el castellà ha de ser requisit a l'Administració pública, sí o no?

(S'escolten veus de fons que diuen: sí)

Sí. Si han de ser iguals, el català ha de ser requisit?

(S'escolten veus de fons que diuen: sí)

És tan obvi com això, és que és tan obvi com això i estan rompent aquest equilibri bàsic de la comunitat autònoma. Digui'm si és veritat o no que si un policia local, perquè modifica la Llei de policies locals, no té el requisit, l'obligació de saber català podrà no atendre en català un ciutadà de Bunyola, com jo li he dit. Digui'm si és veritat o no. Digui'm si és veritat o no que una persona major de 80 anys que tal vegada sempre ha parlat amb mallorquí i se'n va a Son Espases i ha d'explicar al seu metge quina malaltia té tindrà enormes dificultats perquè vostès lleven l'obligació al metge de saber i d'entendre català, és veritat o no és veritat això? Sí que és veritat, Sr. Gornés, i tant que és veritat!

I d'allò de la toponímia, no em contí una història. La toponímia és per castellanitzar els noms de les Illes Balears, per què ho fan si no? Per què ho fan? Per què creen aquesta crispació social? Per què? Per què duen a debat una qüestió que crea dificultats?

Vostès són molt irresponsables, molt, molt, extremadament, extremadament, duen un any de govern i no han après res. Tenen una majoria absoluta, efectivament, però això no els dóna llibertat de fer el que vulguin i contra el que vulguin. No entenen que la democràcia és molt més que això?, que la democràcia és saber escoltar?, que la democràcia és saber compartir? No entenen que aquesta comunitat autònoma està basada en consensos bàsics en temes d'insularitat i en temes de llengua catalana?, i tant que sí!

Que no entenen que estan posant en perill moltíssimes de coses? Per què? Per la caparrudesa d'aquest senyor, per la caparrudesa del president de les Illes Balears, que té una obsessió malaltissa contra el català i és una obsessió malaltissa que crea una crispació innecessària en aquesta comunitat autònoma i no al·legui sentències, Sr. Gornés, les sentències són contra l'estatut català, cap ni una contra l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears ni contra la Llei de normalització lingüística ni contra el nostre propi ordenament jurídic!, perquè digui'm un lloc, un article que digui, dins la nostra normativa, dins la nostra, d'aquesta comunitat, que el català és llengua preferent. Digui-me'n un. No hi és enlloc, no pot assimilar aquestes sentències en el nostre ordenament jurídic i vostè ho sap! Vostè el que fa és fer el castellà llengua preferent dins l'Administració pública i per això podria tenir alguna sentència que li caigui, Sr. Gornés. Sí, i tant!, i tant que sí, vostè està llevant la igualtat de condicions per fer preferent la llengua castellana, i això, ho voldrà veure o no, està rompent tots els consensos bàsics.

Jo els deman una cosa: responsabilitat, responsabilitat. Som en un moment molt difícil, la ciutadania ens demana una mica més a tots nosaltres. Jo els deman que aturin aquest atemptat, que retirin aquesta llei. Asseguem-nos, expliquin-nos quins problemes concrets tenen, parlem, dialoguem, però no rompim els consensos bàsics que ens han fet servir com a poble.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats... per contestar algunes de les qüestions que han plantejat els portaveus que m'han precedit en la paraula.

Miri, he de confessar que a vegades encara continuo sorprès, després d'una llarga vida parlamentària en aquesta casa, d'escoltar algunes afirmacions, sobretot perquè com que duc alguns anys en aquesta cambra els he conegut, fa setze anys que els conec, fa setze anys que escolto els seus discursos i vostès tenen com a característica dir una cosa i fer-ne una altra.

Entenc que la Sra. Armengol se sorprengui que la nostra formació política vulgui complir el seu programa electoral, ho entenc perquè en els dos pactes anteriors vostès han estat incapaçs de...

(Petit aldarull)

...desenvolupar el seu programa electoral en moltes de les mesures que deien.

Quan dic que vostès defensen plantejaments aquí des de la tribuna i després en fan uns altres, basta fer una petita recerca per internet i un se'n adona de la incoherència que hi ha darrere de les seves afirmacions. Del que ens han acusat fins ara, a aquest govern, res no és comparable amb alguns titulars que ens deixa aquesta recerca ràpida i fàcil que pot fer qualsevol a través d'internet.

Se'n recorden vostès d'aquelles professores que es varen veure obligades a deixar un institut per les pressions a què els van sotmetre per fer classes en castellà?, una d'elles era precisament professora de llengua castellana. Hi ha dues denúncies penals interposades. 218 treballadors, el 44% del total, es queden fora de l'Institut Mallorquí d'Afers Socials pel requisit del català. L'any 2009, en les últimes oposicions del Govern, l'augment del requisit del nivell B al C fa que el 72% dels presentats suspengui l'examen. El 2010 el Consell Insular de Mallorca es planteja vetar els contractes públics amb empreses que no utilitzin el català -el seu consell-, però per surrealista aquest: llicenciades en biologia, en farmàcia, en ciències químiques ocupen places de professores de perruqueria en centres de formació professional, senzillament perquè són professionals en la matèria, eh?, les perruqueres no tenien el nivell C per fer classe en l'ensenyament públic i col·loquen vostès aquest personal, però per exemples..., per exemples...

(Remor de veus i petit aldarull)

...per exemples, quan el pacte en el Consell Insular de Mallorca va concedir la plaça de director gerent de l'Agència de...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

...estic posant exemples de les incoherències que... concedeix la plaça de director gerent de l'Agència de Protecció de la Legalitat Urbanística de Mallorca a un funcionari de la Diputació de Barcelona que no té el nivell C, sinó el B. La Sra. Dubón, consellera del PSOE, argumenta que és un lloc de treball eminentment tècnic i l'exigència del nivell C podria dificultar trobar la persona adient. Més endavant, el Sr. Lladó d'Esquerra Republicana demana que s'exigeixi el nivell C, finalment res de res.

Un altre, el PSM se salta l'exigència del català a les oposicions de Serveis Ferroviaris de Mallorca, treuen 93 places a concurs sense obligatorietat d'acreditar el nivell de català. Això beneficia alguns càrrecs que no el tenen i que ocupen les places com a interins, justament just abans de les eleccions.

És a dir, Sra. Armengol i Sr. Martí, les incoherències les tenen vostès. La societat balear és bilingüe, eh?, és bilingüe, mentre que l'Administració només utilitza avui en dia una única llengua, una única llengua empra, i nosaltres volem fer normal el que és normal, poca confiança tenen després de 25 anys, poca confiança tenen del procés normalitzador que hi ha hagut en aquesta terra que ara amb l'aprovació d'aquesta norma de cop i volta els funcionaris que han estat fent feina en català de cop i volta canviïn al castellà. Troba que és normal açò? Troba que és de sentir comú? No.

El nou context social, el nou marc jurídic, jurisprudencial du cap a reconduir el coneixement de la llengua catalana en els termes originaris de l'Estatut d'Autonomia. És a dir, cap al mèrit preferent, cap aquí anam, per açò s'elimina com a requisit exclouent en els processos selectius d'accés a la funció pública i d'ocupació de llocs de feina.

El dret d'opció lingüística és del ciutadà, li ho he dit abans, és del ciutadà, ho diu la jurisprudència i aquest dret d'opció és el que contempla precisament l'article 14.3 del nostre Estatut d'Autonomia.

L'oposició en les darreres setmanes, en els darrers mesos, en el meu entendre ha fet una tasca bastant irresponsable intentant incendiar alguns sectors del carrer, fent una pressió que moltes vegades ha estat a punt de desbordar-se, a punt d'haver-hi una desgràcia. És irresponsable posar fillets de quatre anys davant la barrera d'una manifestació, què saben els fillets de quatre anys de política?, què saben els fillets de quatre anys de llengua?

(Alguns aplaudiments i aldarull)

Aquí ningú no arracona el català, aquí equiparam les llengües oficials a la nostra comunitat autònoma. Vostès volen exclusió, vostès volen exclusió, nosaltres volem integració. No confonguin per tant el consens amb el silenci. No confongui el consens fins i tot amb la por a ser assenyalat amb el dit, que açò és el que vostès fan, açò és el que vostès han fet avui aquí, ens assenyalen amb el dit recordant antigues polítiques. Què és açò de dir-nos etnocides?, què és açò?, és molt fort, Sra. Diputada!

(Alguns aplaudiments)

I l'altre recurs fàcil és dir-nos ignorants, quan un no hi està d'acord, "ets un ignorant", això és un recurs de pes, eh?, de pes, amb respecte cap a l'adversari polític que pensa una altra cosa, açò és un recurs potent.

Continuarem lluitant, Sra. Diputada, per la nostra llengua, és clar que sí, per conservar les varietats, per conservar els nostres dialectes davant la uniformitat i davant l'homogeneïtzació que els fa desaparèixer. Continuarem lluitant en aquest sentit. Sí, sí, sí, encara que els faci mal.

Miri, és cert que aquesta norma elimina el requisit d'accés a la funció pública, però hi ha escenaris idèntics als quals ha passat açò i no ha suposat absolutament cap drama!, tenen vostès l'exemple de la Universitat, no es demana el requisit per accedir a la docència universitària, hi ha algun drama per açò? Surten manco preparats els nostres joves i els nostres alumnes, els nostres estudiants? Suposa algun impediment? No, i és la Universitat la que al·lega precisament contra el que ella mateixa promou, una altra incoherència al meu entendre.

Respecte de la toponímia, miri, no es traduiran els noms, no es traduiran, és aplicar el sentit comú. Aquells noms en castellà que estiguin arrelats, que siguin populars, d'ús extens popular, per què hem de dir que són anoficials o no oficials o il·legals?, crec que és una injustícia, quan un escriu un text en castellà ha de poder escriure, si el nom, el topònim està arrelat en castellà ha de poder escriure en castellà aquest nom! Per què hem d'arraconar una possibilitat? Per què? Crec que és absolutament injust. S'ha d'aplicar el sentit comú i es modifica -vostè ho sap, ho he dit per activa i per passiva- perquè modifiquem el bloc normatiu, les diferents lleis que afecten aquesta qüestió.

Tota aquesta situació té un origen al meu entendre, dir, com he dit abans, i exigir una cosa i practicar exactament el contrari, i tenen també un final, senyores i senyors diputats, una discriminació que contradiu, al nostre entendre, els preceptes constitucionals. Aquestes situacions també tenen només una solució, ser coherents amb el discurs i amb les accions, amb el que es predica i amb el que s'aplica, el remei es diu sentit comú, aplicant amb respecte la Constitució, l'Estatut d'Autonomia, als tribunals, a la nostra societat, als empleats públics i, per descomptat, a les nostres dues llengües oficials la conselleria que presideixo ha impulsat aquesta modificació de la Llei de la funció pública.

Quan vaig prendre possessió del càrrec de conseller, ben igual que tots vostès, vaig prometre complir i fer complir la Constitució i l'Estatut d'Autonomia i avui estic orgullós de donar compliment a aquesta promesa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Intervenció del torn en contra de les esmenes, per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Fernando Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Després d'haver escoltat amb molt d'interès el debat entre els grups de l'oposició i el conseller d'Administracions Públiques el qual ha obert torn incidental, em toca exposar els motius pels quals el Grup Parlamentari Popular rebutjarà les dues esmenes a la totalitat presentades pel Grup Parlamentari Socialista i el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista-Més per Menorca.

Primer de tot vull agrair les explicacions donades per part del Govern de les Illes Balears i donar-li tot el nostre suport, tant a la sessió d'avui com també durant tota la tramitació parlamentària, a fi que la nova Llei de funció pública sigui una realitat el més aviat possible, tal com ens ha demanat de manera clara la nostra societat. Nosaltres pensam que l'aprovació d'aquesta llei és necessària per moltes raons, però entre totes elles n'hi ha una que suposa l'argument més important i fonamental de la mesura que començam a prendre el dia d'avui, i és que el passat 22 de maig el Partit Popular es presentà a les eleccions autonòmiques i municipals amb un programa electoral el qual, de manera clara i explícita, recollia: "Volem tenir els millors professionals, de manera que per a l'accés a l'administració pública, excepte en àmbits concrets, el català no serà un requisit, es valorarà com a mèrit per a la provisió de llocs de feina".

Els ciutadans de les Illes Balears en aquella jornada electoral ens donaven el suport més contundent que mai no havíem obtingut la nostra formació política, 194.680 persones ens donaven la seva confiança i ens atorgaven 35 escons per poder formar un govern responsable i amb seny, que pogués acomplir els compromisos adquirits amb tota la ciutadania. Això és, ni més ni manco, el que feim avui, acomplir un dels compromisos que figuren en el nostre programa electoral i que suposa el funcionament normal de qualsevol sistema polític democràtic: fer i executar les polítiques que els ciutadans han triat.

A un estat democràtic i de dret mai no es poden consentir agressions i atacs com el que pretén distorsionar la voluntat sobirana dels nostres ciutadans, expressada a través de les urnes; per això vull condemnar fermament l'atac sistemàtic i violent, i també organitzat, per part d'una minoria radical, no representativa a les nostres illes, en contra del president del Govern de les Illes Balears que ha estat triat democràticament pel nostre poble i al qual s'ha atacat pel simple fet d'haver complert els seus compromisos electorals. I lamentar el que és més preocupant encara, que l'oposició d'aquestes illes no hagi volgut consensuar una declaració institucional per condemnar expressament i sense paliatius les persecucions i les agressions amb les qual es pretenia, de manera frustrada, ...

(Alguns aplaudiments)

... interferir en el dia a dia de la nostra formació política que, aleshores, es trobava a un procés precongressual, d'aquell congrés aquesta idea, aquesta iniciativa ha sortit més forta i amb raonament i més fonament que mai. I el funcionament normal de les institucions públiques també ha d'estar garantit, i no va ser així quan vostès no condemnin l'ocupació vergonyosa i violenta de la Conselleria d'Educació, que també nosaltres els vàrem demanar una condemna ferma.

Senyors diputats, el Partit Popular no ha enganat ningú, ni els destinataris del dret de sufragi universal directe, que són els ciutadans, ni els del dret de sufragi passiu, que som tots els que ens vàrem presentar a les eleccions baix les sigles del Partit Popular, ja que establírem negre damunt blanc i davant tota la ciutadania el compromís inequívoc que el català seria un mèrit i no un requisit per accedir a la funció pública, si la nostra formació arribava al Govern de la comunitat autònoma, i com així ha estat, el Govern del Partit Popular ha actuat en conseqüència.

Però no em vull centrar únicament en l'argument del compromís social, sinó que vull destacar altres arguments importants que fonamenten jurídicament i políticament la decisió que som a prop d'aprovar. Com saben vostès, l'article 4 de l'Estatut d'Autonomia diu -jo, de vegades, no sé si llegim el mateix Estatut d'Autonomia, però en fi- "La llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, ha de tenir, juntament amb la castellana, el caràcter de llengua oficial. Tots tenen dret de conèixer-la i d'utilitzar-la, sense que ningú no pugui ser discriminat per causa de l'idioma". És a dir, ha de tenir, juntament amb la castellana, el caràcter de llengua oficial, i ningú no pot ser discriminat per causa de l'idioma.

Així mateix, l'article 14 estableix el dret que tenen els ciutadans a accedir a la funció pública en condicions d'igualtat.

Si bé és cert que la redacció d'aquests dos articles no va ser modificada l'any 2007, també ho és que han de ser interpretats segons el nou règim jurídic establert com a conseqüència d'un conjunt de sentències, ja esmentades, que ens obliguen a fer una altra lectura pel que fa a les llengües oficials de la nostra comunitat autònoma, com és el cas de l'esmentada sentència 31/2010, del Tribunal Constitucional, sobre l'Estatut de Catalunya, la qual, en els seus fonaments jurídics, estableix: primer, que la definició del català, com a llengua pròpia, no pot suposar un desequilibri en el règim de cooficialitat d'ambdues llengües en perjudici del castellà i segon, respecte de l'ús normal d'una llengua -diu l'alt Tribunal- que la normalitat és diferent de la preferència. Per tant, ja que aquesta implica la primacia d'una llengua per damunt d'una altra en el territori, imposant un ús prioritari d'una en perjudici de l'equilibri inexcusable entre dues llengües oficials, i que, en cap cas, poden tenir un tracte privilegiat.

Amb aquest nou règim jurídic establert, amb el qual hem de fer una nova interpretació dels articles 4 i 14 de l'Estatut d'Autonomia, estam obligats a presentar les modificacions normatives necessàries per garantir el dret dels ciutadans a accedir a la funció pública en condicions d'igualtat i sense que ningú no pugui ser discriminat per raó de l'idioma. I això és allò que està fent el Govern amb la presentació, en el Parlament de les Illes Balears, del projecte de llei de funció pública, amb el qual es pretén l'accés a l'administració pública de les persones més qualificades i que superin les proves amb més nivell, sense que la falta d'una acreditació oficial d'un determinat nivell de català sigui un obstacle per accedir-hi. És a dir que el català no serà a partir d'ara un requisit per accedir a la funció pública sinó un mèrit que puntuarà tant per accedir com a treballador de l'administració com per participar en trasllats o promocions internes dels funcionaris.

El que bàsicament feim és premiar i incentivar el coneixement de la nostra llengua pròpia; és a dir, contribuir al procés de normalització, no des de l'obstacle, no des de la imposició, l'obligació o la prohibició, com es feia fins ara, sinó des de les polítiques en positiu que reconeixin i estimulin el coneixement de la nostra llengua; donant més puntuació per accedir a l'administració pública a aquell que acrediti el seu coneixement. Un canvi de prisma que ben segur tindrà uns efectes més estimulants, ja que la llengua deixarà de ser un problema per a la feina a les institucions i passarà a ser un element atractiu amb el qual es podrà tenir més puntuació.

Senyores diputades, senyors diputats, el que ens demana la ciutadania als responsables polítics és prendre mesures amb seny i posar fi a situacions absurdes en què es complica o impossibilita molts de ciutadans a poder fer feina a les administracions públiques; casos particulars, amb noms i llinatges de persones d'aquí, de les nostres illes, catalanoparlants que amb la qualificació necessària per fer feina com a personal sanitari o dels serveis socials o de qualsevol dels serveis que presta l'administració pública, no hi podia accedir perquè no tenia el títol que acreditava el nivell de català corresponent; persones de molts pobles que únicament xerren a ca seva mallorquí, o rallen menorquí o parlen eivissenc i que han estudiat la nostra llengua a les escoles i als instituts de les nostres illes, em permetran que afirmi que allò que no era normal és que es posàs impediment a totes aquestes persones.

Com també hem de posar fi a l'absurd que suposa el fet que es valori més el reconeixement d'un certificat de català per damunt d'un doctorat, màster, grau, llicenciatura o qualsevol titulació universitària que són les vertaderament importants per rebre un servei de qualitat i excel·lència. Per cert, aquest extrem també clarament reflectit en el nostre programa electoral.

D'altra banda, la realitat sociolingüística de les Illes Balears no té res a veure avui amb la que ens trobàvem els anys vuitanta, avui el coneixement de la llengua està més que garantit amb un sistema educatiu amb el qual podem tenir per segur el perfecte coneixement de les dues llengües oficials. El nostre sistema educatiu garanteix les mateixes hores de llengua castellana com de catalana, garanteix que els nostres alumnes tinguin un domini per igual de les dues llengües oficials, són assignatures instrumentals. Per això té sentit que avui deixi de ser necessària l'acreditació del coneixement del català, igual que no és necessari, per molt que vostè ho digui, Sra. Armengol, l'acreditació del coneixement de llengua castellana, perquè jo no conec ningú que hagi hagut d'aportar un certificat que coneix el castellà, no sé si vostè el coneix.

No som l'única comunitat autònoma bilingüe que vulgui aprovar una llei de funció pública per regular aquesta qüestió, a la Comunitat Valenciana, com bé ha dit el conseller, el valencià no és requisit; tampoc no ho és al País Basc; tampoc no ho és a la Comunitat Foral Navarra, no és requisit llevat de les excepcions que es determinin expressament. Per tant, la nostra comunitat no fa res estrany amb l'aprovació d'aquesta llei de funció pública, ja que, com veim, altres comunitats també tenen un règim jurídic similar.

És respectuós amb el principi d'igualtat, regulat a l'article 14 de la Constitució Espanyola, el fet que una persona que ve d'una altra regió d'Espanya no pugui fer feina a la comunitat autònoma de les Illes Balears pel fet que no coneix la llengua catalana? Però si tenim una llengua oficial compartida que és la castellana! Per què ens complicam la vida? És de rebut que els bons professionals que puguin venir de fora, per donar un servei de qualitat a les nostres illes, es trobin amb una administració pública que els rep amb una portada a la cara? Jo sé que aquí dins hi ha polítics que pensen que sí és de rebut, i ho sé perquè ells mateixos, a la Comissió d'Assumptes Institucionals em varen dir: el que no sàpiga català que no vengui. Idò, nosaltres no pensam així.

I jo em deman, no seria més positiu per a tots obrir les portes de la nostra administració a aquestes persones nouvingudes i animar-les posteriorment perquè coneguin la nostra llengua, no seria això més positiu? Ells mateixos se'n temerien que el reconeixement de la llengua catalana com a mèrit seria un incentiu dins la seva carrera professional, crec que aquesta és la via.

D'altra banda, no podem negar el dret dels ciutadans a ser atesos en la llengua que ells triïn, per això la Llei de funció pública preveu una sèrie d'excepcions amb les quals es pretén que per ocupar tots aquells llocs que tinguin com a funció principal la informació, l'atenció al públic, s'acrediti el nivell B2 de català, entre d'altres casos, com ha dit el conseller, la docència, assessors lingüístics, etc. I amb això es desmenteixen les acusacions falses i flagrants i aquelles acusacions malintencionades de l'oposició quan afirma que no es respectarà el dret de les persones a ser ateses en la seva llengua. I és que hem de lamentar l'actitud demagògica de l'esquerra que ha plantejat amb un oportunisme barroer aquest debat, com si fossin ells els únics defensors de la nostra llengua.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

I han mentit reiteradament, manipulant la realitat política, per poder fer partidisme de la més baixa qualitat a qualsevol preu. No tot val, senyors de l'oposició, ho han fet amb falta de responsabilitat, sense tenir por a les conseqüències socials que se'n podien derivar i han callat sospitosament quan la nostra gent ha estat atacada i insultada per defensar les seves idees i per complir els seus compromisos. I menteixen deliberadament quan els únics que posen en perill el consens lingüístic són els responsables d'una sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears que va condemnar el pacte d'esquerres per incomplir flagrantment amb el nostre model lingüístic. Qui és qui incompleix?

(Alguns aplaudiments)

Ens han acusat de trencar el consens lingüístic i de derogar la Llei de normalització lingüística i això és fals; el que fa el Govern és adaptar vuit articles de la llei que fan referència a l'administració pública i que han d'estar amb plena sintonia amb la nova llei de funció pública per no tenir normes jurídiques contradictòries dins el nostre ordenament jurídic. Es tracta de mantenir la coherència jurídica de tot el bloc normatiu que regula aquesta qüestió i allò que s'ha fet ha estat copiar literalment els apartats que integren l'article 4 de l'Estatut d'Autonomia, aquell que vostès mateixos avui han vengut aquí i han invocat, el qual estableix la igualtat plena de les dues llengües oficials, també els apartats que fan referència a l'administració pública. Qui pot estar en contra d'això?

La realitat és que allò que vos molesta és que nosaltres som un partit gran, que aglutina moltes persones i sensibilitats, perquè som el centre polític -sí, senyors diputats-, som el centre polític d'aquestes illes...

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

... i això vos fa una malada, sí, senyors i senyores diputats, som el centre polític; representam l'equilibri, la moderació, la pluralitat, la llibertat d'expressió i de llengües, i per això la ciutadania ens dóna la seva confiança, perquè la gent està cansada dels debats estèrils i de les realitats ortopèdiques a què ens ha dut sempre l'esquerra.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

La gent vol unes administracions públiques que reflecteixin la realitat de la nostra societat, una societat bilingüe, plural i lliure, una societat oberta i hospitalària que sempre ha respectat tothom però que ha defensat de valent les seves arrels i la seva cultura. Una societat que ens ha donat el seu suport a nosaltres, perquè som un partit que representa els valors d'un regionalisme integrador, ...

(Remor de veus)

... que sap posar en valor les particularitats de la nostra societat, però dins el conjunt d'un projecte comú a tots, que és Espanya. Un partit que com més diversitat té més gran es fa, un partit que ha fet pel reconeixement i l'impuls de les nostres modalitats lingüístiques, vàrem ser nosaltres els impulsors del mallorquí, del menorquí, de l'eivissenc i formenterenc i que vàrem aconseguir materialitzar entre tots mitjançant l'article 35 de l'Estatut d'Autonomia, el qual regulava, per primera vegada, que seran objecte d'estudi i d'especial protecció; va ser el Partit Popular l'impulsor. A nosaltres no ens poden donar lliçons de res ni ens poden acusar de voler atacar la nostra llengua, simplement perquè és mentida; no poden acusar un partit que pretén que el coneixement de la llengua pròpia sigui un estímul i que deixi de ser un problema, un obstacle amb el qual es dificulta la convivència a les nostres illes.

Nosaltres estimam més, si hi cap, la llengua que vostès, vostès no tenen exclusivitat de res, no se si s'han adonat. Estam ben convençuts del que som a punt de fer, perquè som un partit que defensa la seva pròpia identitat.

Senyors de l'oposició, deixin la seva hipocresia i el seu oportunisme polític, siguin respectuosos amb els que discrepen de vostès. I per favor, no s'aprofitin amb aquest discurs fàcil d'una situació política que de vegades no ha estat fàcil, mai no és fàcil haver d'aguantar crítiques per part de persones radicals que no representen ningú, per això crec que vostès no s'han de posar al mateix nivell, els fan un flac favor.

Sr. Conseller d'Administracions Públiques, té tot el nostre suport, endavant amb aquesta proposta i enhorabona. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. La veritat és que després de sentir tantes afirmacions referides a la radicalitat, a la violència, l'ortopèdia i altres coses, és difícil un centrar-se. En qualsevol cas, jo sí que he de començar per una referència, jo no sé si aquesta referència venia cap a la meua persona, però de què algú hagi dit que qui no aprengui català que no vengui, però en qualsevol cas si és aquesta referència, em sembla lamentable i des del meu punt de vista pens que és absolutament una mentida. El professional que vengui, el professional que s'instal·li a les Illes Balears, el professional que vulgui fer feina a l'administració de les Illes Balears hauria, haurà -hauria, lamentablement-, d'aprendre la llengua d'aquesta terra, com lògic és també que se li demani que aprengui la llengua castellana.

Si se suprimeix el coneixement de la llengua oficial, la pròpia, perquè d'aquesta manera no es posaran obstacles a les persones més ben qualificades, segons l'argument del Partit Popular, el Govern del Partit Popular hauria també de ser coherent i no discriminar a tots els altres europeus, altament qualificats, que vulguin accedir a la funció pública de les Illes Balears.

Si feim valer el principi de lliure circulació *in extremis* haurem de resoldre el fet que europeus altament qualificats, fins i tot que resideixen a les Illes, es veuen exclosos de l'accés a la funció pública pel fet de no conèixer el castellà. Per què no se suprimeix aquest requisit? Li deman al Partit Popular, i se'ns dirà, no, açò no, el castellà és la llengua oficial de tots els espanyols i tots els funcionaris tenen l'obligació de conèixer-la. Clar que sí, és obvi. Per què no s'aplica açò, idò, a la llengua del país, a la llengua catalana que també és oficial? El català, no és la llengua oficial de tots els illencs? O és una llengua de segona tot i ser la llengua del país, de la terra?

El Partit Popular lògicament fa demagogia volent confondre la gent entre el que ha de ser la norma i el que han de ser excepcions. És evident que la norma en un país normal ha de ser que la llengua pròpia sigui utilitzada, sigui promoguda, sigui defensada i sigui considerada com a llengua oficial i utilitzada com a tal en tots els àmbits. Una altra cosa és que s'estableixin mesures per tal d'evitar situacions innecessàries i s'estableixin excepcions en aquest sentit, però excepcions que confirmen la

norma, la norma que diu que la llengua oficial, la llengua pròpia és la llengua d'ús normal. El normal en un país normal hauria de ser que la llengua és estimada, és protegida, és promoguda, és utilitzada i és també una llengua d'ús obligatori per part de l'administració.

L'origen, al qual feia referència anteriorment el conseller, jo crec que és un altre per part del Partit Popular. El Partit Popular no ha assumit encara que el català és la llengua pròpia d'aquestes illes, i això no ho pot assumir, voldria que aquestes illes tenguessin dues llengües pròpies, la llengua catalana i la llengua castellana. I no ho pot assumir. Aquest és el rerafons que li costa molt verbalitzar, però que darrera alguns sí que expliquen i sí que posen de manifest.

Miri, amb aquesta norma el que és cert és que es trenca el consens, es trenca un model lingüístic que havia funcionat perfectament si l'ús subjectiu era el de normalitzar i recuperar l'ús de la llengua catalana. Buida de contingut absolutament una llei, la Llei de normalització, per fer-la una llei purament de gestió, d'oficialitat i envia, com deia, el pitjor missatge que pot fer un govern a la seva ciutadania respecte de l'ús d'una llengua, de la llengua oficial, aquesta a partir d'ara, la nostra, la llengua catalana no serà necessària, serà una llengua prescindible.

Fa la impressió en aquest sentit que l'única preocupació del Partit Popular, del Govern d'aquestes illes, és recuperar la situació anterior a 1986, i aquesta era una situació de preeminència de la llengua castellana a l'administració. Jo crec que quan parla, en aquest sentit, de la nova situació fa referència a una situació a la qual tots pensàvem que no hi havíem de tornar. És més, algunes expressions ens durien fins i tot a pensar més enllà, hi ha una circular de 1940, una circular *del uso del idioma español por los funcionarios* que deia, *todos los funcionarios que en acto de servicio se expresen en otro idioma que no sea el oficial del Estado quedarán ipso facto destituidos sin ulterior recurso*. Fa la impressió pel to que utilitza el Partit Popular que ens vol no només situar a abans de 1986 sinó molt abans i en una situació de menyspreu i de marginació absoluta a la llengua del país.

Per acabar, Sr. Pastor, jo diria que no està tot sol, i no ho dic pels diputats d'aquesta banda que són a l'oposició, sinó pels diputats del Partit Popular que a l'entrada del Parlament o al carrer pensen i diuen el mateix que vostè, encara que després aquí facin una altra cosa. Què passaria si els diputats del Partit Popular no votessin per disciplina de vot i sí a consciència, allò que pensen i diuen a peu de carrer? I encara més, li diria -aquesta és la pregunta-, on és la voluntat popular expressada a les urnes, en el programa electoral amb la seva classe dirigent del Partit Popular o en tots i cada un dels diputats del Partit Popular i en allò que diuen i parlen amb els ciutadans cada dia en el carrer? Deix la pregunta, on és realment la voluntat popular? Com s'expressa a través d'aquests diputats aquesta voluntat popular? Vostès creuen realment que la voluntat popular és que la llengua catalana sigui una altra vegada abans de 1986 una llengua marginada, una llengua que deixa de ser, de no ser obligatòria a l'administració i, per tant, no és una llengua d'ús habitual a l'administració? Aquesta és la situació que vostès creuen que volen els ciutadans? Realment ho creuen?

Jo l'únic que els puc dir és que alguns dels diputats del Partit Popular no diuen açò a peu de carrer. Votaran aquí el que vostès vulguin, però a peu de carrer no diuen açò. Crec que la legitimitat dels ciutadans, la voluntat dels ciutadans s'expressa, avui, a través dels vots dels diputats del Partit Popular. Esperem, per tant, que sigui consegüent i sigui respectuosa amb la voluntat dels ciutadans.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, seguim amb la tristesa i amb la indignació perquè cap motiu no ha donat el Grup Popular que justifiqui la presentació d'aquesta llei, cap motiu polític, cap ni un. Si realment necessitam una llei de funció pública fem una llei de funció pública. Nosaltres li hem presentat una esmena amb text alternatiu sobre la problemàtica real que tenen els funcionaris de la comunitat autònoma, ni n'han parlat, perquè no es tractava de fer una llei de funció pública, es tractava de canviar l'administració autonòmica, de fer dues vies per a l'administrat, una prioritària per als que es vulguin adreçar en llengua castellana a l'administració i una altra minoritària. Es tractava d'això, Sr. Rubio, es tractava d'això.

Per tant, tristesa i indignació perquè el Partit Popular romp un dels consensos bàsics d'aquesta comunitat autònoma que ens ha donat, entre altres coses, pau social, i el romp d'aquesta manera, per imposició; perquè vostès em parlen de llibertat, i això sí que és curiós, llibertat, definit tot en base a la llibertat, bé doncs, posen per damunt de la llibertat d'un ciutadà que vol viure en català, posen per damunt, el dret d'un opositor a l'administració pública. Què té més valor, l'opositor a la funció pública o el ciutadà d'aquesta terra que vol dirigir-se i ser atès en català a la seva administració pública? Què té més valor? Per a nosaltres, el dret del ciutadà que, a més, és el a què l'obliga l'Estatut d'Autonomia, la Constitució i la pròpia llei de normalització lingüística.

Vostès em diuen que duen la llibertat, i jo els dic que vostès retiren la llibertat que hi havia en aquesta terra. Fins ara, fins a dia d'avui, si vostè volia parlar en castellà a un policia local no hi havia problema, el policia local li contestava en castellà i l'entenia. Si jo li volia parlar en català, no hi havia problema, el policia m'entenia i em contestava en català. Vostès acaben amb això, vostès acaben amb això. Abans hi havia llibertat, tu elegies amb quina llengua et volies adreçar a l'administració pública, al policia, al metge i a tants de funcionaris. Vostès acaben amb la llibertat d'elecció dels ciutadans. Què està per damunt?, el dret del ciutadà d'aquesta terra, que és el que estan obligats a protegir per llei, els agradi o no els agradi.

Un altre exemple de la llibertat del Partit Popular, fins ara, quan hi havia l'altre govern, a IB3 elegies si volies veure una pel·lícula en castellà o en català. Quan arriba el Partit Popular només la pots veure en castellà. Això és llibertat? Això és protegir els drets dels ciutadans d'aquesta terra o només d'una part dels ciutadans d'aquesta terra? Només representen a aquells que volen representar, i jo els dic, no només es pensin vostès que qui pensa això són un grup de radicals minoritari, no, no, jo no sé si viuen en aquesta terra, a vostè, Sr. Bauzá, li convendria aterrar. Mirin, a la manifestació dels 50.000 hi havia molta gent del seu partit, gent que l'ha votat perquè creia una altra cosa, perquè creia que vostè es presentava a les eleccions per arreglar els problemes de feina i d'atur, no per crear problemes on no hi havia, perquè vostès de modificar la Llei de normalització lingüística no varen dir res.

Jo sé que la seva paraula té molt poc valor a dia d'avui, però vostè va dir textualment durant la campanya electoral, perquè el varen sentir amb les meves orelles, que no modificaria la Llei de normalització lingüística, i l'ha modificada. Tot sol i per imposició. Tot sol i per imposició. Així fa les coses, Sr. Bauzá.

Doncs d'aquells 50.000 hi ha molts que són conservadors, que han votat el Partit Popular, perquè efectivament abans el Partit Popular havia representat un cert regionalisme, sí, però amb vostès això s'ha acabat, s'ho han carregat tot.

Del 85% de pares que els han donat una mostra de maduresa molt més per damunt de la seva obsessió, molt per damunt d'aquesta obsessió, el 85% dels pares d'aquesta comunitat autònoma -què més volen?- els han dit que volen que els seus fills comencin l'ensenyament en català, el 85%, no és una gran majoria? No veuen que això és un fet indiscutible ja dins la nostra comunitat autònoma? Jo l'altre dia era a Eivissa i em deia la directora d'una escola d'una barriada on la gran majoria dels infants, perquè a veure si aterren i veuen que el problema és un altre, eren fills de magrebins i d'aquella escola només dos pares havien demanat castellà. Sap què vol dir això? Que havien fet una molt bona feina, que fa anys que treballam perquè la nostra llengua tenguí un ús normal dins la comunitat autònoma i a vostès això els molesta, li molesta ser el president d'una comunitat autònoma que té una llengua pròpia. Li molesta, Sr. Bauzá, sí, li molesta. Li molesta. A vostè se li veu, se sent molt identificat amb unes comunitats autònomes que no tenen res a veure amb la nostra, ni tan sols es preocupa per estudiar la nostra pròpia història i el que ens ha fet possible ser com som. Aquesta és la realitat, i l'excusa, ho feim perquè venguin els millors metges del món. Jo amb aquesta, Sr. Rubio, quasi he caigut de la cadira, quasi he caigut de la cadira. O sigui, els baixen els sous als metges i tanquen els hospitals públics i ara volem que venguin perquè no hagin de saber català. Per favor, per favor.

Miri, ho ha definit molt bé el Sr. Rubio, volem que el català deixi de ser un problema. Bé, doncs, nosaltres, humilment, humilment, entenem que allò que hem de fer és la cohesió necessària entre tots els ciutadans d'aquesta terra. Evidentment quan hi ha dues comunitats lingüístiques i hi ha una llengua que no és necessària acaba sent substituïda per l'altra, i això ho sap tothom, i per això ens hem dotat de l'ordenament jurídic que ens diu que hem de promoure i promocionar l'ús de la llengua pròpia d'aquesta comunitat autònoma, i això ho varem tornar a acordar amb vostès en l'Estatut d'Autonomia de 2007 i ho

vàrem defensar a Madrid conjuntament. Per tant, no rompin aquests llaços, no rompin aquests consensos, no crispin més socialment la ciutadania perquè no s'ho mereix. No veu vostè que la gent té altres problemes i no són aquests? Ho veu a això? I veu que avui feim un debat llarguíssim sobre aquesta qüestió perquè és lo que vostè proposa a aquesta comunitat? Veu vostè que vostè es nega a parlar de l'atur, a parlar de la reactivació econòmica, a parlar de la sanitat, de l'educació i només li preocupa parlar de la crispació que genera rompre consensos bàsics al voltant de la nostra llengua? Veu vostè això? I és tan irresponsable per permetre això? És tan irresponsable per permetre això? Val tant la pena això, Sr. Bauzá? Per a mi, no; per a mi, no.

Ara veurem la definició de cada un dels diputats del Partit Popular. Amb el seu vot tenen la decisió d'avançar en una comunitat autònoma que vivia amb tranquil·litat dins un consens bàsic o de crispar socialment i de rompre el que som. Som el que feim i no el que deim. Desig que estiguem a l'altura del nostre poble.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol. Sr. Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Armengol, si vostè va anar a defensar a Madrid l'Estatut d'Autonomia jo entenc que l'hauria de conèixer. No sap que l'article 4 de l'Estatut modifica vuit dels quaranta articles de la Llei de normalització lingüística? Què passa que no se n'adona? No se n'adona?

(*Alguns aplaudiments*)

Resulta que defensa un estatut i no sap què defensa.

Miri, llegiré part d'un article molt interessant. "*Ahora sabemos que todos los dirigentes del PSOE de Baleares son nacionalistas, incluso los que no hablan catalán. Lo grave de su actitud no es el apoyo a una iniciativa que pretende torcer la voluntad democrática de los habitantes de Baleares, lo grave es su apoyo al chantaje a los fanáticos. La paz lingüística estaba fundada en la anulación de los derechos lingüísticos de buena parte de la población balear. Ganar las elecciones por mayoría absoluta te obliga, sin ninguna excusa, a cumplir con el compromiso electoral.*"

Això que a vostès els indigna són paraules de Ramon Aguiló, exbatle socialista de Palma, una persona que durant anys va ser un referent institucional per a vostès.

(*Alguns aplaudiments*)

I li dic això, Sra. Armengol, perquè, sap quin és el seu problema? El seu problema és que vostès no escolten la seva gent. El seu problema és que vostès, com diu el Sr. Ramon Aguiló, han volgut ser més nacionalistes que els nacionalistes i el seu problema ha estat que vostès no han escoltat gran part del seu electorat que estaria totalment d'acord amb aquesta llei de funció pública que aprova avui el Partit Popular. És aquest el vertader problema.

Però miri, jo no li he de donar consells perquè tenguí millors resultats...

(*Remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Vostès sabran què fan. El que sí li he de dir, Sra. Armengol, és que és curiós escoltar-la fent un al·legat de l'encara vigent llei de funció pública i el poc respectuosos que han estat vostès amb el seu compliment. És curiós. És curiós veure com pugem aquí i s'esquincen les vestidures, però vostè mateixa se'n recordarà, se'n recorda el mes de maig de l'any 2009 el conseller d'Interior d'Esquerra Republicana de Catalunya, el seu conseller d'Interior? Doncs va mentir assegurant a un ple del Consell de Mallorca que el nou cap de bombers comptava amb el nivell B de català quan en realitat no acredità el requisit perquè no el tenia. Així s'ha de complir una llei?

(*Petit aldarull*)

En aquell moment no varen parlar ni de genocidis ni d'atemptats en contra de la llengua, no, no...

(*Alguns aplaudiments*)

... això no era un genocidi. Quan el conseller d'Administracions Públiques s'ha referit al cas de la consellera del Partit Socialista que va contractar un funcionari per a l'Agència de Disciplina Urbanística, saben quin va ser l'argument de la consellera del Partit Socialista? Doncs, que no havien trobat una altra persona tan ben preparada per ocupar aquell lloc. Efectivament, l'argument que nosaltres defensam avui amb aquesta llei de funció pública. La preparació i la capacitat de les persones. Efectivament.

Miri, el 2008, una consellera de Salut també del Partit Socialista, del Consell d'Eivissa admet que mai no ha estudiat català, que no té cap certificat de nivell i que no té cap intenció de treure'l. No obstant això, als treballadors de sanitat se'ls demana el nivell B per poder participar a una oposició pública. És això responsabilitat? És això responsabilitat? No fan el que prediquen. O, per exemple, el 2011, la batlessa de Palma, del Partit Socialista, fitxa a tretze nous treballadors de l'IMI, per

630.000 euros, cobren 2.700 euros mensuals i estan exempts de qualsevol nivell de català, de qualsevol. Clar, és molt fàcil demanar el compliment de la Llei de funció pública per a tothom menys per als quatre amiguets. És molt fàcil fer això. Això no se sosté.

Qui actua millor, senyors i senyores diputats, aquells que volen modificar una llei de funció pública perquè consideren que no és correcta o que no és adequada i que ho defensen i que ho posen en el seu programa electoral o aquells que falsament avui la defensen, però que quan governen no la compleixen igualment per a tothom? Què és més responsable?

(Alguns aplaudiments)

Allò que nosaltres no farem mai per normalitzar la llengua catalana, senyors del pacte, és el que varen fer vostès o el que han fet vostès. Nosaltres no farem manuals d'estil per dir no vagin a aquest restaurant perquè la carta no està en català. Això no ho farem nosaltres. Nosaltres no farem tampoc polítiques de normalització lingüística on es fomenti la no-contractació d'empreses perquè les seves bases estan escrites en castellà. Nosaltres això no ho farem. Nosaltres no farem el que varen fer vosaltres amb Air Berlín que varen posar en perill una gran empresa que venia aquí a donar llocs de feina i els deien no, no, aquestes persones si vénen aquí han de parlar català perquè si no, no volem aquesta empresa a les nostres illes.

En definitiva, oportunisme, oportunisme polític, falta de coherència i falta de rigor i avui vostès han quedat retratats. Miri, permetin-me que els digui, que els recordi un fet històric important: commemoram avui, enguany, els 150 anys del naixement de l'escriptor manacorí mossèn Alcover. El Consell de Mallorca ha declarat el...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poc de silenci.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

...ha declarat el 2012 el seu any commemoratiu i el Govern s'ha adherit a tots els actes institucionals. Mossèn Alcover treballà de valent per la defensa de la nostra llengua i pel reconeixement de les nostres modalitats lingüístiques, feina que quedà recollida al seu *Diccionari Català-Valencià-Balear*, que va ser una polèmica al seu dia.

Autors com ell i com Joan Alcover, Costa i Llobera i Maria Antònia Oliver defensaren la nostra cultura i la nostra llengua amb un exquisit i magnífic respecte al projecte comú d'Espanya, al projecte comú d'Espanya. Mossèn Alcover es va haver d'enfrontar a les imposicions lingüístiques que venien imposades de Barcelona, però la seva obra es va consolidar com a referent de la nostra llengua i la nostra cultura, i avui això ningú no ho discuteix.

Per això dic que això són els referents, les persones que realment lluiten pels ciutadans, per la cultura, per la llengua d'aquestes illes i d'aquesta terra. Els oportunistes com vostès no són referent d'absolutament res i nosaltres, des del Partit Popular, sabem perfectament quins són els nostres referents culturals i els nostres referents...

(Continua la remor de veus)

...i els nostres referents lingüístics.

Sí que els he de dir que avui el que hem fet ha estat un triomf, perquè és el triomf de la normalitat. Avui el que hem fet és el triomf i el compliment de l'Estatut d'Autonomia, avui el que hem fet per primera vegada en aquestes illes, i ja era ben hora, és complir amb el nostre ordre constitucional. Aquesta és la política del Partit Popular. Sr. Conseller, enhorabona una vegada més.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats... Sí, Sr. Barceló?

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sr. President, d'acord amb l'article 93 vostè té la facultat de poder fer que aquesta votació d'avui sigui secreta. Li demanam que apliqui el Reglament en aquest sentit perquè cada un dels diputats pugui votar en consciència. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Jo li he de dir que l'article 91 en el darrer paràgraf diu, quan es tracta d'una votació com aquesta, "en cap cas la votació no podrà ser secreta en els procediments legislatius", i aquest és un tema legislatiu.

Per tant, com diu també el mateix article 91, la votació es pot fer per crida o podem fer una votació normal, que cadascú sabrà que és el que ha votat. Per tant, si els sembla bé, podríem fer la votació com la feim habitualment, cadascú que voti des del seu escó.

Senyores i senyors diputats, en primer lloc sotmetrem a votació l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 3306/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca.

Passam a votar. Votam.

25 vots a favor, 34 vots en contra, cap abstenció.

Finalment sotmetrem a votació l'esmena a la totalitat, amb text alternatiu, RGE núm. 3666/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

Passam a votar. Votam.

24 vots a favor, 34 vots en contra, 1 abstenció.

Sotmetiment a la consideració del Ple del dictamen de la Comissió de Medi Ambient i Ordenació Territorial del text harmonitzat del Projecte de llei RGE núm. 1244/12, de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible.

Finalment sotmetrem a la consideració de la cambra el dictamen de la Comissió de Medi Ambient que conté el text harmonitzat del Projecte de llei RGE núm. 1244/12, de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible.

Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Carbonero.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sr. President. Seré molt ràpid. No ens oposarem a la introducció de la paraula "urbanitzable" al primer paràgraf de l'article 8; és coherent amb l'enunciat de l'esmentat article i amb el que disposa la Llei estatal del sòl per a les cessions d'aprofitament.

En qualsevol cas volem reiterar la nostra oposició a la llei per qüestions de forma i també de fons. Varen aprovar un decret llei de 16 articles en el qual el Grup Popular, en tràmit de conversió en llei, va introduir 30 esmenes, a pesar del qual encara estam, i avui n'és una mostra, corregint errades. El més greu és el rerafons; la llei es basa en un argument més vell que el pastar, *la fuerza normativa de lo fáctico*. Aquesta teoria que fa prevaler la situació física sobre les determinacions de plans i normes es va aplicar de forma massiva els anys vuitanta i noranta a municipis com Andratx amb els resultats coneguts.

Si la futura llei del sòl ha de seguir el mateix camí opac d'aquesta llei i s'ha de basar en els mateixos principis val més que no la presentin. Recordin què ha passat amb la Llei del sòl 6/98 del govern Aznar: tot era urbanitzable i ara estam rescatats. Com diu una companya meva, duen el mal molt amagat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Carbonero.

(Aldarull)

Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. També vàrem estar d'acord amb el dictamen. De fet a la intervenció que vaig fer sobre la llei ja vaig detectar o ja vaig apuntar que hi havia aquesta incongruència dins l'article 8, creim que es bo que es rectifiqui, bàsicament per no fer un ridícul institucional amb aquesta llei, i per tant no hem posat entrebancs a la seva rectificació.

Això no obstant continuarem mantenint la nostra oposició a l'article 8, com vàrem fer en aquell moment, i continuam mantenint que caldria fer la distinció entre urbà consolidat i no consolidat. No entraré en el contingut sinó senzillament per a l'explicació del vot: sí a la tramitació, no al contingut.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Virtuts Marí.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, volem agrair la intervenció tant del Partit socialista com del partit del PSM-Iniciativaverds i Més per Menorca. Efectivament vàrem detectar un error en la redacció i creim que l'esperit d'aquest govern i d'aquest grup parlamentari no és un altre que afavorir la seguretat jurídica i enteníem que allò que no podíem fer, si ens n'adonàvem, és que una llei no sortís suficientment clara d'aquest parlament. A vegades s'han utilitzat altres tècniques legislatives, però nosaltres ho vàrem detectar, efectivament el Sr. Alorda ho va dir en el plenari, i ho hem solucionat.

Permeti'm, Sr. Carbonero, que li contesti encara que sigui amb una paraula el que vostè ha dit criticant novament la llei: no estan vostès justament per donar lliçons quan es varen passar tota la legislatura passada fent un decret llei rere un altre decret llei en què hi havia de tot. De tota manera repetesc el que ha dit sempre el Govern, el Sr. Company, i el que hem dit a totes les intervencions: aquest és un punt de partida...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

LA SRA. MARÍ I FERRER:

...i no un punt d'arribada. Ens hi trobarem per parlar de la Llei del sòl i per fer la millor llei de què siguem capaços.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Marí.

Bé, senyores i senyors diputats, sembla que han escoltat amb molta d'atenció els tres portaveus. Crec que queda aprovat per assentiment, no és ver?

Moltíssimes gràcies i s'aixeca la sessió.

Perdó? Ah!, no?

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Nosaltres hem manifestat que estàvem d'acord amb la tramitació, però no amb el contingut. Per tant demanam votar.

EL SR. PRESIDENT:

Trobava que anàvem massa bé.

Bé, idò, senyores i senyors diputats, passam a votar. Votam.

54 vots a favor, 4 en contra i 1 abstenció.

Ara sí, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
